

Bosna i Hercegovina

Institut za intelektualno
vlasništvo

Босна и Херцеговина

Институт за
интелектуално
власништво

IZVJEŠTAJ O ODRŽANIM KONSULTACIJAMA SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU

TEMA Nacrt Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava

IZJAVA O SVRSI Bosna i Hercegovina je usvojila Zakon o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava 2010. godine („Službeni list BiH“ br. 63/10). Stupanjem na snagu navedenog Zakona uređeno je: (I) sadržaj i način kolektivnog ostvarivanja autorskog prava i srodnih prava; (II) organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava i srodnih prava; (III) uvjeti i postupak za davanje dozvole za kolektivno ostvarivanje prava; (IV) tarife i tarifni ugovori o visinama naknada za korištenje autorskog djela i predmeta srodnih prava; (V) nadzor nadležnog državnog organa nad kolektivnim organizacijama; (VI) imenovanje, sastav, nadležnosti i rad Vijeća za autorsko pravo. Budući da je Bosna i Hercegovina, u okviru procesa stabilizacije i pridruživanja Europskoj uniji, kako je propisano odredbom članka 71. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, obvezna zajamčili razinu zaštite intelektualnog vlasništva sličnu razini koja postoji u Europskoj uniji, pa tako i uskladiti propise u području autorskog i srodnih prava, ocijenjeno je da je potrebno donijeti potpuno novi zakon kojim bi se uredio rad kolektivnih organizacija za ostvarivanje autorskog i srodnih prava kako bi se postigao potreban stupanj usklađenosti s direktivama: 2014/26, 2019/789/EU, 2019/790/EU, kao i direktivama izmijenjenim navedenim direktivama. Potpisivanjem citiranog Sporazuma prihvaćanje *acquis communautaire* postala je obveza za Bosnu i Hercegovinu. Uz to, jedno od područja na koje se danas obraća najveća pozornost u državama članicama Europske unije i svijeta jeste upravo područje intelektualnog vlasništva. To je jasno vidljivo u broju direktiva Europske unije koje su bile prihvачene nakon donošenja sada važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih pravima.

OPIS TIJEKA KONSULTACIJA

Metode konsultacija

Online konsultacije

Statistika

Datum početka 7.3.2024

Broj učesnika: 14

Broj komentara: 56

Datum kraja 6.4.2024

Broj prijedloga: 167

Sarajevo, dana 10.7.2024

Broj prihvaćenih i djelomično prihvaćenih prijedloga: 41

ZAKLJUČAK:

Provedene su minimalne obveze glede konzultacija jer je primjenom kriterija iz odredaba Pravila za konzultacije u izradi pravnih propisa ("Službeni glasnik BiH", br. 5/17, 87/23) procijenjeno da se ne radi o pravnom propisu koji ima značajan utjecaj na javnost. Proces javnih konzultacija obavljen je u periodu od 7.3.2024. do 6.4.2024. godine. U tom je razdoblju Nacrt Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava bio dostupan na web platformi "eKonzultacije" uz mogućnost dostavljanja komentara i prijedloga elektroničkim putem. U gore navedenom periodu zaprimljeno je 167 prijedloga i 56 komentara na tekst Nacrta Zakona. Prihvaćeno/djelomično prihvaćeno je 41 prijedlog i zbirni odgovor Instituta na sve pristigle prijedloge i komentare sastavni je dio ovog Izvješća.

VODITELJ KONSULTACIJA

Daliborka Šolđo

Sarajevo, dana 10.7.2024

Koordinator konsultacija

Mario Babić

Aneks

Prikupljeni prijedlozi i komentari na dokument iz online konsultacija

Prijedlozi i komentari na Članak 1

Prijedlozi:

1. Iako smatramo da je trenutni Zakon o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava solidan (ali se u praksi ne sprovodi), Udruženje filmskih radnika u BiH pozdravlja rad na novom Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, no smatra da je nužno da takav zakon doneše pozitivne promjene u segment kolektivnog ostvarivanja autorskih prava. Nažalost, mišljenja smo da ovaj tekst Zakona to ne ispunjava u nekim svojim dijelovima. Izdvajamo nekoliko članova Zakona koji nas osobito zabrinjavaju i smatramo da u ovakvom obliku, bez izmjena navedenih članova, Zakon ne bi trebao biti usvojen. Osvrnut ćemo se na problematične članove ovog Nacrt-a: Član 50 Predlažemo da se tarife za korištenje autorskih i srodnih prava određuju u skladu s postojećim zakonskim okvirima, konkretno prema članu 23. stav 2. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, koji predviđa određivanje tarifa primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, jer se jedino to u dosadašnjoj praksi pokazalo kao efikasno rješenje. Poznato vam je da su pokušaji donošenja privremenih tarifa samo ugrozile autore i da tako nametnute tarife nikada nisu rezultirale podjelom naknada autorima, već samo iscrpnim sudskim sporovima, te finansiranjem tih sporova iz naknada koje su morale biti raspoređene autorima, a nisu. Uzimajući to u obzir, smatramo da nije potrebno uvesti postupke za određivanje privremenih tarifa, jer bi takav proces, usmjerjen samo na privremeno tarifiranje, bio neproduktivan i štetan za kolektivno ostvarivanje i pregovaranje. Dodatno, uvođenje privremene tarife, je već odbijeno od strane zakonodavca, i zato bi ga trebalo izbjegavati. Ovo rješenje je već bilo predmet rasprave i odbacivanja u procesu javne rasprave pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine prilikom donošenja važećeg zakona. Također, važno je napomenuti da privremena tarifa nije praksa u zemljama iz okruženja, i ne predstavlja usklađivanje s evropskim zakonodavstvom, već legaliziranje moguće zloupotrebe dominantnog položaja od strane kolektivne organizacije koja ima zakonski monopol, što ne bi smio biti cilj zakonodavnog rješenja. Član 58 Predloženo širenje ovlasti Vijeća za autorska prava, kako je predviđeno članom 58. Nacrt-a zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, značajno prelazi u domen sudske vlasti, jer su redovni sudovi u Bosni i Hercegovini nadležni za odlučivanje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela, pitanjima ostvarivanja autorskih i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi sa svim ugovorima. Nadležnosti Vijeća za autorska prava trebaju biti isključivo usklađene sa članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 2018/789. Član 60 Vijeće za autorsko pravo bi trebalo biti nezavisno tijelo, slobodno od svih utjecaja, a ne pod kontrolom direktora Instituta, za intelektualno vlasništvo, koja osoba ga prema trenutnom nacrtu imenuje, bez ograničenja broja mandata. Zbog toga se predlaže da način imenovanja Vijeća za autorsko pravo, bude sličan načinu kako se imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH (imenovanje vrši Parlamentarna skupština BiH) ili da se zadrži postojeći način imenovanje Vijeća za autorsko pravo, jer ono mora biti nezavisno od Instituta za intelektualno vlasništvo. Dosadašnji sistem imenovanja Vijeća za autorsko pravo je bio obesmišljen isključivo zbog neaktivnosti Instituta za intelektualno vlasništvo, te bi se u tom dijelu (ako se zadrži postojeće rješenje), trebala zakonska odredba dopuniti, da ako se Vijeće za autorsko pravo ne imenuje u roku od 3 mjeseca od stupanja zakona na snagu, imenovanje će izvršiti Parlamentarna skupština BiH. Imajući u vidu navedeno, smatramo da se dostavljeni Nacrt zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava treba pod hitno vratiti na doradu, te da su se u izradi ovog Nacrt-a trebali konsultirati svi akteri, osobito krajnji korisnici, koje zastupa i okuplja Udruženje filmskih radnika u BiH, što uopšte nije bio slučaj.

2. Član 6. Ostvarivanje autorskog i srodnih prava može se provoditi na kolektivan način glede svih prava priznatih prema odredbama Zakona o autorskem i srodnim pravima, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti određeni ovim zakonom.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 1

Komentar se ne prihvata. Obrazloženje: Članom 50. stav (2) nacrtu ZKOASP predviđeno je da se tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja, a ako to nije moguće, ugovorom s pojedinačnim korisnikom ili na druge načine predviđene ovim zakonom. Dakle, primarni način određivanja tarife je putem pregovora, a ako to nije moguće, uvodi se institut „privremene tarife“ kao mehanizam za rješavanje problema određivanja visine naknade dok ne dođe do sklapanja kolektivnog ugovora ili odluke Vijeće za autorsko pravo. Cilj je da se u tom periodu izbjegne neovlašteno (besplatno) korištenje autorskih djela

Prijedlozi i komentari na Članak 2

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu i dopunu člana 2. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, u dijelu definiranja pojmove „korisnik“ i „repertoar“, kako slijedi: Član 2. (Pojmovi) Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje: ... e) „korisnik“ označava svaku osobu ili subjekta koji poduzima radnje korištenja predmeta zaštite za koje je potrebno odobrenje nositelja prava ili plaćanje naknade za korištenje, u svrhu ostvarivanja ekonomske koristi, a koji nije potrošač, f) „repertoar“ označava skup autorskih djela ili predmeta srodnih prava za koje kolektivna organizacija ili neovisni upravljački subjekt ostvaruje prava, ... Obrazloženje: U odnosu na pojmove "korisnik" i "repertoar" predlažemo izmjene po ugledu na Zakon o autorskem i srodnim pravima Republike Hrvatske (Nar. nov. br. 111/21), a zbog preciznijeg i potpunijeg definiranja ovih važnih pojmove za kolektivno ostvarivanje prava.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 2

Komentar se ne prihvata. Obrazloženje: Nacrtom ZKOASP, u članu 2. stav (1) tačke e) i f) su već definisani pojmovi „korisnik“ i „repertoar“, na način kako je predloženo. Pojmovi usklađeni su sa članom 3(k) i 3(l) Direktive 2014/26/EU.

Prijedlozi i komentari na Članak 3

Prijedlozi:

1. (4) Ako je ostvarivanje prava prema ovom zakonu ili ugovoru preneseno na kolektivnu organizaciju, autor ne može sam ostvarivati ta prava na individualan način bez izričite prethodne dozvole od kolektivne organizacije, ako nije ovim zakonom određeno drugačije. Svi pravni poslovi koje nosioc prava zaključi suprotno ovoj odredbi će biti ništavi. Kolektivna organizacija može konvalidirati pravni posao koji je nosilac prava zaključio suprotno ovoj odredbi, ako nije ovim zakonom određenou drugačije. Obrazloženje: Smatramo da navedeno proširenje stava 4 doprinosi pravnoj sigurnosti kroz detaljnije definisanje posljedica pravnih poslova koje zaključi nosilac prava. Predlažemo brisanje stavova (8) i (9) ovog člana.
2. Komentar na članak 3.(Kolektivno ostvarivanje autorskog prava) Isključenje nositelja prava iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava PRIJEDLOG U članku 3. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se mijenja stav (8) koji glasi: (8) Nosioc

prava, za prava koja se obvezno kolektivno ostvaruju iz člana 7. ovog Zakona, nema pravo obavijestiti odgovarajuću kolektivnu organizaciju da ne želi svoja prava ostvarivati na kolektivan način, odnosno nema pravo zabraniti obvezno kolektivno ostvarivanje svojih prava. Obrazloženje Ovim prijedlogom se dodatno naglašava da je isključenje iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava moguće samo kod dobrovoljnog kolektivnog ostvarivanja prava, dok je to zabranjeno kod obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, a zbog same prirode obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, odnosno stvarne nemogućnosti da se prava iz režima obveznog kolektivnog ostvarivanja prava ostvaruju na individualan način. Također, cilj ove odredbe je i urediti problem tzv. zahtjeva za zatamnjenje (blackout), koje su pojedini nositelji prava neprestano slali operaterima reemitiranja, odnosno distribucije audiovizualnih medijskih usluga, pozivajući se na neka ekskluzivna prava, iako se i po trenutno važećem Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (čl. 4. st. 2. t. c)) pravo kabelskog reemitiranja autorskih dijela mora provoditi samo na kolektivan način.

3. Isključenje nositelja prava iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava PRIJEDLOG U članku 3. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se mijenja stav (8) koji glasi: (8) Nosioc prava, za prava koja se obvezno kolektivno ostvaruju iz člana 7. ovog Zakona, nema pravo obavijestiti odgovarajuću kolektivnu organizaciju da ne želi svoja prava ostvarivati na kolektivan način, odnosno nema pravo zabraniti obvezno kolektivno ostvarivanje svojih prava. OBRAZLOŽENJE Ovim prijedlogom se dodatno naglašava da je isključenje iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava moguće samo kod dobrovoljnog kolektivnog ostvarivanja prava, dok je to zabranjeno kod obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, a zbog same prirode obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, odnosno stvarne nemogućnosti da se prava iz režima obveznog kolektivnog ostvarivanja prava ostvaruju na individualan način. Također, cilj ove odredbe je i urediti problem tzv. zahtjeva za zatamnjenje (blackout), koje su pojedini nositelji prava neprestano slali operaterima reemitiranja, odnosno distribucije audiovizualnih medijskih usluga, pozivajući se na neka ekskluzivna prava, iako se i po trenutno važećem Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (čl. 4. st. 2. t. c)) pravo kabelskog reemitiranja autorskih dijela mora provoditi samo na kolektivan način.
4. Predlažemo dopunu člana 3., odnosno dodavanje stava (9), kako slijedi: „(9) Nosilac prava, za prava koja se obvezno kolektivno ostvaruju iz člana 7. ovog Zakona, nema pravo obavijestiti odgovarajuću kolektivnu organizaciju da ne želi svoja prava ostvarivati na kolektivan način, odnosno nema pravo zabraniti obvezno kolektivno ostvarivanje svojih prava.” Obrazloženje: Ovim prijedlogom se dodatno naglašava da je isključenje iz sistema kolektivnog ostvarivanja prava moguće samo kod dobrovoljnog kolektivnog ostvarivanja prava, dok je to zabranjeno kod obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, a zbog same prirode obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, odnosno stvarne nemogućnosti da se prava iz režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava ostvaruju na individualan način. Takođe, cilj ove odredbe je i urediti problem tzv. zahtjeva za zatamnjenje (blackout), koje su pojedini nositelji prava neprestano slali operaterima reemitovanja, odnosno distribucije audiovizualnih medijskih usluga, pozivajući se na neka ekskluzivna prava, iako se i po trenutno važećem Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (čl. 4. st. 2. t. c)) pravo kablovskog reemitovanja autorskih dijela mora provoditi samo na kolektivan način.
5. Predlažemo dopunu člana 3., odnosno dodavanje stava (9), kako slijedi: „(9) Nosilac prava, za prava koja se obvezno kolektivno ostvaruju iz člana 7. ovog Zakona, nema pravo obavijestiti odgovarajuću kolektivnu organizaciju da ne želi svoja prava ostvarivati na kolektivan način, odnosno nema pravo zabraniti obvezno kolektivno ostvarivanje svojih prava.”
6. (4) Ako je ostvarivanje prava prema ovom zakonu ili ugovoru preneseno na kolektivnu organizaciju, autor ne može sam ostvarivati ta prava na individualan način bez izričite prethodne dozvole od kolektivne organizacije, ako nije ovim zakonom određeno drugačije. Svi pravni poslovi koje nosioc prava zaključi suprotno ovoj odredbi će biti ništavi. Kolektivna organizacija može konvalidirati pravni posao koji je nosilac prava zaključio suprotno ovoj odredbi, ako nije ovim zakonom određenou drugačije. Obrazloženje: Osim navedenoj, predlaže se i brisanje stavova (8) i (9) ovog člana. Navedeno proširenje stava 4 doprinosi

pravnoj sigurnosti kroz detaljnije definisanje posljedica pravnih poslova koje zaključuje nosilac prava.

7. Predlažemo dopunu člana 3. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, odnosno dodavanje stava (9), kako slijedi: (9) Nosilac prava, za prava koja se obvezno kolektivno ostvaruju iz člana 7. ovog Zakona, nema pravo obavijestiti odgovarajuću kolektivnu organizaciju da ne želi svoja prava ostvarivati na kolektivan način, odnosno nema pravo zabraniti obvezno kolektivno ostvarivanje svojih prava. Obrazloženje: Ovim prijedlogom se dodatno naglašava da je isključenje iz sustava kolektivnog ostvarivanja prava moguće samo kod dobrovoljnog kolektivnog ostvarivanja prava, dok je to zabranjeno kod obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, a zbog same prirode obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, odnosno stvarne nemogućnosti da se prava iz režima obveznog kolektivnog ostvarivanja prava ostvaruju na individualan način. U prilog ovom prijedlogu je i recital (16) Direktive EU 2019/789 koji glasi: „Ovom bi se Direktivom trebalo omogućiti da se sporazumi sklopljeni između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluga reemitiranja, za prava koja podliježu obveznom kolektivnom ostvarivanju prava na temelju ove Direktive, prošire kako bi se primjenjivali na prava nositelja prava koja ta organizacija za kolektivno ostvarivanje prava ne zastupa, bez dopuštanja tim nositeljima prava da isključe svoja djela ili druge predmete zaštite iz primjene tog mehanizma.“ Dakle, da bi se pravilno u naše nacionalno zakonodavstvo transponirala Direktiva EU 2019/789, potrebno je zabraniti nositeljima prava isključenje iz sustava obveznog kolektivnog ostvarivanja prava.

Komentari:

1. Ovim prijedlogom se dodatno naglašava da je isključenje iz sistema kolektivnog ostvarivanja prava moguće samo kod dobrovoljnog kolektivnog ostvarivanja prava, dok je to zabranjeno kod obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, a zbog same prirode obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, odnosno stvarne nemogućnosti da se prava iz režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava ostvaruju na individualan način. Takođe, cilj ove odredbe je i urediti problem tzv. zahtjeva za zatamnjenje (blackout), koje su pojedini nositelji prava neprestano slali operaterima reemitovanja, odnosno distribucije audiovizualnih medijskih usluga, pozivajući se na neka ekskluzivna prava, iako se i po trenutno važećem Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (čl. 4. st. 2. t. c)) pravo kabelskog reemitovanja autorskih dijela mora provoditi samo na kolektivan način.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 3

Prijedlozi se prihvataju. Dodaje se stav (9) koji glasi: Nositelj prava, za prava prema članu 7. ovog zakona, koja se obvezno kolektivno ostvaruju, nema pravo obavijestiti odgovarajuću kolektivnu organizaciju da ne želi svoja prava ostvarivati na kolektivan način, odnosno nema pravo zabraniti obvezno kolektivno ostvarivanje svojih prava.

Prijedlozi i komentari na Članak 4

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 4

Prijedlozi i komentari na Članak 5

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 5

Prijedlozi i komentari na Članak 6

Prijedlozi:

1. Prijedlog: Brisanje člana 6.
2. U članu 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su pobrojana autorska imovinska prava koja se mogu kolektivno ostvarivati u otvorenoj listi (primjera radi), jer je u stavu (3) tog člana navedeno da se i druga prava mogu kolektivno ostvarivati, što smatramo potpuno nepotrebним, pa predlažemo brisanje. Također, ovakva odredba nije predviđena Direktivom 2014/26/EU, niti je ovo rješenje predviđeno u zakonskim rješenjima drugih zemalja članica (npr. Slovenija). Komparativno posmatrajući, potrebno je na jasan i nedvosmislen način propisati koja prava se obavezno kolektivno ostvaruju, uz generalnu napomenu da se sva ostala prava izvan režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava mogu ostvarivati na kolektivan način (dobrovoljno kolektivno ostvarivanje prava), a kako je već predviđeno članom 7. stav 1. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
3. Član 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se briše.
4. Obrazloženje U članu 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su pobrojana autorska imovinska prava koja se mogu kolektivno ostvarivati u otvorenoj listi (primjera radi), jer je u stavu (3) tog članka navedeno da se i druga prava mogu kolektivno ostvarivati, što smatramo potpuno nepotrebним, pa predlažemo brisanje.
5. Član 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se briše. OBRAZLOŽENJE U članu 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su pobrojana autorska imovinska prava koja se mogu kolektivno ostvarivati u otvorenoj listi (primjera radi), jer je u stavu (3) tog članka navedeno da se i druga prava mogu kolektivno ostvarivati, što smatramo potpuno nepotrebним, pa predlažemo brisanje.
6. Predlažemo brisanje člana 6. Obrazloženje: U članu 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su pobrojana autorska imovinska prava koja se mogu kolektivno ostvarivati u otvorenoj listi (primjera radi), jer je u stavu (3) tog člana navedeno da se i druga prava mogu kolektivno ostvarivati, što smatramo potpuno nepotrebним, pa predlažemo brisanje. Naime, potrebno je na jasan i nedvosmislen način propisati koja prava se obavezno kolektivno ostvaruju, uz generalnu napomenu da se sva ostala prava izvan režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava mogu ostvarivati na kolektivan način (dobrovoljno kolektivno ostvarivanje prava), a kako je već predviđeno članom 7. stav 1. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
7. Predlažemo brisanje člana 6. stav (1), (2) i (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, tako da stav (3) postaje jedini stav člana 6. Nacrta. Obrazloženje: U članu 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su pobrojana autorska imovinska prava koja se mogu kolektivno ostvarivati u otvorenoj listi (primjera radi), jer je u stavu (3) tog člana navedeno da se i druga prava mogu kolektivno ostvarivati, što smatramo potpuno nepotrebним, pa predlažemo brisanje navedenih stavova člana 6. Nacrta. Naime, potrebno je na jasan i nedvosmislen način propisati koja prava se obvezno kolektivno ostvaruju, uz generalnu napomenu da se sva ostala prava izvan režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava mogu ostvarivati na kolektivan način (dobrovoljno kolektivno ostvarivanje prava), a kako je već predviđeno članom 7. stav 1. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
8. Predlažemo brisanje člana 6.
9. Brisanje člana 6. Obrazloženje: Članom 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava pobrojana su autorska imovinska prava koja se mogu kolektivno ostvarivati u otvorenoj listi – exempli causa, jer je u stavu (3) tog člana navedeno da se i druga prava mogu kolektivno ostvarivati, što smatramo potpuno nepotrebним, pa predlažemo brisanje. Direktivom 2014/26/EU ne predviđa ovakvo rješenje, niti je ono

predviđeno u zakonskim rješenjima zemalja članica EU čiji su zakoni usklađeni sa Direktivom 2014/26/EU. Prema tome, potrebno je propisati koja prava se obavezno kolektivno ostvaruju uz generalnu napomenu da se sva ostala prava izvan režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava mogu ostvarivati na kolektivan način, a kako je već predviđeno članom 7. stav 1. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.

10. Član 6. Ostvarivanje autorskog i srodnih prava može se provoditi na kolektivan način glede svih prava priznatih prema odredbama Zakona o autorskom i srodnim pravima, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti određeni ovim zakonom.
11. Član 6. – Kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava U nacrtu je predviđeno: „(1) Sljedeća autorska imovinska prava mogu se ostvarivati kolektivno: 1. za muzička djela i književna djela:... a) pravo reproduciranja,... j) pravo činjenja dostupnim javnosti, k) pravo na naknadu za privatnu i drugu vlastitu upotrebu...“ AMUS predlaže: „(1) Sljedeća autorska imovinska prava mogu se ostvarivati kolektivno: 2. za muzička djela i književna djela: a) pravo reproduciranja,... j) pravo činjenja dostupnim javnosti (posebno pravo činjenja dostupnim javnosti putem interneta), k) pravo na naknadu za privatnu i drugu vlastitu upotrebu...“

Komentari:

1. U članu 6. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su pobrojana autorska imovinska prava koja se mogu kolektivno ostvarivati u otvorenoj listi (primjera radi), jer je u stavu (3) tog člana navedeno da se i druga prava mogu kolektivno ostvarivati, što smatramo potpuno nepotrebним, pa predlažemo brisanje. Naime, potrebno je na jasan i nedvosmislen način propisati koja prava se obavezno kolektivno ostvaruju, uz generalnu napomenu da se sva ostala prava izvan režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava mogu ostvarivati na kolektivan način (dobrovoljno kolektivno ostvarivanje prava), a kako je već predviđeno članom 7. stav 1. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
2. potrebno je na jasan i nedvosmislen način propisati koja prava se obavezno kolektivno ostvaruju, uz generalnu napomenu da se sva ostala prava izvan režima obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava mogu ostvarivati na kolektivan način (dobrovoljno kolektivno ostvarivanje prava), a kako je već predviđeno članom 7. stav 1. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Dodatno, trenutni stavovi (3) i (4) člana 6. su kontradiktorni, jer se prvo propisuje da se sva druga prava mogu ostvarivati kolektivno, a onda da to može samo uz dozvolu Instituta. Sugerišemo da član 6. ima previše sličan naziv kao i član 3.
3. Ovakvom odredbom bi se postigla veća pravna sigurnost povodom ovlaštenja kolektivne organizacije da ostvaruje pravo činjenja dostupnim autorskih djela javnosti putem interenta kao sve relevantnijeg načina korištenja autorskih djela.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 6

Prijedlozi 1-9 se djelomično prihvataju. Član 6. stav (1) se briše

Prijedlozi i komentari na Članak 7

Prijedlozi:

1. Predlažemo dopunu u stavu (2), tačka c) kako slijedi: c) kabelskog ili drugog reemitiranja autorskog djela, te pravo prijenosa izravnim protokom, osim ako se radi o vlastiti emisijama radiodifuznih organizacija, neovisno o tome jesu li to izvorna prava radiodifuznih organizacija ili prava koja su na njih prenijeli drugi nosioci prava, Obrazloženje: Podržavamo da se na jasniji, jednostavniji i sistematičniji način propiše lista prava koja se moraju obavezno kolektivno ostvarivati, i to na način da se u posebnim odredbama razdvoje liste autorskih i srodnih prava koja se obavezno kolektivno ostvaruju, te da se u tim listama posebno u odvojenim stavovima navedu prava za svaku vrstu autorskih djela,

odnosno posebno za svaku vrstu nositelja srodnih prava (v. primjer iz Slovenije: član 9 Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i sorodnih pravci (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22)). U odnosu na sačinjenu dopunu, podsjećamo da Direktiva Vijeća 93/83/EEZ i Direktiva (EU) 789/2019 nalažu da u našem nacionalnom zakonodavstvu predviđimo obvezno kolektivno ostvarivanje prava za pravo reemitiranja, pravo kabelskog reemitiranja i pravo prijenosa izravnim protokom, pa predlažemo da se u redefiniranim odredbama o obveznom kolektivnom ostvarivanju prava propiše da se i ova prava moraju ostvarivati samo na kolektivan način, uz izuzetak ostvarivanja tih prava od strane organizacija za radiodifuziju.

2. Predlažemo izmjenu tačke c) stava (1) člana 7. kako slijedi: „c) reemitovanje autorskih djela, uključujući kablovsko reemitovanje, i prenosa izravnim protokom, osim ako se radi o vlastitim emisijama radiodifuznih organizacija, nezavisno o tome jesu li to izvorna prava radiodifuznih organizacija ili prava koja su na njih prenijeli drugi nosioci prava.“ Predlažemo brisanje tačke e). Obrazloženje: Predložene izmjene su u skladu sa našim komentarima na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima u kojima smo, radi pravilne transpozicije prava EU u naše zakonodavstvo predložili odvojeno regulisanje reemitovanja i prenosa izravnim protokom, te brisanje člana 32. Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima, a kojim se dodaje novi član 132.a (Naknada za javno saopštavanje videograma). Zbog toga, naš prijedlog izmjena i dopuna člana 7. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, je rezultat iznad navedenih komentara na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom, kako bi ta dva zakona bila usuglašena.
3. Predlažemo izmjenu i dopunu člana 7. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, u skladu sa komentarima na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima, kako slijedi: Član 7. (Obavezno kolektivno ostvarivanje prava) Ostvarivanje autorskog prava mora se provoditi samo na kolektivan način i samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje) u slučaju: ... c) reemitiranja autorskih djela, uključujući kabelsko reemitiranje, i prijenosa izravnim protokom, osim ako se radi o vlastitim emisijama radiodifuznih organizacija, neovisno o tome jesu li to izvorna prava radiodifuznih organizacija ili prava koja su na njih prenijeli drugi nosioci prava, ... e) briše se Obrazloženje: U komentarima na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima smo predložili odvojeno reguliranje reemitiranja i prijenosa izravnim protokom, kako bi se pravilno u naše zakonodavstvo transponirale: Direktiva Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i sroдna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje i Direktiva (EU) 2019/789 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o utvrđivanju pravila o ostvarivanju autorskog prava i srodnih prava koja se primjenjuju na određene internetske prijenose organizacija za radiodifuziju i reemitiranja televizijskih i radijskih programa te o izmjeni Direktive Vijeća 93/83/EEZ. Također, predložili smo i brisanje člana 32. Nacrtu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima, a kojim se dodaje novi član 132.a (Naknada za javno priopćenje videograma). Zbog toga, naš prijedlog izmjena i dopuna člana 7. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, je rezultat iznad navedenih komentara na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom, kako bi ta dva zakona bila usuglašena.
4. Predlažemo izmjenu tačke c) stava (1) člana 7. kako slijedi: „c) reemitovanje autorskih djela, uključujući kablovsko reemitovanje, i prenosa izravnim protokom, osim ako se radi o vlastitim emisijama radiodifuznih organizacija, nezavisno o tome jesu li to izvorna prava radiodifuznih organizacija ili prava koja su na njih prenijeli drugi nosioci prava.“ Predlažemo brisanje tačke e).
5. Predlažemo dopunu u stavu (2), tačka c) kako slijedi: c) kabelskog ili drugog reemitiranja autorskog djela, te pravo prijenosa izravnim protokom, osim ako se radi o vlastiti emisijama radiodifuznih organizacija, neovisno o tome jesu li to izvorna prava radiodifuznih organizacija ili prava koja su na njih prenijeli drugi nosioci prava, Obrazloženje: Direktiva Vijeća 93/83/EEZ i Direktiva (EU) 789/2019 nalažu da u našem nacionalnom zakonodavstvu predviđimo obavezno kolektivno ostvarivanje prava za pravo reemitiranja, pravo kabelskog reemitiranja i pravo prijenosa izravnim protokom, te predlažemo da se u

redefiniranim odredbama o obveznom kolektivnom ostvarivanju prava propiše da se i ova prava moraju ostvarivati samo na kolektivan način, uz izuzetak ostvarivanja tih prava od strane organizacija za radiodifuziju.

6. Član 7. – Obavezno kolektivno ostvarivanje prava U nacrtu je predviđeno: „Ostvarivanje autorskog prava mora se provoditi samo na kolektivan način i samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje) u slučaju:... e) prava na naknadu kod saopćavanja javnosti audiovizualnih djela te videograma i na njima snimljenih izvedbi prema članu 24. Zakona o autorskom i srodnim pravima, osim prava javnog prikazivanja videograma i radiodifuznog emitiranja videograma filmskih producenata prema članu 132. a Zakona o autorskom i srodnim pravima, ...“ AMUS predlaže: „Ostvarivanje autorskog prava mora se provoditi samo na kolektivan način i samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje) u slučaju:... e) prava na naknadu kod saopćavanja javnosti audiovizualnih djela te videograma i na njima snimljenih izvedbi prema članu 24. Zakona o autorskom i srodnim pravima, osim prava povodom autorskih muzičkih djela uvrštenih u audiovizualna djela te videograme i osim prava javnog prikazivanja videograma i radiodifuznog emitiranja videograma filmskih producenata prema članu 132. a Zakona o autorskom i srodnim pravima,...“

Komentari:

1. Predložene izmjene su u skladu sa našim komentarima na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima u kojima smo, radi pravilne transpozicije prava EU u naše zakonodavstvo predložili odvojeno regulisanje reemtovananja i prenosa izravnim protokom, te brisanje člana 32. Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima, a kojim se dodaje novi član 132.a (Naknada za javno saopštavanje videograma). Zbog toga, naš prijedlog izmjena i dopuna člana 7. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, je rezultat iznad navedenih komentara na Nacrt Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom, kako bi ta dva zakona bila usuglašena.
2. Uvrštavanjem autorskog muzičkog djela u audiovizuelno djelo te u videogram autorsko muzičko djelo ne gubi status zasebnog predmeta autorskopravne zaštite, a kao što, između ostalog proizilazi iz odredbe čl. 5 ZASP-a. Iz tog razloga, u našoj državi organizacija koja je ovlaštena za kolektivno ostvarivanje autorskih prava autora povodom autorskih muzičkih djela već ostvaruje pravo na naknadu kod saopćavanja javnosti audiovizuelnih djela te videograma. Odredba u nacrtu bi dovela do pravne neizvjesnosti po ovom pitanju pa predlažemo da bude jasno naznačeno da se relevantna odredba ne odnosi na obavezno kolektivno ostvarivanje povodom autorskih muzičkih djela.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 7

Prijedlozi se ne prihvataju. Obrazloženje: Član 7. nacrta ZKOASP oslanja se na ZASP odnosno prava priznata po ZASP-u.

Prijedlozi i komentari na Članak 8

Prijedlozi:

1. Predlažemo brisanje člana 8. Obrazloženje: Smatramo da je član 8. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kojim su predviđeni izuzeci od obavezogn kolektivnog ostvarivanja prava, u suprotnosti sa članom 3. stav (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji glasi: "Ako se prava prema ovom zakonu ostvaruju kolektivno, autor ne može sam ostvarivati ta prava na individualan način". Pored toga, ovi izuzeci od obavezogn kolektivnog ostvarivanja prava, nisu predviđeni ni odredbama odnosnih Direktiva, jer je Direktivom Vijeća 93/83/EEZ i Direktivom (EU) 789/2019 predviđeno da se nacionalnim zakonodavstvima može predvidjeti samo izuzetak u slučaj ostvarivanja prava reemitovanja, kablovskog reemitovanja i prenosa izravnim protokom od strane organizacija za radiodifuziju. Dakle,

uvodenjem dodatnih izuzetaka, kako je predviđeno u članu 8. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se ne inkorporiraju na pravilan način odredbe Direktive Vijeća 93/83/EEZ i Direktive (EU) 789/2019, koje ne dopuštaju dodatne izuzetke od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, zbog čega se predlaže brisanje. Dodatno, smatramo da će ovi izuzeci štetno djelovati i na kolektivne organizacije, koje će zbog njegove primjene ostati bez dijela prihoda potrebnih za njihovo poslovanje, jer će se uz ove izuzetke značajan dio njihovog repertoara ostvarivati na individualan način, čime se zapravo nepotrebno razgrađuje uspostavljeni sistem kolektivnog ostvarivanja prava u BiH.

2. Predlažemo brisanje člana 8. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Obrazloženje: U članu 8. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su predviđeni izuzeci od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, što je u suprotnosti sa članom 3. stav (4) Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji glasi: "Ako se prava prema ovom zakonu ostvaruju kolektivno, autor ne može sam ostvarivati ta prava na individualan način". Osim toga, ovi izuzeci od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, osim što nisu u sladu sa ostalim odredbama Nacrtu Zakona, nisu predviđeni ni odredbama odnosihi Direktiva, jer je Direktivom Vijeća 93/83/EEZ i Direktivom (EU) 789/2019 predviđeno da se nacionalnim zakonodavstvima može predvidjeti samo izuzetak u slučaju ostvarivanja prava reemitiranja, kabelskog reemitiranja i prijenosa izravnim protokom od strane organizacija za radiodifuziju. Dakle, uvođenjem dodatnih izuzetaka, kako je predviđeno u članu 8. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se ne transponiraju na pravilan način odredbe Direktive Vijeća 93/83/EEZ i Direktive (EU) 789/2019, koje ne dopuštaju dodatne izuzetke od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, zbog čega se predlaže brisanje. Dodatno, smatramo da će ovi izuzeci štetno djelovati na kolektivne organizacije, koje će zbog njegove primjene ostati bez dijela prihoda potrebnih za njihovo poslovanje, jer će se uz ove iznimke značajan dio njihovog repertoara ostvarivati na individualan način, čime se zapravo nepotrebno razgrađuje uspostavljeni sustav kolektivnog ostvarivanja prava u BiH.
3. Predlažemo brisanje člana 8.
4. Predlažemo brisanje člana 8. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
5. Član 8. – Izuzetno individualno ostvarivanje prava Stav 1. U nacrtu je predviđeno: „(1) Izuzetno od člana 7. ovog zakona nositelj prava može individualno ostvarivati:... b) pravo javnog emitiranja određenog nescenskog muzičkog djela i fonograma (član 28. Zakona o autorskom i srodnim pravima),...“ AMUS predlaže: „(1) Izuzetno od člana 7. ovog zakona nositelj prava može individualno ostvarivati:... b) pravo javnog emitiranja određenog nescenskog muzičkog djela i fonograma (član 29. Zakona o autorskom i srodnim pravima),...“ Obrazloženje: Radi se o štamparskoj grešci. Članom 28. Zakona o autorskom i srodnim pravima (Sl. glasnik BiH br. 63/10) se uređuje pravo javnog saopćavanja s fonograma i videograma, dok članom 29. ZASP-a se uređuje pravo javnog emitiranja. AMUS podcrtava da smatramo da je potrebno definisati u nacrtu novog ZKOASP-a šta će tačno predstavljati „nescensko autorsko djelo“ a što je jezički konstrukt koji se pojavljuje na više mesta u nacrtu ali nije definisan u čl. 2 nacrtu niti je definisan bilo kojom odredbom ZASP-a ili izmjena i dopuna ZASP-a. Smatramo da nedefinisanje ovog pojma će dovesti do poteškoća u primjeni pa vjerujemo da je definisanje pojma potrebno, uprkos obrazloženju na nacrt zakona, koje neće biti obvezujuće. Stav 3. U nacrtu je predviđeno: Ovaj stav nije predviđen u nacrtu! AMUS predlaže: „(3) Radiodifuzna organizacija iz stava 1 tač. c) ovog člana ima obvezu relevantnim kolektivnim organizacijama dostaviti sve dokumente u pravnom slijedu od autora do te radiodifuzne organizacije kojim će dokazati da je nositeljem svih imovinskih autorskih i srodnih prava za ovaj način korištenja povodom svih djela koja se na ovaj način koriste te ima obaveznu dostaviti sve nove dokumente povodom novih djela koja uvrsti u svoj repertoar a koja planira koristiti po ovoj osnovi. Dokumenti koje radiodifuzna organizacija dostavi moraju biti u skladu sa ovim i zakonom kojim se uređuju autorsko i srodnna prava.“

Komentari:

1. Smatramo da je član 8. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kojim su predviđeni izuzeci od obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, u suprotnosti sa članom 3. stav (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji glasi: "Ako se prava prema ovom zakonu ostvaruju kolektivno, autor ne može sam ostvarivati ta prava na individualan način". Pored toga, ovi izuzeci od obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, nisu predviđeni ni odredbama odnosnih Direktiva, jer je Direktivom Vijeća 93/83/EEZ i Direktivom (EU) 789/2019 predviđeno da se nacionalnim zakonodavstvima može predvidjeti samo izuzetak u slučaju ostvarivanja prava reemitovanja, kablovskog reemitovanja i prenosa izravnim protokom od strane organizacija za radiodifuziju. Dakle, uvođenjem dodatnih izuzetaka, kako je predviđeno u članu 8. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se ne inkorporiraju na pravilan način odredbe Direktive Vijeća 93/83/EEZ i Direktive (EU) 789/2019, koje ne dopuštaju dodatne izuzetke od obaveznog kolektivnog ostvarivanja prava, zbog čega se predlaže brisanje. Dodatno, smatramo da će ovi izuzeci štetno djelovati i na kolektivne organizacije, koje će zbog njegove primjene ostati bez dijela prihoda potrebnih za njihovo poslovanje, jer će se uz ove izuzetke značajan dio njihovog repertoara ostvarivati na individualan način, čime se zapravo nepotrebno razgrađuje uspostavljeni sustav kolektivnog ostvarivanja prava u BiH.
2. U članu 8. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava su predviđeni izuzeci od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, što je u suprotnosti sa članom 3. stav (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji glasi: "Ako se prava prema ovom zakonu ostvaruju kolektivno, autor ne može sam ostvarivati ta prava na individualan način". Osim toga, ovi izuzeci od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, osim što nisu u sladu sa ostalim odredbama Nacrta Zakona, nisu predviđeni ni odredbama odnosnih Direktiva, jer je Direktivom Vijeća 93/83/EEZ i Direktivom (EU) 789/2019 predviđeno da se nacionalnim zakonodavstvima može predvidjeti samo izuzetak u slučaju ostvarivanja prava reemitiranja, kabelskog reemitiranja i prijenosa izravnim protokom od strane organizacija za radiodifuziju. Dakle, uvođenjem dodatnih izuzetaka, kako je predviđeno u članu 8. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se ne transponiraju na pravilan način odredbe Direktive Vijeća 93/83/EEZ i Direktive (EU) 789/2019, koje ne dopuštaju dodatne izuzetke od obveznog kolektivnog ostvarivanja prava, zbog čega se predlaže brisanje.
3. Radi se o štamparskoj grešci. Članom 28. Zakona o autorskom i srodnim pravima (Sl. glasnik BiH br. 63/10) se uređuje pravo javnog saopćavanja s fonograma i videograma, dok članom 29. ZASP-a se uređuje pravo javnog emitiranja. AMUS podcrtava da smatramo da je potrebno definisati u nacrtu novog ZKOASP-a šta će tačno predstavljati „nescensko autorsko djelo“ a što je jezički konstrukt koji se pojavljuje na više mesta u nacrtu ali nije definisan u čl. 2 nacrtu niti je definisan bilo kojom odredbom ZASP-a ili izmjena i dopuna ZASP-a. Smatramo da nedefinisanje ovog pojma će dovesti do poteškoća u primjeni pa vjerujemo da je definisanje pojma potrebno, uprkos obrazloženju na nacrt zakona, koje neće biti obvezujuće.
4. Stav 3. U nacrtu nije predviđeno: Ovaj stav nije predviđen u nacrtu! Iz nacrta nije jasno na koji način će kolektivna organizacija biti obavještena ili moći provjeriti da radiodifuzna organizacija zaista jeste nosiocem prava za koja tvrdi i planira po ovoj osnovi koristiti. Ovo može rezultirati zloupotrebom od strane radiodifuznih organizacija ove osnove i rezultirati problemima za sistem kolektivnih ostvarivanja posebno autorskih i izvođačkih prava povodom muzičkih djela i izvedbi. Radiodifuzne organizacije su idealno situirane da dostave ove dokumente te to mogu ostvariti uz najmanji utrošak novčanih ili vremenskih resursa a isti trebaju imati relevantne dokumente u posjedu i po drugim osnovama. Iz prakse smo svjesni činjenice da ugovori na koje se radiodifuzne organizacije oslanjaju za sticanje statusa nosioca prava nisu valjani po pozitivnim odredbama ZASP-a a jer, na primjer, sadrže odredbe kojim se prenosi autorsko pravo kao cjelina (suprotno odredbi čl. 79 tač. a ZASP-a), prenose prava na svim budućim muzičkim djelima (suprotno odredbi čl. 79 tač. c ZASP-a), prenose prava na još nepoznatim (i shodno budućim) načinima korištenja autorskih djela (suprotno odredbi čl. 79 tač. d ZASP-a) i sl.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 8

Ne prihvata se. Obrazloženje: Ovaj član utvrđuje iznimke od obaveznog kolektivnog ostvarivanja, odnosno kada nositelj prava može ostvarivati prava individualno ili putem nezavisnog upravljačkog subjekta. Nositelj prava može javno izvoditi neizvedeno muzičko i pisano djelo pod uvjetom da je nositelj prava izvođač i nositelj svih prava na tom djelu. Nositelj prava može ostvariti i pravo na javno emitiranje određenog nescenskog muzičkog djela s određenim fonogramom, ako je nositelj svih materijalnih prava (kumulativno) za ovaj način korištenja. Nositelj prava iz ovog člana može prava ostvarivati individualno. U tom slučaju nositelj prava dužan je obavijestiti kolektivnu organizaciju najkasnije petnaest dana prije održavanja događaja.

Prijedlozi i komentari na Članak 9

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 9

Prijedlozi i komentari na Članak 10

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 10

Prijedlozi i komentari na Članak 11

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 11

Prijedlozi i komentari na Članak 12

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 12

Prijedlozi i komentari na Članak 13

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 13

Prijedlozi i komentari na Članak 14

Prijedlozi:

1. Član 14. – Skupština Stav 2. U nacrtu je predviđeno: „(2) Svaki član kolektivne organizacije ima najmanje jedan glas. Statutom se mogu utvrditi kriteriji za određivanje većeg broja glasova za pojedinog člana, na temelju trajanja članstva i iznosa naknada koje je član primio ili ostvario od kolektivne organizacije, pri čemu jedan član može imati najviše tri glasa. Kriteriji moraju biti pošteni i razmjerni.“ AMUS predlaže: „(2) Svaki član kolektivne organizacije ima najmanje jedan glas. Statutom se mogu utvrditi kriteriji za određivanje većeg broja glasova za pojedinog člana, na temelju trajanja članstva i iznosa naknada koje je član primio ili ostvario od kolektivne organizacije. Kriteriji moraju biti pošteni i razmjerni.“
2. Stav 4. (i st. 3.) U nacrtu je predviđeno: "(4) Svaka punomoć iz stava (3) ovog člana vrijedi za jedno sazivanje skupštine i mora se podnijeti najkasnije prije njenog početka. Opunomoćenik ima ista prava na skupštini kao i član koji ga je ovlastio. Opunomoćenik glasa na skupštini prema uputama člana koji ga je ovlastio. Upute ovlaštenoj osobi moraju biti jasno vidljive iz punomoći. Glasanje opunomoćenika suprotno uputama, ništavno je.“ AMUS predlaže: „(4) Svaka punomoć iz stava (3) ovog člana vrijedi za jedno sazivanje skupštine i mora se podnijeti najkasnije prije njenog početka. U punomoći mora biti jasno naznačeno kako će član glasati po tačkama dnevnog reda. Predsjedavajući skupštine će uvrstiti glasove iz punomoći u ukupni rezultat glasovanja. U zapisniku će biti zabilježen rezultat glasovanja putem punomoći. Opunomoćenik ima ista prava na skupštini kao i član koji ga je ovlastio, osim prava glasa. Ovo iziskiva i sljedeću promjenu: „(3) Član kolektivne organizacije može posebnom punomoći, ovjerenoj kod notara, imenovati bilo koje fizičko ili pravno lice kao svojeg opunomoćenika ovlaštenog da umjesto njega sudjeluje na skupštini u njegovo ime, pod uvjetom da takvo imenovanje ne dovodi do sukoba interesa, kao što je u slučaju kad član i opunomoćenik pripadaju različitim kategorijama nositelja prava unutar kolektivne organizacije.“

Komentari:

1. Stav 2. Direktiva 2014/26/EU u čl. 8 niti u drugim odredbama ne uređuje predviđanje maksimalnog broja glasova, pa nema izravne potrebe za ovakvom odredbom. Uređivanje maksimalnog broja glasova u ovako malom broju je i samo nepošteno i nesrazmjerne budući da ignorira i degradira interes onih članova čiji iznos naknade koje je član primio ili ostvario od kolektivne organizacije ili trajanje članstva je veće od tri puta iznosa naknada ili trajanja člana sa jednim glasom. Na ovaj način bi se vršila diskriminacija protiv onih članova čija autorska djela se najviše koriste ili sa najdužim trajanjem članstva pa koji i imaju najviši interes da kolektivna organizacija djeluje na primjeren način. AMUS smatra da odluka o maksimalnom broju glasova treba biti prepustena članovima kolektivne organizacije, da putem Skupštine u Statutu društva predvide kriterije koji će biti pošteni i razmjerni za brojne glasove koje članovi mogu imati. AMUS nije svjestan da je u uporednim zakonodavstvima predviđen broj maksimalnih glasova čineći ovu odredbu nepoželjnom normativnom inovacijom izvan intencije EU zakonodavca u navedenoj direktivi. U čl. 16 st. 1 nacrtu te drugim odredbama je već predviđenja zaštita „manjinskih“ interesa članova, a zakonodavac može predvidjeti i druge mjere. U slučaju da zakonodavac insistira da u zakonu bude normiran maksimalan broj glasova koji član kolektivne organizacije može imati, a što AMUS smatra nepoželjnim, AMUS traži da maksimalan broj glasova bude značajno viši od 3, a u najmanju ruku da bude 10 glasova.
2. Stav 4. (i st. 3.) Predviđena odredba „Glasanje opunomoćenika suprotno uputama, ništavno je“ će se teško provoditi u praksi budući da nije predviđeno kako će predsjedavajući skupštine znati i voditi evidenciju da li je opunomoćenih glasao u skladu sa uputstvima u punomoći. Ukoliko predsjedavajući skupštine već ima uvid u način na koji će glasati opunomoćenik, onda nema potrebe da se daje pravo glasa opunomoćeniku kada isti ne smije glasati suprotno uputama. Nije jasno u kom trenutku će se utvrditi da je

opunomoćenik glasao suprotno uputama – da li tokom sjednice skupštine i od strane koga, ili se ovo može učiniti naknadno. Ako se ova činjenica može utvrditi naknadno, ovakva odredba može dovesti do slučajeva da se ishod glasanja mjenja post factum, a može rezultirati i potencijalnim zloupotrebama. Iz nacrtu nije jasno da li opunomoćenik može glasati povodom ad hoc tački (na primjer pod razno) ili u slučajevima promjene dnevnog reda, a gdje opunomoćenik nema uputstvo člana. U tom slučaju opunomoćenik bi mogao da glasa na način koji se ne slaže sa intencijom člana i da, kao rezultat, neprimjerenopunomoćenik vrši uticaj na vođenje kolektivne organizacije. Iz tog razloga potrebno je predviđjeti da opunomoćenik može učestvovati, u skladu sa upustvima člana datim u punomoći, ali ne može glasati (jer će član izravno glasati putem punomoći) te nema pravo glasa (za ad hoc pitanja i glasanja).

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 14

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom prenose se odredbe člana 8. Direktive 2014/26/EU. Skupština je tijelo putem kojeg članovi ostvaruju svoja upravljačka prava u kolektivnoj organizaciji i mogu utjecati na donošenje njenih ključnih odluka. U skladu s devetim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, svaki član ima pravo učešća na skupštini i pravo glasa. Stav (1) i (2) navodi temeljno načelo da svaki član ima jedan glas. Deveti stav člana 8. Direktive 2014/26/EU dopušta da se pravo članova ograniči i da se pravo glasanja na glavnoj skupštini drugačije uredi. Stav (2) provodi dozvoljenu iznimku iz Direktive, ali iz ograničenje na najviše tri glasa. Prijedlog je da jedan član može imati 3 glasa, da bi se izbjegla situacija da se odlučivanje o svim bitnim pitanjima poslovanja kolektivne organizacije koncentriše na mali broj članova (npr. 10 članova kolektivne organizacije koji imaju po 10 glasova odlučuju o svim bitnim pitanjima). Stav (3) u skladu sa desetim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, dopušta članu da ovlasti bilo koju drugu osobu da u njegovo ime učestvuje i glasa na skupštini, a takvo ovlaštenje ne smije uzrokovati sukob interesa. Do sukoba interesa može doći kada član ovlasti drugog člana koji ne pripada istoj kategoriji nositelja prava unutar kolektivne organizacije. Svrha imenovanja punomoćnika je poticanje aktivnog učešća članova na skupštini, bez obzira što sami ne prisustvuju sjednici skupštine. Potrebno je da kolektivne organizacije svojim internim aktom (Poslovnikom o radu Skupštine) utvrde postupak glasanja putem punomoćnika. U skladu sa desetim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, propisano je da svako ovlaštenje vrijedi samo za jedno sazivanje skupštine, te da se mora dostaviti prije početka. Ovlaštenik je dužan glasati prema uputama člana.

Prijedlozi i komentari na Članak 15

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 15

Prijedlozi i komentari na Članak 16

Prijedlozi:

1. Predlažemo dopunu stava (1) kako slijedi: (1) Skupština se mora sazvati ako to zatraži najmanje 10% članova kolektivne organizacije. Uz zahtjev za sazivanje sjednice skupštine potrebno je dostaviti dnevni red i sve materijale. Povodom pitanja koja su bila predmet vanrednog sazivanja skupštine sukladno odredbama ovog člana može se sazvati sjednica skupštine samo jednom u godini dana ako prijedlog za ponovno vanredno sazivanje nije dovoljno opravdan.
2. Predlažemo dopunu stava (1) kako slijedi: (1) Skupština se mora sazvati ako to zatraži najmanje 10% članova kolektivne organizacije. Uz zahtjev za sazivanje sjednice skupštine potrebno je dostaviti dnevni red i sve materijale. Povodom pitanja koja su bila predmet vanrednog sazivanja skupštine sukladno odredbama ovog člana može se sazvati sjednica

skupštine samo jednom u godini dana ako prijedlog za ponovno vanredno sazivanje nije dovoljno opravдан.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 16

Ne prihvata se. Obrazloženje: Smatramo da je predložena zakonska odredba jasna.

Prijedlozi i komentari na Članak 17

Prijedlozi:

1. Član 17. – Ovlasti skupštine U nacrtu je predviđeno: „(1) Skupština ima sljedeće ovlasti: ... j) donosi odluku o imenovanju revizora, ..." AMUS predlaže: „(1) Skupština ima sljedeće ovlasti: ... j) , ..." *

Komentari:

1. Molimo da uzmete u razmatranje posljednji prijedlog jer je bila korekcija. Komentar je također greškom otišao u prijedlog, pa ga sada dostavljamo ponovo. Obavljanje revizije je strogo pravno regulisano djelovanje, koje dodatno uređuje i nacrt u čl. 40. Odluka o izboru revizora je tehničke prirode, a uslijed obaveze revizora ne može imati posebnog uticaja na sam ishod revizije. Smatramo da se neće mnogo dobiti time da Skupština bude ta koja će donjeti odluku o identitetu revizora. Kao rezultat vjerujemo da odluku o izboru revizora treba donijeti Upravni odbor kolektivne organizacije.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 17

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom u skladu sa četvrtim i petim stavom člana 8. Direktive 2014/26/EU, utvrđuju se nadležnosti skupštine. Članom 8. točka 8. navedene Direktive predviđeno je da opšta skupština članova nadzire aktivnosti organizacije za kolektivno ostvarivanje prava tako da, barem, odlučuje o imenovanju i razrješenju revizora i odobrava godišnje izvješće o transparentnosti iz člana 22.

Prijedlozi i komentari na Članak 18

Prijedlozi:

1. Član 18. – Upravni odbor U nacrtu je predviđeno: „(2) Upravni odbor predstavlja i zastupa kolektivnu organizaciju. ..." AMUS predlaže: „(2) Predsjednik upravnog odbora i predsjednik nadzornog odbora predstavljaju i zastupaju kolektivnu organizaciju. Upravni odbor ili skupština kolektivne organizacije mogu odlukom imenovati jednu ili više osoba da umjesto ili sa predsjednikom upravnog odbora i sa predsjednikom nadzornog odbora predstavlja i zastupa kolektivnu organizaciju povodom svih ili pojedinih pravnih poslova u skladu sa odredbama ovog zakona...."

Komentari:

1. Upravni odbor je kolegijalno tijelo koje se sastoji od više članova. Iz odredbe u nacrtu nije jasno koje je konkretno lice koje će predstavljati i zastupati kolektivnu organizaciju. Radi pravne sigurnosti smatramo da to treba biti predsjednik upravnog odbora i u isto vrijeme radi pravne sigurnosti smatramo da predsjednik nadzornog odbora trebaju da mogu predstavljati i zastupati kolektivnu organizaciju. Iako je implicitno predviđeno da drugo lice

može biti ovlašteno za zastupanje, nije dovoljno jasno uredeno ko će ovlastiti i u kom obimu lice da zastupa kolektivnu organizaciju.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 18

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom u skladu sa članom 10. Direktive 2014/26/EU, utvrđuju se ovlasti upravnog odbora. U skladu sa tačkom ii. stava (g) člana 3. Direktive 2014/26/EU „direktor“ u slučaju dvojne uprave označava svaki član upravnog ili nadzornog odbora. Trećim stavom, u skladu sa prvim stavom člana 10. Direktive 2014/26/EU, propisan je profesionalni stav članova upravnog odbora. Predloženim članom precizirane su obaveze članova upravnog odbora i osnovni principi djelovanja upravnog odbora. Ovim zakonom se ne propisuje najmanji broj članova upravnog odbora i ovo pitanje treba da bude riješeno u statutu kolektivne organizacije.

Prijedlozi i komentari na Članak 19

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 19

Prijedlozi i komentari na Članak 20

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu stava (4) člana 20. kako slijedi: „(4) Nosioci prava i drugi povjeriocu kolektivne organizacije takođe mogu podnijeti odštetni zahtjev koji kolektivna organizacija ima prema članu upravnog i nadzornog odbora, ako ih kolektivna organizacija može nadoknaditi. Kolektivna organizacija može se odreći odštetnih zahtjeva ili ih prebiti tek nakon tri godine od nastanka zahtjeva, ako se s tim usaglasi skupština ili ako se tom izjavom ne usprotivi manjina koja ima najmanje desetinu glasačkih prava na skupštini“.
2. Predlažemo izmjenu stava (4) člana 20. kako slijedi: „(4) Nosioci prava i drugi povjeriocu kolektivne organizacije takođe mogu podnijeti odštetni zahtjev koji kolektivna organizacija ima prema članu upravnog i nadzornog odbora, ako ih kolektivna organizacija može nadoknaditi. Kolektivna organizacija može se odreći odštetnih zahtjeva ili ih prebiti tek nakon tri godine od nastanka zahtjeva, ako se s tim usaglasi skupština ili ako se tom izjavom ne usprotivi manjina koja ima najmanje desetinu glasačkih prava na skupštini“.
3. Član 20. – Odgovornost za štetu upravnog odbora i nadzornog odbora U nacrtu je predviđeno: „(4) Nositelji prava i drugi povjeriocu kolektivne organizacije također mogu podnijeti odštetni zahtjev koji kolektivna organizacija ima prema članu upravnog i nadzornog odbora, ako ih kolektivna organizacija može nadoknaditi. Kolektivna organizacija može se odreći odštetnih zahtjeva ili ih prebiti tek nakon tri godine od nastanka zahtjeva. (6) Odluku o naknadi štete prema ovom članu donosi skupština.“ AMUS predlaže: „(4) Nositelji prava i drugi povjeriocu kolektivne organizacije također mogu podnijeti odštetni zahtjev koji kolektivna organizacija ima prema članu upravnog i nadzornog odbora, ako ih kolektivna organizacija može nadoknaditi (Nije jasno šta je intencija zakonodavca ovom odredbom pa smatramo da je potrebno normirati ovo pitanje na jasniji način). Kolektivna organizacija može se odreći odštetnih zahtjeva ili ih prebiti tek nakon tri godine od nastanka zahtjeva. (6) ---

Komentari:

1. Odluka o naknadi štete je činjenično i pravno pitanje koje zahtjeva nezavisnost i nepristrasnost u pristupu kao i praktično i teoretsko poznавanje pravnih pravila. Ovom odredbom, na način kako je predloženo da bude normirano se odluka o defacto imovinskoj

sankciji stavlja u ruke nestručnog i potencijalno pristrasnog tijela. Smatramo da odluku o naknadi štete može donijeti samo nadležni sud pravosnažnom presudom, a što će biti slučaj ukoliko se obriše sporni prijedlog odredbe ili je moguće izričito normirati ovo pitanje postulacijom: „Odluku o naknadi štete prema ovom članu donosi nadležni sud pravosnažnom presudom.“

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 20

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom utvrđuje se odštetna obaveza članova upravnog i nadzornog odbora. Članovi odgovaraju kolektivnoj organizaciji solidarno za štetu nastalu povredom svojih dužnosti, osim ako dokažu da su svoje dužnosti obavljali časno i savjesno. Obzirom da kolektivna organizacija nema svoja vlastita sredstva, već upravlja novcem svojih članova, opšta Skupština svih članova, kao najviši organ kolektivne organizacije treba da odluci o naknadi štete, ukoliko se utvrdi odgovornost članova upravnog odbora. Ukoliko Skupština doneše odluku o naknadi štete, istu će utvrditi sud u redovnom postupku.

Prijedlozi i komentari na Članak 21

Prijedlozi:

1. Član 21. – Sprečavanje nastanka sukoba interesa U nacrtu je predviđeno: „(1) Kolektivna organizacija dužna je utvrditi svaki stvarni ili mogući sukob interesa i njime upravljati, te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa. (2) Postupci iz stava (1) ovog člana uključuju godišnje pisane pojedinačne izjave o sukobu interesa svakog člana upravnog i nadzornog odbora ili lica ovlaštenog za zastupanje, koje podnose skupštini, a sadrže slijedeće podatke: ... d) izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između bilo kakvih ličnih interesa i interesa kolektivne organizacije.“ AMUS predlaže: „(1) Kolektivna organizacija dužna je utvrditi stvarni ili mogući sukob interesa i njime upravljati, te spriječiti da on negativno utječe na zajedničke interese nositelja prava koje zastupa. (2) Postupci iz stava (1) ovog člana uključuju godišnje pisane pojedinačne izjave o sukobu interesa svakog člana upravnog i nadzornog odbora ili lica ovlaštenog za zastupanje, koje podnose skupštini, a sadrže slijedeće podatke: ... e) izjavu o svakom stvarnom ili mogućem sukobu između ličnih interesa i interesa kolektivne organizacije.“

Komentari:

1. Stavljanje obaveze kolektivnoj organizaciji da utvrdi i spriječi „svaki“ sukob interesa te da u izvještaju se identifikuju sukobi „bilo kakvih“ ličnih i interesa kolektivne organizacije predstavlja objektivnu nemogućnost i nije dobra nomotehnička praksa. Brisanjem apstraktnih apsolutističkih riječi se ne gubi na efektu odredbe ali se u isto vrijeme izbjegavaju indicirani problemi. Potrebno je imati na umu da iznosi tantijema koje pojedini nosioci prava ostvare su privatni i intenzivno osjetljivi podaci koje brojni autori ne žele obznaniti. Iako razumijemo intenciju zakonodavca, normiranje obaveze izvještavanja svih saradnika i kolega ne o iznosu naknade koju autor dobija po osnovi učešća u organima kolektivne organizacije već i tantijema od korištenja autorskih djela autora će rezultirati da autori čija se autorska djela najviše koriste, i koji imaju najveći interes za uspješno djelovanje kolektivne organizacije neće htjeti učestvovati u organima kolektivne organizacije, a što smatramo da je negativan učinak ovako normirane odredbe.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 21

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom propisuje se obaveza članova upravnog i nadzornog odbora da na godišnjoj skupštini podnose pisanu pojedinačnu izjavu o sukobu interesa u skladu s trećim stavom člana 9. i drugim stavom člana 10. Direktive 2014/26/EU.

Prijedlozi i komentari na Članak 22

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 22

Prijedlozi i komentari na Članak 23

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu / dopunu tačke c) stava (1) člana 23. koja propisuje da će Institut za intelektualno vlasništvo izdati dozvolu za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja autorskog prava pravnom licu koje je podnijelo zahtjev ako, između ostalog, pravno lice koje podnosi zahtjev dokaže da će osigurati korisnicima veći repertoar zaštićenih djela nego već postojeća kolektivna organizacija, kao i da može osigurati efikasniji i ekonomičniji način ostvarivanja prava. Zakon ne propisuje na koji način se će novo pravno lice dokazati da može osigurati efikasniji i ekonomičniji način ostvarivanja prava, te smatramo da je isto potrebno definisati radi pravne sigurnosti.
2. Predlažemo izmjenu / dopunu tačke c) stava (1) člana 23. koja propisuje da će Institut za intelektualno vlasništvo izdati dozvolu za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja autorskog prava pravnom licu koje je podnijelo zahtjev ako, između ostalog, pravno lice koje podnosi zahtjev dokaže da će osigurati korisnicima veći repertoar zaštićenih djela nego već postojeća kolektivna organizacija, kao i da može osigurati efikasniji i ekonomičniji način ostvarivanja prava. Zakon ne propisuje na koji način se će novo pravno lice dokazati da može osigurati efikasniji i ekonomičniji način ostvarivanja prava, te smatramo da je isto potrebno definisati radi pravne sigurnosti.
3. Predlaže se izmjena stava (3) tako da isti glasi: (3) U postupku izdavanja dozvole supsidijarno primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. Protiv odluke Instituta može se izjaviti žalba Vijeću za autorsko pravo, a protiv odluke Vijeća za autorsko pravo se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.
4. Predlažemo izmjenu stava (3) na način da isti glasi: U postupku izdavanja dozvole primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opći upravni postupak. Protiv odluke Instituta se može uložiti žalba Vijeću za autorsko pravo, a protiv odluke Vijeća za autorsko pravo se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.

Komentari:

1. Predlažemo da se Vijeću za autorsko pravo dodijeli uloga drugostepenog organa u postupcima protiv odluka Instituta kako bi se izbjegli dugotrajni upravni sporovi pred Sudom BiH kao trenutno rješenje.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 23

Ne prihvata se. Obrazloženje: U postupku izdavanja dozvole za obavljanje kolektivnog ostvarivanja prava Institut procjenjuje postojanje dovoljne ekomske osnove pravnog lica za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava u skladu sa kriterijima predviđenim zakonom i podzakonskim aktom (Pravilnikom o načinu i formi ispunjavanja uslova za davanje dozvole pravnim licima za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava). Ta procjena obuhvata: konkretan broj autora koji su ovlastili pravno lice za ostvarivanje njihovih prava na osnovi podataka koje pravno lice dostavlja Institutu; ukupan broj djela koja će činiti repertoar kolektivne organizacije na osnovu podataka koje pravno lice dostavlja Institutu; pretpostavljeni obim korištenja djela na osnovi podataka iz poslovnog plana koji pravno lice podnosi Institutu; primjereno predviđenog načina obavljanja djelatnosti kolektivnog ostvarivanja prava i dovoljnost sredstava koja se planiraju za efikasno obavljanje te djelatnosti na osnovu podataka iz poslovnog plana koji pravno lice podnosi

Institutu; sposobnost pravnog lica da ostvaruje prava stranih autora na području Bosne i Hercegovine na osnovu dokaza koje je podnijelo pravno lice; Institut procjenjuje pravilnost predviđene visine naknada koje će kolektivna organizacija moći naplatiti od korisnika djela određene kategorije na osnovu podataka iz poslovnog plana koji pravno lice podnosi Institutu i Institut procjenjuje realnost i opravdanost predviđene visine troškova poslovanja na osnovu podataka iz poslovnog plana koji pravno lice podnosi Institutu. Nadležnosti Vijeća za autorsko pravo su utvrđene ZKOASP. Vijeće je stručni, nezavisni i nepristrasni organ koji je ovlašten da u oblasti ostvarivanja autorskog prava određuje primjerenu tarifu za korištenje autorskih djela, odlučuje o drugim spornim pitanjima u vezi sa zaključivanjem kolektivnih ugovora i vrši provjeru da li je objavljeni kolektivni ugovor u skladu sa zakonom kojim se uređuju autorsko pravo i srodnna prava, te sa Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. O zakonitosti pojedinačnih konačnih upravnih akata donesenih na osnovu zakona pri vršenju javnih funkcija institucija Bosne i Hercegovine kojim se rješava o pravima i obavezama građana i pravnih lica odlučuje Sud Bosne i Hercegovine.

Prijedlozi i komentari na Članak 24

Prijedlozi:

1. Član 24. – Kontrola Instituta nad radom kolektivne organizacije U nacrtu je predviđeno: „(1) Institut obavlja kontrolu nad radom kolektivne organizacije i po službenoj dužnosti kontrolira da li ona obavlja svoje poslove u skladu sa odredbama ovog zakona, Zakona o autorskom i srodnim pravima, izdatom dozvolom i svojim opštim i internim aktima.“ AMUS predlaže: „(1) Institut obavlja kontrolu nad radom kolektivne organizacije i po službenoj dužnosti kontrolira da li ona obavlja svoje poslove u skladu sa odredbama ovog zakona, Zakona o autorskom i srodnim pravima i izdatom dozvolom.

Komentari:

1. Kolektivna organizacija je udruženje svojih članova koje ima svoje organe koji usvajaju, tumače i provode opšte i interne akte udruženja. Institut može vršiti kontrolu da usvojeni opšti i interni akti su u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuju autorska i srodnna prava i njihovo kolektivno ostvarivanje u našoj državi, no, kontrolu da li kolektivna organizacija svoje poslove obavlja po svojim usvojenim opštim i internim aktima treba da mogu jedino vršiti organi upravljanja kolektivne organizacije odnosno skupština udruženja kao najviši zakonodavni i naredbodavni organ udruženja koji je kolektivna organizacija. Ovakvom odredbom se na neprimjeren način zadire u autonomiju i mogućnost udruženja da, mimo pitanja uređenih relevantnim zakonskim odredbama uređuju i vode svoje udruženje. Alternativno našem prijedlogu, može se normirati ograničenje kontrole Instituta povodo opštih i internih akata udruženja u kontekstu i granicama ovog i Zakona o autorskom i srodnim pravima te izdatom dozvolom.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 24

Ne prihvata se. Obrazloženje: Kolektivna organizacija obavlja veliki broj najrazličitijih poslova koji se tiču kolektivnog ostvarivanja autorskog ili srodnih prava njenih članova. Takve poslove organizacija mora da obavlja u skladu sa Zakonom, svojim opštim aktima i izdatom dozvolom. Predmet nadzora je zakonitost tih poslova. Poslovi koje organizacija obavlja, a čiju zakonitost Institut kontroliše, prema osnovu vršenja, mogu se podijeliti u dvije grupe: poslovi koje organizacija obavlja na osnovu Zakona i dozvole Instituta i poslovi koje organizacija obavlja na osnovu svojih opštih akata. Sve ono što je Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava kao i propisima na koje taj Zakon upućuje, definisano kao "posao" organizacije, predmet je nadzora. Organizacija jedino može i mora da obavlja poslove kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava, saglasno dozvoli koju je izdao Institut. U prvom redu, tu se misli na posao "raspodjeli naplaćenih, odnosno primljenih naknada autorma prema unaprijed utvrđenim pravilima o raspodjeli". Iz toga proizlazi, da Institut ima obavezu da kontroliše da li organizacija raspodjeljuje novac svojim članovima u skladu sa odredbama Statuta, Pravilnika o raspodjeli (opšti akti

kolektivne organizacije) kao i opšte prihvaćenih međunarodnih pravila i standarda za tu vrstu organizacija. Godišnji obračun naknada, kao i pojedinačni obračuni, moraju da budu sačinjeni u skladu sa pravilima o raspodjeli.

Prijedlozi i komentari na Članak 25

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 25

Prijedlozi i komentari na Članak 26

Prijedlozi:

1. Predlažemo brisanje tačke f) stava (1) člana 26. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, odnosno „f) privremene tarife“. Obrazloženje: Prijedlog za brisanje tačke f) je u skladu sa prijedlogom za brisanje „privremene tarife“, kao takve, a što je detaljno obrazloženo kroz član 50. Nacrta predmetnog zakona.“
2. Predlažemo brisanje tačke f) stava (1) člana 8. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, odnosno „f) privremene tarife“.

Komentari:

1. Prijedlog za brisanje tačke f) je u skladu sa prijedlogom za brisanje „privremene tarife“, kao takve, a što je detaljno obrazloženo kroz član 50. Nacrta predmetnog zakona.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 26

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom utvrđuju se obaveze kolektivnih organizacija. Radi učinkovitog provođenja kontrole, kolektivne organizacije dužne su Institutu dostaviti dokumente navedene u nacrtu člana u roku od 7 dana.

Prijedlozi i komentari na Članak 27

Prijedlozi:

1. (1) Ako Institut ustanovi nepravilnosti u radu kolektivne organizacije, on će svojim rješenjem narediti da kolektivna organizacija otkloni te nepravilnosti i odrediti joj primjeran rok za njihovo otklanjanje, koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od šest mjeseci. U određivanju roka za otklanjanje nepravilnosti Institut mora voditi računa o vrsti nepravilnosti, realno potrebnim vremenom za otklanjanje i interesima članova kolektivne organizacije. (2) Obaveza kolektivnih organizacija je da od primitka rješenja prema stavu (1) ovog člana svakih 30 dana pismeno izvještava Institut o konkretnim aktivnostima za otklanjanje nadostataka naznačenih u rješenju. (3) Ako kolektivna organizacija ne otkloni utvrđenu povredu prema stavu (1) ovog člana, ili ako Institut već iz mjesecnih pismenih izvještaja prema stavu (2) ovog člana ne može osnovano zaključiti da kolektivna organizacija ozbiljno radi na otklanjanju nadostataka i da isto otklanjanje ne može u roku realizirati, Institut može kolektivnoj organizaciji naložiti opoziv članova upravnog odbora. (4) Ako kolektivna organizacija ne otkloni utvrđenu povredu iz stava (1) ovog člana, Institut može kolektivnoj organizaciji naložiti opoziv članova upravnog odbora. Ako kolektivna organizacija ne opozove članove upravnog odbora ili ako kolektivna organizacija sa novim članovima upravnog odbora ne otkloni povredu iz stava (1) ovog člana, Institut će postupati prema stavu (5) ovog člana ili članu 26. ovog zakona i to najkasnije u roku od 60 dana nakon roka prema stavu (1) ovog člana. Osim navedenih dopuna citiranih stavova, predlažemo

dodatno preciziranje osnova iz stava (5) ovog člana. Obrazloženje: U odnosu na postojeće zakonsko rješenje, predmetna odredba je proširena, a osnovni nedostatak jeste nejasno normiranje sljedećih standarda prema kojima Institut može oduzeti dozvolu izdatu kolektivnoj organizaciji: - "teža povreda odredbi zakona i statuta" – nije definirano šta predstavlja težu povredu zakona i statuta - „povreda odredbi zakona, kada se povrede ne otklanaju“ - nije precizirano na koje se tačno odredbe zakona ovaj osnov primjenjuje, - "ponavljanje istovrsnih povreda utvrđenih pravomoćnom odlukom Instituta" - nejasno, i u konfliktu sa prethodnim stavom. Zbog gore navedenog, predlažemo da se jasno preciziraju situacije kada se mogu oduzeti dozvole od kolektivnih organizacija, a sve kako bi se spriječile situacije proizvoljne primjene ove odredbe i oduzimanja dozvola.

2. Stavom 3. propisani su razlozi zbog kojih će institut oduzeti ranije izdatu dozvolu za kolektivno ostvarivanje prava, pa je tako tačkom d) kao jedan od razloga propisan slučaj ako organizacija učini težu povredu odredbi ovog Zakona i svog Statuta. S obzirom da se u daljem tekstu Zakona nigdje ne propisuje koje povrede se smatraju lakšim, a koje težim povredama, to bi ovakva odredba ostavljala mnogo prostora za arbitrenost u odlučivanju, što bi konačno moglo dovesti do pravne nesigurnosti. Kako bi se izbjegle zloupotrebe ovako neprecizne odredbe, predlažemo da se tačno preciziraju situacije koje se smatraju težom povredom ovog Zakona ili da se termin „teža povreda“ zamijeni drugim adekvatnijim terminom. Ovo naročito imajući u vidu i tačku g) istog stava, kojom je predviđeno oduzimanje dozvole kolektivnoj organizaciji kojaponačila istovrsne povrede. Iako se to ne propisuje eksplicitno, s obzirom na sadržinu tačke d), u ovoj drugoj tački se očigledno radi o povredama koje su po svojoj prirodi lakše, pa bi u tom smislu bilo korisno postaviti kriterijume na osnovu kojih bi se pouzdano moglo utvrditi koja povreda se smatra težom (i razlogom za oduzimanje dozvole), a koja „lakšom“ povredom. Generalno, u vezi sa članom 27. smatramo da je potrebno usklađivanje terminologije u smislu korištenja izraza „nepravilnost“ i „povreda“.
3. Stavom 3. propisani su razlozi zbog kojih će institut oduzeti ranije izdatu dozvolu za kolektivno ostvarivanje prava, pa je tako tačkom d) kao jedan od razloga propisan slučaj ako organizacija učini težu povredu odredbi ovog Zakona i svog Statuta. S obzirom da se u daljem tekstu Zakona nigdje ne propisuje koje povrede se smatraju lakšim, a koje težim povredama, to bi ovakva odredba ostavljala mnogo prostora za arbitrenost u odlučivanju, što bi konačno moglo dovesti do pravne nesigurnosti. Kako bi se izbjegle zloupotrebe ovako neprecizne odredbe, predlažemo da se tačno preciziraju situacije koje se smatraju težom povredom ovog Zakona ili da se termin „teža povreda“ zamijeni drugim adekvatnijim terminom. Ovo naročito imajući u vidu i tačku g) istog stava, kojom je predviđeno oduzimanje dozvole kolektivnoj organizaciji kojaponačila istovrsne povrede. Iako se to ne propisuje eksplicitno, s obzirom na sadržinu tačke d), u ovoj drugoj tački se očigledno radi o povredama koje su po svojoj prirodi lakše, pa bi u tom smislu bilo korisno postaviti kriterijume na osnovu kojih bi se pouzdano moglo utvrditi koja povreda se smatra težom (i razlogom za oduzimanje dozvole), a koja „lakšom“ povredom. Generalno, u vezi sa članom 27. smatramo da je potrebno usklađivanje terminologije u smislu korištenja izraza „nepravilnost“ i „povreda“.
4. (1) Ako Institut ustanovi nepravilnosti u radu kolektivne organizacije, on će svojim rješenjem narediti da kolektivna organizacija otkloni te nepravilnosti i odrediti joj primjerен rok za njihovo otklanjanje, koji ne može biti kraći od 30 dana ni duži od šest mjeseci. U određivanju roka za otklanjanje nepravilnosti Institut mora voditi računa o vrsti nepravilnosti, realno potrebnim vremenom za otklanjanje i interesima članova kolektivne organizacije. (2) Obaveza kolektivnih organizacija je da od primitka rješenja prema stavu (1) ovog člana svakih 30 dana pismeno izještava Institut o konkretnim aktivnostima za otklanjanje nadostataka naznačenih u rješenju. (3) Ako kolektivna organizacija ne otkloni utvrđenu povredu prema stavu (1) ovog člana, ili ako Institut već iz mjesecnih pismenih izještaja prema stavu (2) ovog člana ne može osnovano zaključiti da kolektivna organizacija ozbiljno radi na otklanjanju nadostataka i da isto otklanjanje ne može u roku realizirati, Institut može kolektivnoj organizaciji naložiti opoziv članova upravnog odbora. (4) Ako kolektivna organizacija ne otkloni utvrđenu povredu iz stava (1) ovog člana, Institut može kolektivnoj organizaciji naložiti opoziv članova upravnog odbora. Ako kolektivna organizacija ne opozove članove upravnog odbora ili ako kolektivna organizacija sa novim članovima

upravnog odbora ne otkloni povredu iz stava (1) ovog člana, Institut će postupati prema stavu (5) ovog člana ili članu 26. ovog zakona i to najkasnije u roku od 60 dana nakon roka prema stavu (1) ovog člana. Osim navedenih dopuna citiranih stavova, predlažemo dodatno preciziranje osnova iz stava (5) ovog člana. Obrazloženje: Ključni nedostatak je nejasno normiranje sljedećih standarda prema kojima Institut može oduzeti dozvolu izdatu kolektivnoj organizaciji: - "teža povreda odredbi zakona i statuta" – ne postoji definicija o tome šta predstavlja težu povredu zakona i statuta - „povreda odredbi zakona, kada se povrede ne otklanjam“ - nije precizno određeno na koje se tačno odredbe zakona ovaj osnov primjenjuje, - "ponavljanje istovrsnih povreda utvrđenih pravomoćnom odlukom Instituta" - nejasno i u konfliktu sa prethodnim stavom. U skladu sa navedenim, predlažemo da se jasno preciziraju situacije kada se mogu oduzeti dozvole od kolektivnih organizacija, a sve kako bi se spriječile situacije proizvoljne primjene ove odredbe i oduzimanja dozvola.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 27

Djelomično se prihvata. Obrazloženje: U stavu (3) člana 27. nacrtu ZKOASP tač. c) briše se riječ „teža“, jer nisu utvrđeni kriteriji za teže i lakše povrede.

Prijedlozi i komentari na Članak 28

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu stava 3 ovog člana tako da isti glasi: (3) U postupcima prema odredbama čl. 27. i 28. ovog zakona primjenjuju se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak. Protiv odluke ili rješenja Instituta može se izjaviti žalba Vijeću za autorsko pravo, a protiv odluke Vijeća za autorsko pravo može se pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.
2. Prijedlog je izmjena stava (3) na način da isti glasi: U postupcima iz čl. 27. i 28. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak. Protiv odluke ili rješenja Instituta se može uložiti žalba Vijeću za autorsko pravo, a protiv odluke Vijeća za autorsko pravo se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine.
3. Član 28. – Uslovno oduzimanje dozvole U nacrtu je predviđeno: „(1) Institut može svojom odlukom o oduzimanju dozvole istovremeno odrediti da se to oduzimanje neće provesti pod uslovom da kolektivna organizacija u određenom roku, koji ne može biti kraći od šest mjeseci ni duži od dvije godine (probni period), otkloni sve nepravilnosti i sanira učinjene povrede, te da u tom roku ne učini novu povredu koja je osnov za oduzimanje dozvole.“ AMUS predlaže: „(1) Institut može svojom odlukom o oduzimanju dozvole istovremeno odrediti da se to oduzimanje neće provesti pod uslovom da kolektivna organizacija u određenom roku, koji ne može biti kraći od šest mjeseci ni duži od četiri godine (probni period), otkloni sve nepravilnosti i sanira učinjene povrede, te da u tom roku ne učini novu povredu koja je osnov za oduzimanje dozvole. ... (4) Pokretanje upravnog spora pred Sudom Bosne i Hercegovine odlaže odluku ili rješenje Instituta. U slučaju da se pokrene upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine za vrijeme probnog perioda, probni period će mirovati dok ne bude završen pokrenuti upravni spor.“

Komentari:

1. Predlažemo da se Vijeću za autorsko pravo dodijeli uloga drugostepenog organa u postupcima protiv odluka Instituta kako bi se izbjegli dugotrajni upravni sporovi pred Sudom BiH kao trenutno rješenje.
2. Iskustvo AMUS-a sa uslovnim oduzimanjem dozvole u vrijeme pandemije virusa Sars-Cov-2 nas navodi na zaključak da bi Institut trebao imati širi dijapazon vremenskog perioda na raspolaganju za probni period, kada posebne okolnosti opravdavaju ili uslovljavaju

odstupanje od roka od dvije godine. Institut će biti više nego kompetentan da procjeni primjerjen probni period a zakonodavac treba ostaviti dovoljno prostora za takvo djelovanje Instituta. U nacrtu nije uređeno da li pokretanje upravnog spora pred Sudom BiH odlaže izvršenje odluke ili rješenja Instituta. Smatramo da treba da odlaze pa predlažemo da se tako treba normirati. Budući da kolektivna organizacija može odlučiti da pokrene upravni spor pred Sudom BiH povodom odluke Instituta povodom oduzimanja pa i uslovnog oduzimanja dozvole, a ovaj spor može trajati duži vremenski interval od probnog perioda, te kako bi kolektivna organizacija bila onemogućena da postupi po instrukciji Instituta u probnom periodu ukoliko odluči pokrenuti upravni spor pred Sudom BiH, smatramo da se mora urediti mirovanje probnog perioda tokom trajanja upravnog spora pred Sudom BiH.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 28

Ne prihvata se. Obrazloženje: Nadležnosti Vijeća za autorsko pravo su utvrđene ZKOASP. Vijeće je stručni, nezavisni i nepristrasni organ koji je ovlašten da u oblasti ostvarivanja autorskog prava određuje primjerenu tarifu za korištenje autorskih djela, odlučuje o drugim spornim pitanjima u vezi sa zaključivanjem kolektivnih ugovora i vrši provjeru da li je objavljeni kolektivni ugovor u skladu sa zakonom kojim se uređuju autorsko pravo i srodna prava, te sa Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. O zakonitosti pojedinačnih konačnih upravnih akata donesenih na osnovu zakona pri vršenju javnih funkcija institucija Bosne i Hercegovine kojim se rješava o pravima i obavezama građana i pravnih lica odlučuje Sud Bosne i Hercegovine. Pitanje odlaganja izvršenja konačnog upravnog akta nije potrebno regulisati ZKOASP, jer je isto regulisano Zakonom o upravnim sporovima BiH. Članom 12. navedenog zakona je propisano da tužba za pokretanje upravnog spora ne odgađa izvršenje pobijanog konačnog upravnog akta, ako Sud drugačije ne odluči. Članom 18. istog zakona je propisano da tužba, po pravilu, ne spriječava izvršenje konačnog upravnog akta protiv koga je podnesena, ako zakonom nije drukčije određeno. Po zahtjevu tužioca, nadležna institucija za sprovođenje izvršenja pobijanog konačnog upravnog akta, odgodiće izvršenje do konačne sudske odluke, ako bi izvršenje nanijelo tužiocu štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odgađanje nije protivno javnom interesu niti bi se njime nanijela veća nenadoknadiva šteta protivnoj stranci. Uz zahtjev za odgađanje mora se priložiti dokaz o podnesenoj tužbi. Po svakom zahtjevu nadležna institucija mora donijeti rješenje najkasnije u roku od tri dana od prijema zahtjeva za odgodu izvršenja.

Prijedlozi i komentari na Članak 29

Prijedlozi:

1. Smatramo da je potrebno izmijeniti stav (1) člana 29 koji glasi: „Kolektivna organizacija kojoj je oduzeta dozvola za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava, dužna je da izvrši raspodjelu svih naplaćenih naknada, prihoda ostvarenih od bankovnih depozita, sredstva namjenskih fondova te sredstava koja će se naplatiti u sudskim postupcima koje je kolektivna organizacija pokrenula u vrijeme važenja dozvole (u daljem tekstu dalje: imovina).“ Smatramo da je potrebno preformulisati navedeni stav jer nije jasno kako je moguće da Kolektivna organizacija kojoj je oduzeta dozvola izvrši raspodjelu „sredstava koja će se naplatiti u sudskim postupcima koje je kolektivna organizacija pokrenula u vrijeme važenja dozvole“, jer je riječ o budućoj neizvjesnoj činjenici, odnosno sredstvima koja mogu, a ne moraju biti dosuđena kolektivnoj organizaciji. U skladu sa naprijed navedenom formulacijom kolektivna organizacija raspolaže imovinom koja nije njena, jer ta okolnost zavisi od sudske odluke, te dr stavom 1) zapravo prejudicira ishod postupka i sama sudska odluka.
2. „Kolektivna organizacija kojoj je oduzeta dozvola za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja prava, dužna je da izvrši raspodjelu svih naplaćenih naknada, prihoda ostvarenih od bankovnih depozita, sredstva namjenskih fondova te sredstava koja će se naplatiti u sudskim postupcima koje je kolektivna organizacija pokrenula u vrijeme važenja dozvole (u daljem tekstu dalje: imovina).“ Smatramo da je potrebno preformulisati navedeni stav jer nije jasno kako je moguće da Kolektivna organizacija kojoj je oduzeta dozvola izvrši raspodjelu „sredstava koja će se naplatiti u sudskim postupcima koje je kolektivna organizacija pokrenula u vrijeme važenja dozvole“, jer je riječ o budućoj neizvjesnoj

činjenici, odnosno sredstvima koja mogu, a ne moraju biti dosuđena kolektivnoj organizaciji. U skladu sa naprijed navedenom formulacijom kolektivna organizacija raspolaže imovinom koja nije njena, jer ta okolnost zavisi od sudske odluke, te dr stavom 1) zapravo prejudicira ishod postupka i sama sudska odluka.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 29

Komentar/prijedlog se ne prihvata. Ukoliko se kolektivnoj organizaciji oduzme dozvola, ona nastavlja da egzistira kao udruženje građana, koje je upisano u Registar kod Ministarstva pravde BiH. Kolektivna organizacija nema svoja vlastita sredstva, već ostvaruje prihode isključivo od korištenja prava svojih članova i tako upravlja tuđim novcem, zbog čega je predviđena obaveza raspodjele svih ostvarenih prihoda u vrijeme važenja dozvole za obavljanje poslova kolektivnog ostvarivanja nosilaca prava.

Prijedlozi i komentari na Članak 30

Prijedlozi:

1. Predlažemo terminološko prilagođavanje prilikom korištenja pojma „države članice“. Obrazloženje: Kako Bosna i Hercegovina nije članica EU, to je potrebno terminološki prilagoditi sačinjene izmjene, obzirom da u pravu BiH, pojam "zemlje članice" nije jednak pojmovima koji se koriste u zemljama članicama EU.
2. Predlažemo izmjenu stava (1) člana 30. na sljedeći način: „(1) Institut je dužan postupiti po obrazloženom zahtjevu nadležnog tijela druge države članice i dostaviti podatke o djelovanju kolektivnih organizacija.“ Takođe, predlažemo i izmjenu stava (4) na sljedeći način: „(4) O povredama iz stava (2) ovog člana Institut obavještava i stručnu grupu prema članu 41. Direktive 2014/26/EU“. S obzirom da Zakon nigdje ne definiše pojам stručne grupe, niti ga pominje ni na jednom drugom mjestu, smatramo da je isti potrebno precizirati na navedeni način, odnosno upućivanjem na član 41. Direktive 2014/26/EU kojim se stručna grupa uređuje.
3. Predlažemo izmjenu stava (1) člana 30. na sljedeći način: „(1) Institut je dužan postupiti po obrazloženom zahtjevu nadležnog tijela druge države članice i dostaviti podatke o djelovanju kolektivnih organizacija.“ Takođe, predlažemo i izmjenu stava (4) na sljedeći način: „(4) O povredama iz stava (2) ovog člana Institut obavještava i stručnu grupu prema članu 41. Direktive 2014/26/EU“.
4. Predlažemo terminološko prilagođavanje prilikom korištenja pojma „države članice“. Obrazloženje: Imajući u vidu da Bosna i Hercegovina nije članica EU, to je potrebno terminološki prilagoditi sačinjene izmjene, obzirom da u pravu BiH pojam "zemlje članice" nije jednak pojmovima koji se koriste u zemljama članicama EU.

Komentari:

1. S obzirom da Zakon nigdje ne definiše pojam stručne grupe, niti ga pominje ni na jednom drugom mjestu, smatramo da je isti potrebno precizirati na navedeni način, odnosno upućivanjem na član 41. Direktive 2014/26/EU kojim se stručna grupa uređuje.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 30

Prijedlozi 2 i 3 se prihvataju. U članu 30. stav (4) dodaju se riječi „o povredama iz stava (2) ovog člana Institut obavještava i stručnu skupinu prema članu 41. Direktive 2014/26/EU“. To je stručna skupina koja se sastaje ad hoc.

Prijedlozi i komentari na Članak 31

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 31

Prijedlozi i komentari na Članak 32

Prijedlozi:

1. Predlažemo terminološko prilagođavanje prilikom korištenja pojma „države članice“. Obrazloženje: Kako Bosna i Hercegovina nije članica EU, to je potrebno terminološki prilagoditi sačinjene izmjene, obzirom da u pravu BiH, pojam "zemlje članice" nije jednak pojmovima koji se koriste u zemljama članicama EU.
2. Prijedlog: Predlažemo terminološko prilagođavanje prilikom korištenja pojma „države članice“. Obrazloženje: Imajući u vidu da Bosna i Hercegovina nije članica EU, to je potrebno terminološki prilagoditi sačinjene izmjene, obzirom da u pravu BiH pojam "zemlje članice" nije jednak pojmovima koji se koriste u zemljama članicama EU.
3. Član 32. – Prava nositelja prava Stav 2. U nacrtu je predviđeno: „(2) Nositelj prava može sklopiti ugovor ili ovlastiti samo jednu kolektivnu organizaciju za ostvarivanje određenog autorskog prava na određenom autorskom djelu za određeno područje. Kolektivna organizacija bez ugovora sa nositeljem prava ne može da ostvaruje prava za tog nositelja prava ako nije ovim zakonom određeno drugačije.“ AMUS predlaže: „(2) Nositelj prava može sklopiti ugovor ili ovlastiti samo jednu kolektivnu organizaciju za ostvarivanje određenog autorskog prava na određenom autorskom djelu za određenu državu. Kolektivna organizacija bez ugovora sa nositeljem prava ne može da ostvaruje prava za tog nositelja prava ako nije ovim zakonom određeno drugačije. Postoji pretpostavka da je kolektivna organizacija zaključila ugovor sa svim nosiocima prava u okviru vrste prava i vrste djela za koje je ovlaštena prema dozvoli Instituta.“
4. Stav 5. U nacrtu je predviđeno: „(5) Nositelj prava ima pravo otkazati ugovor sa ovlaštenjem za ostvarivanje prava koje je dao kolektivnoj organizaciji u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, vrstu prava ili vrstu djela koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok od 30 dana, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za ostvarivanje ili ugovor sklopio sa drugom kolektivnom organizacijom. Kolektivna organizacija može u statutu utvrditi da takav otkaz stupa na snagu nakon završetka finansijske godine.“ AMUS predlaže: „(5) Nositelj prava ima pravo otkazati ugovor sa ovlaštenjem za ostvarivanje prava koje je dao kolektivnoj organizaciji u cijelosti ili u odnosu na pojedino pravo, vrstu prava ili vrstu djela koje sam odabere, za državna područja koja sam odabere, uz otkazni rok od 30 dana, bez obzira na to je li istodobno takvo ovlaštenje za ostvarivanje ili ugovor sklopio sa drugom kolektivnom organizacijom. Kolektivna organizacija može u statutu utvrditi da takav otkaz stupa na snagu nakon završetka finansijske godine. Ova odredba će se primjenjivati od dana pristupanja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji. Do tada član kolektivne organizacije ne može iz kolektivnog ostvarivanja izuzeti svoja pojedina djela ni pojedine oblike korištenja tih djela, osim u slučaju kad je to predviđeno ugovorom između njega i kolektivne organizacije“ I Član 88. – Stupanje na snagu Zakona: „Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH osim odredbi čl. 11., 22. stav (4), 30., 32. stav (1) i stav (5), 39., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77. i 78. ovog zakona, koji se primjenjuju od dana pristupanja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji.“

Komentari:

1. Stav 2. U odredbi čl. 3 st. 7 nacrtu se uspostavlja oboriva pravna pretpostavka da je kolektivna organizacija, u okviru vrste prava i vrste djela za koje je ovlaštena prema dozvoli Instituta, ovlaštena da djeluje za račun svih nositelja prava. Ovo je bila paradigma kolektivnog ostvarivanja, uređena odredbom čl. 18 st. 1 Zakona o kolektivnom ostvarivanju

autorskog i srodnih prava (Sl. glasnik BiH br. 63/10) Odredba čl. 32 st. 2 bi promjenila tu paradigmu i bila u suprotnosti sa odredbom čl. 3 st. 7 nacrtu. U praksi bi ovo napravilo velike probleme za kolektivne organizacije koje bi morale dokazati sudu da imaju zaključen ugovor sa svakim individualnim nosiocem prava svaki put kada bi tužili korisnika koji koristi, na primjer, muzička djela bez ugovora sa kolektivnom organizacijom. Uvođenje oborive pravne pretpostavke kao što AMUS predlaže u odredbu čl. 32 st. 2 nacrtu bi održalo postojeću paradigmu, opredmetilo odredbu čl. 3 st. 7 nacrtu a da pri tom nebi oduzelo od intencije odredbe čl. 32 st. 2 nacrtu budući da bilo koje relevantno lice, uključujući i korisnika bi moglo tvrditi da kolektivna organizacija nema zaključen ugovor sa nosiocem prava ali bi teret dokazivanja u tom slučaju bio na strani koja iznosi tvrdnju.

2. Stav 5. Kolektivno ostvarivanje prava u Bosni i Hercegovini je zasnovano na ideji da autori ne mogu izuzeti iz kolektivnog ostvarivanja naročito lukrativne načine korištenja i naročito lukrativna autorska djela a ono što je manje ili nimalo isplativo ostaviti kolektivnoj organizaciji na ostvarivanje. Na ovaj način bi bio doveden u pitanje sam sistem kolektivnog ostvarivanja a naročito njegova isplativost. Ovo je izričito napisano i u Metodologiji nadzora nad radom kolektivnih organizacija Instituta za intelektualno vlasništvo. Ova paradigma je normirana čl. 17 Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (Sl. glasnik BiH br. 63/10) koji je izričito predviđao da nosilac prava ne može izuzeti prava ili djela bez izričite dozvole sa kolektivnom organizacijom. Razumijemo da nacrt predlaže odredbe iz Direktive EU, no smatramo da sistem kolektivnog ostvarivanja u ovom trenutku nije pogodan za primjenu predložene odredbe nacrtu a izvjesno je da bi trebao biti kada BiH postane članica EU. Kao rezultat predlažemo da se primjenjuje odredba iz čl. 17 pozitivnog zakona do stupanja BiH u članstvo EU. U nacrtu je već korišten ovaj mehanizam pa smatramo da je njegova ekstenzivnija upotreba jednako validna za zadovoljenje uslova harmonizacije sa *acquis-om*.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 32

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom uređuju se prava nositelja prava u skladu s članom 5. Direktive 2014/26/EU. Na primjer, predloženi član, u skladu s drugim stavom člana 5. Direktive 2014/26/EU, nositelju prava daje pravo slobodnog odabira organizacije za kolektivno ostvarivanje prava koja će upravljati njegovim pravima na određenom autorskom djelu, za teritorije po vlastitom izboru, bez obzira na državljanstvo ili prebivalište nositelja prava ili zemlju registrovanog sjedišta kolektivne organizacije. Ovaj član tako uređuje prava nositelja prava te je usklađen s članom 5. Direktive 2014/26/EU kojim je uređeno da nositelj prava može slobodno izabrati kolektivnu organizaciju koja će ostvarivati njegova prava, kategorijama prava ili vrstama djela u bilo kojoj državi članici Europske unije. Također, uređuje se da nositelj prava ima pravo davati odobrenja za nekomercijalno korištenje svojih prava, a kolektivne organizacije dužne su objaviti uvjete pod kojima nositelji prava mogu izdavati takve dozvole. U skladu sa odredbama člana 5. Direktive 2014/26/EU uređuje se pravo nositelja prava da otkaže ugovor prema članu 4. zakona. Propisuje se i dužnost kolektivne organizacije da uredi prava nositelja prava navedena u ovom članu u svojim unutrašnjim aktima, koje je dužna objaviti na svojoj internet stranici.

Prijedlozi i komentari na Članak 33

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu stava (4) člana 33. na sljedeći način: „Kolektivna organizacija dužna je nosioce prava koji su je ovlastili za kolektivno ostvarivanje prava, a ne žele postati njeni članovi, upisati u registar nosioca prava koji se vodi radi osiguranja sigurnosti pravnog prometa i koji je javno dostupan na internetu“. Smatramo da je radi transparentnosti i pravne sigurnosti neophodno da podaci o nosiocima prava budu javno objavljeni i dostupni, radi čega predlažemo da se navedeni član preformuliše.
2. Predlažemo izmjenu stava (4) člana 33. na sljedeći način: „Kolektivna organizacija dužna je nosioce prava koji su je ovlastili za kolektivno ostvarivanje prava, a ne žele postati njeni članovi, upisati u registar nosioca prava koji se vodi radi osiguranja sigurnosti pravnog prometa i koji je javno dostupan na internetu“.

3. Smatramo da je radi transparentnosti i pravne sigurnosti neophodno da podaci o nosiocima prava budu javno objavljeni i dostupni, radi čega predlažemo da se navedeni član preformuliše.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 33

Komentar/prijedlog se odbija. Predloženim članom uređuju se prava nositelja prava u skladu s odredbama člana 6. Direktive 2014/26/EU. Uređuju se pravila članstva u skladu sa Direktivom 2014/26/EU. Propisuje se dužnost kolektivne organizacije da prima kao članove sve nositelje prava koji ispunjavaju uvjete za članstvo utemeljene na objektivnim, transparentnim i nediskriminirajućim kriterijima. Propisuje se i dužnost kolektivne organizacije da uvrsti u uvjete za članstvo u statut, koji se treba javno objaviti. Svaku odluku o eventualnom odbijanju zahtjeva za članstvo kolektivna organizacija je dužna jasno obrazložiti. Dalje se uređuje dužnost kolektivne organizacije da osigura mogućnost da članovi s njom komuniciraju elektronskim putem, te dužnost vođenja evidencije o članstvu. Definira se pojam „član“ kolektivne organizacije sukladno definicijom iz člana 3. Direktive 2014/26/EU.

Prijedlozi i komentari na Članak 34

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 34

Prijedlozi i komentari na Članak 35

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 35

Prijedlozi i komentari na Članak 36

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 36

Prijedlozi i komentari na Članak 37

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 37

Prijedlozi i komentari na Članak 38

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 38

Prijedlozi i komentari na Članak 39

Prijedlozi:

1. Član 39. – Sastav godišnjeg izvještaja U nacrtu je predviđeno: „(1) Godišnji izvještaj čine: a) finansijski izvještaj sačinjen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima, a u svakom slučaju mora sadržati najmanje bilancu, račun prihoda i rashoda i izvještaj o novčanom toku, koji sadrži bilancu, b) izvještaj o aktivnostima u finansijskoj godini, c) informacije o odbijanju izdavanja odobrenja korisnicima, d) opis pravne i upravljačke strukture kolektivne organizacije, e) podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se finansijski izvještaj podnosi fizičkim i pravnim licama iz člana 19. ovog zakona, kao i opis drugih koristi koje su njim dodijeljene; f) finansijske podatke iz stava (2) ovog člana i g) posebni izvještaj o korištenju iznosa namjenskih fondova iz stava (3) ovog člana. (2) U godišnjem izvještaju navode se sljedeći finansijski podaci: a) finansijski podaci o iznosu naknada, po kategoriji prava i vrsti korištenja, uključujući podatke o prihodu od ulaganja naplaćenih naknada u bankarske depozite te korištenju tih prihoda; b) finansijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje kolektivna organizacija pruža, s detaljnim opisom sljedećih stavki: 1. svi operativni i finansijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, 2. operativni i finansijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od naplaćenih naknada ili prihoda koji proizlaze iz ulaganja naplaćenih naknada ili se s njima prebijaju, 3. operativni i finansijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući namjenske fondove, 4. sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava, 5. izdvajanja od naplaćenih prihoda, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi namjenskih fondova, i 6. trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje kolektivna organizacija pruža nosiocima prava izražen u postotku u odnosu prema naplaćenoj naknadi u finansijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova; c) finansijski podaci o iznosima koji pripadaju nosiocima prava sa sveobuhvatnim opisom barem sljedećih stavki: ukupnog iznosa koji se pripisuje nosiocima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja, 1. ukupnog iznosa koji se plaća nositeljima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja, 2. učestalosti plaćanja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja, 3. ukupnog prikupljenog iznosa koji još nije pripisan nositeljima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem finansijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni, 4. ukupnog iznosa koji je pripisan, ali još nije podijeljen nosiocima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem finansijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni, 5. razloga za odgodu ako kolektivna organizacija nije provela raspodjelu i plaćanje unutar rokova prema ovom zakonu, 6. ukupnih neraspodjeljivih iznosa s objašnjenjem o korištenju tih iznosa; d) finansijski podaci o odnosima s drugim kolektivnim organizacijama sa opisom sljedećih stavki: 1. iznosi primljeni od drugih kolektivnih organizacija i isplaćeni drugim kolektivnim organizacijama, po kategoriji prava i vrsti korištenja, te po kolektivni organizaciji, 2. troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od

prihoda od prava koji pripadaju drugim kolektivnim, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po kolektivni organizaciji, 3. troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge kolektivne organizacije platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po kolektivni organizaciji, i 4. iznosi isplaćeni neposredno nosiocima prava koji su članovi drugih kolektivnih organizacija, po kategoriji prava i po kolektivni organizaciji. (3) U posebnom izveštaju kolektivna organizacija objavljuje sljedeće podatke o namjenskim fondovima: a) iznosi izdvojeni za namjenske fondove, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih, po kategoriji prava i vrsti korištenja, i b) obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe, uključujući troškove upravljanja, kao i zasebne iznose korištene za svrhe namjenskih fondova. (4) Revizorski izveštaj sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti uz godišnji izveštaj kao njegov integralni dio.“ AMUS predlaže: „(1) Godišnji izveštaj čine: h) finansijski izvještaj sačinjen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima, a u svakom slučaju mora sadržati najmanje bilancu, račun prihoda i rashoda i izveštaj o novčanom toku, koji sadrži bilancu, i) izveštaj o aktivnostima u finansijskoj godini, j) informacije o odbijanju izdavanja odobrenja korisnicima, k) opis pravne i upravljačke strukture kolektivne organizacije, l) podatke o ukupnom iznosu naknada plaćenih u godini za koju se finansijski izveštaj podnosi fizičkim i pravnim licama iz člana 19. ovog zakona, kao i opis drugih koristi koje su njim dodijeljene; m) finansijske podatke iz stava (2) ovog člana i n) posebni izvještaj o korištenju iznosa namjenskih fondova iz stava (3) ovog člana. (2) U godišnjem izveštaju navode se sljedeći finansijski podaci: d) finansijski podaci o iznosu naknada, po kategoriji prava i vrsti korištenja, uključujući podatke o prihodu od ulaganja naplaćenih naknada u bankarske depozite te korištenju tih prihoda; e) finansijski podaci o troškovima ostvarivanja prava i drugih usluga koje kolektivna organizacija pruža, s detaljnim opisom sljedećih stavki: 7. svi operativni i finansijski troškovi s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, 8. operativni i finansijski troškovi, s raspodjelom po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova, i to samo u odnosu na upravljanje pravima, uključujući naknade za upravljanje koje su odbijene od naplaćenih naknada ili prihoda koji proizlaze iz ulaganja naplaćenih naknada ili se s njima prebijaju, 9. operativni i finansijski troškovi u odnosu na usluge, isključujući usluge upravljanja pravima, ali uključujući namjenske fondove, 10. sredstva za pokrivanje troškova ostvarivanja prava, 11. izdvajanja od naplaćenih prihoda, s raspodjelom po kategoriji prava i po vrsti korištenja te svrhu izdvajanja kao što su troškovi ostvarivanja prava ili troškovi namjenskih fondova, i 12. trošak ostvarivanja i obavljanja drugih usluga koje kolektivna organizacija pruža nosiocima prava izražen u postotku u odnosu prema naplaćenoj naknadi u finansijskoj godini, po kategoriji prava i, tamo gdje su troškovi neizravni i ne mogu se pripisati jednoj ili više kategorija prava, s obrazloženjem metode koja se koristila za dodjeljivanje takvih neizravnih troškova; f) finansijski podaci o iznosima koji pripadaju nosiocima prava sa sveobuhvatnim opisom barem sljedećih stavki: ukupnog iznosa koji se pripisuje nosiocima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja, 7. ukupnog iznosa koji se plaća nositeljima prava s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja, 8. učestalosti plaćanja, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja, 9. ukupnog prikupljenog iznosa koji još nije pripisan nositeljima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem financijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni, 10. ukupnog iznosa koji je pripisan, ali još nije podijeljen nosiocima prava, s raspodjelom po kategoriji prava kojima se upravlja i po načinu korištenja te naznačivanjem financijske godine u kojoj su ti iznosi prikupljeni, 11. razloga za odgodu ako kolektivna organizacija nije provela raspodjelu i plaćanje unutar rokova prema ovom zakonu, 12. ukupnih neraspodjeljivih iznosa s objašnjenjem o korištenju tih iznosa; e) finansijski podaci o odnosima s drugim kolektivnim organizacijama sa opisom sljedećih stavki: 5. iznosi primljeni od drugih kolektivnih organizacija i isplaćeni drugim kolektivnim organizacijama, po kategoriji prava i vrsti korištenja, te po kolektivni organizaciji, 6. troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja od prihoda od prava koji pripadaju drugim kolektivnim, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po kolektivni organizaciji, 7. troškovi ostvarivanja prava i druga izdvajanja koja su druge

kolektivne organizacije platile, po kategoriji prava i vrsti korištenja te po kolektivni organizaciji, i 8. iznosi isplaćeni neposredno nosiocima prava koji su članovi drugih kolektivnih organizacija, po kategoriji prava i po kolektivni organizaciji. (3) U posebnom izještaju kolektivna organizacija objavljuje sljedeće podatke o namjenskim fondovima: c) iznosi izdvojeni za namjenske fondove, po vrsti i svrsi i, za svaku od njih, po kategoriji prava i vrsti korištenja, i d) obrazloženje o korištenju tih iznosa po vrsti svrhe, uključujući troškove upravljanja, kao i zasebne iznose korištene za svrhe namjenskih fondova. (4) Revizorski izještaj sa svim eventualnim primjedbama objavljuje se u cijelosti uz godišnji izještaj kao njegov integralni dio. (5) Ovaj član će se početi primjenjivati od dana pristupanja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji. Do tada kolektivne organizacije mogu sastavljati godišnji izještaj u skladu sa ovom odredbom dobrovoljno.“ I Čl. 83 st. 4: „(4) Kolektivna organizacija iz stava (1) ovog člana dužna je poštivati čl. 38. i 40. ovog zakona već u finansijskoj godini stupanja ovog zakona na snagu. Kolektivna organizacija može dobrovoljno primjenjivati odredbe čl. 39. do njihovog stupanja na snagu sukladno odredbama ovog zakona.“ I Član 88. – Stupanje na snagu Zakona: „Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH osim odredbi čl. 11., 22. stav (4), 30., 32. stav (1) i stav (5), 39., 68., 69., 70., 71., 72., 73., 74., 75., 76., 77. i 78. ovog zakona, koji se primjenjuju od dana pristupanja Bosne i Hercegovine Evropskoj uniji.“

Komentari:

1. U skladu sa mišljenjem finansijskih eksperata i konsultanata našeg udruženja, sastavljanje godišnjeg izještaja u skladu sa odredbom čl. 39 bi predstavljalo vremenski i resursno intenzivnu obavezu kolektivnim organizacijama koja nije opravdana trenutnim okolnostima i stanjem sistema kolektivnog ostvarivanja autorskih i srodnih prava. Vjerujemo da odredba čl. 38 i 40 nacrta pružaju dovoljnu transparentnost a ovlaštenja Instituta omogućavaju dovoljan nadzor da se, do stupanja BiH u članstvo EU odloži primjena ove odredbe. Sastavljanje godišnjeg izještaja do trenutka stupanja BiH u članstvo EU može biti normirano da mogu dobrovoljno primjenjivati dok ova odredba ne postane obvezujuća.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 39

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom utvrđuje se suština i sastav godišnjeg izještaja. Sastav godišnjeg izještaja kolektivne organizacije naveden je u Prilogu Direktive 2014/26/EU. Sastavni dio godišnjeg izještaja su i izjave članova upravnog i nadzornog odbora o sukobu interesa, što je u skladu s uvodnom izjavom (25) Direktive 2014/26/EU. Stavom (1) i (2) utvrđuje se sadržaj objašnjenja finansijskih izještaja.

Prijedlozi i komentari na Članak 40

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 40

Prijedlozi i komentari na Članak 41

Prijedlozi:

1. Član 41. – Posebna revizija U nacrtu je predviđeno: „... (2) Ako skupština odbije prijedlog za imenovanje posebnog revizora, Institut ga može imenovati na zahtjev 10% članova kolektivne organizacije, ako postoji osnovana sumnja da je učinjena teža povreda prava, zakona ili statuta u vođenju postupaka i poslovanja. ... (4) Troškove posebne revizije snosi kolektivna organizacija.“ AMUS predlaže: „... (2) Ako skupština odbije prijedlog za

imenovanje posebnog revizora, Institut ga može imenovati na zahtjev 34% ukupnog broja članova kolektivne organizacije, ako postoji osnovana sumnja da je učinjena teža povreda prava, zakona ili statuta u vođenju postupaka i poslovanja. ... (4) Troškove posebne revizije snosi kolektivna organizacija. U slučaju da Institut imenuje posebnog revizora u skladu sa odredbama ovog člana i da posebna revizija utvrdi da nije učinjena teža povreda prava, zakona ili statuta u vođenju postupaka i poslovanja kolektivne organizacije, troškove posebne revizije će snositi Institut.“

Komentari:

1. Odredbama čl. 30 i 40 te drugim odredbama nacrta je predviđena obaveza redovne revizije poslovanja kolektivne organizacije. Revizija kao postupak može biti skupocjena. Posebna revizija, shodno predstavlja dodatni i potencijalno neopravdan trošak kolektivne organizacije. Iz tog razloga, prag za odluku da se provede posebna revizija mora biti primjereno visok. Smatramo da je 34% odnosno jedna trećina + 1% ukupnog broja članova primjereni prag za provođenje posebne revizije od u nacrtu predloženih 10% članova. Dodatno, ukoliko Institut imenuje posebnog revizora sukladno odredbama nacrta i ispostavi se da nije bilo težih povreda prava, zakona ili statuta u vođenju postupaka i poslovanja, trošak od te posebne revizije za koju se ispostavilo da je bila neopravdana nebi trebala snositi kolektivna organizacija, odnsono, ultimativno članovi kolektivne organizacije već Institut koji je imenovao posebnog revizora. Ovo će dodatno motivirati Institut na posebnu pažnju prilikom procjene opravdanosti imenovanja posebnog revizora.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 41

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom uređuje se pravo članova da zatraže posebnu reviziju radi provjere vođenja pojedinih poslova kolektivne organizacije, ako postoji osnovana sumnja da je učinjena teža povreda prava, zakona ili statuta u vođenju postupaka i poslovanja. Sami članovi kolektivne organizacije imaju najveći interes za uvid u njeno poslovanje i za vršenje nadzora nad njenim poslovanjem. Institut odlučuju o izboru posebnog revizora samo u slučaju da istog ne imenuje Skupština. Institut je državni organ koji se finansira iz budžeta institucija BiH i ne može snositi bilo kakve troškove kolektivne organizacije.

Prijedlozi i komentari na Članak 42

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 42

Prijedlozi i komentari na Članak 43

Prijedlozi:

1. Predlažemo brisanje stava (2) Obrazloženje: Kolektivne organizacije, primjenom ove odredbe, ne bi imale nikakav kakav rizik pokretanja sudske ili bilo kojih drugih postupaka, jer u slučaju nedostatka vlastite imovine i vlastitih prihoda, u slučaju gubitka spora, ne bi morali nadoknaditi troškove postupka, odnosno ne bi morali plaćati sudske takse, niti druge dugove, kao ni eventualne novčane kazne. Obzirom da kolektivne organizacije, u svakom slučaju, djeluju za račun svojih članova, u tom slučaju za sve obaveze kolektivne organizacije trebaju odgovarati njeni članovi svojim naplaćenim autorskim naknadama.
2. Član 43. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se briše Obrazloženje U članu 43. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava je propisano: "Imovina iz stava (1) tač. a) ovog člana ne može

biti predmet ovrhe ili stečaja.". Naime, kolektivne organizacije, primjenom ove odredbe, ne bi imale nikakav rizik pokretanja sudske takse, niti druge dugove, kao ni eventualne novčane kazne. Obzirom da kolektivne organizacije, u svakom slučaju, djeluju za račun svojih članova, u tom slučaju za sve obaveze kolektivne organizacije trebaju odgovarati njeni članovi svojim naplaćenim autorskim naknadama.

3. Imovina kolektivne organizacije u slučaju ovrhe ili stečaja PRIJEDLOG Član 43. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se briše OBRAZLOŽENJE U članu 43. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava je propisano: "Imovina iz stava (1) tač. a) ovog člana ne može biti predmet ovrhe ili stečaja.". Naime, kolektivne organizacije, primjenom ove odredbe, ne bi imale nikakav rizik pokretanja sudske takse, niti druge dugove, kao ni eventualne novčane kazne. Obzirom da kolektivne organizacije, u svakom slučaju, djeluju za račun svojih članova, u tom slučaju za sve obaveze kolektivne organizacije trebaju odgovarati njeni članovi svojim naplaćenim autorskim naknadama.
4. Predlažemo brisanje člana 43. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Obrazloženje: Kolektivne organizacije, primjenom ove sporne odredbe, ne bi imale nikakav rizik pokretanja sudske takse, niti druge dugove, kao ni eventualne novčane kazne. Obzirom da kolektivne organizacije, u svakom slučaju, djeluju za račun svojih članova, u tom slučaju za sve obaveze kolektivne organizacije trebaju odgovarati njeni članovi svojim naplaćenim autorskim naknadama.
5. Predlažemo brisanje stava (2) Obrazloženje: Prema predloženom rješenju, kolektivne organizacije ne bi imale nikakav rizik pokretanja sudske takse, niti druge dugove, kao ni eventualne novčane kazne. Obzirom da kolektivne organizacije, u svakom slučaju, djeluju za račun svojih članova, u tom slučaju za sve obaveze kolektivne organizacije trebaju odgovarati njeni članovi svojim naplaćenim autorskim naknadama.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 43

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim članom u skladu sa članom 11. Direktive 2014/26/EU, utvrđuju se opšta načela naplaćenih autorskih naknada. Član 11. navedene direktive zahtijeva da kolektivna organizacija pažljivo prikuplja i raspoređuje autorske naknade, da može ulagati naplaćene naknade u bankovne depozite, da odvojeno iskazuje prikupljene naknade i prihode od bankovnih depozita i vlastita sredstva i prihode od njih, kako može rukovati naplaćenim naknadama i prihodom od bankovnih depozita te odbitke za troškove poslovanja. Stavom (2) ovog člana je predviđeno da samo imovina iz stava (1) tač. a) ovog člana ne može biti predmet ovrhe ili stečaja (dakle naplaćene autorske naknade i prihode koje ostvaruje ulaganjem naplaćenih autorskih naknada, za svaku vrstu autorskog prava odvojeno), dok se isto ne odnosi na vlastitu imovinu i prihode koje ostvaruje od takve imovine, kao i prihodi od upravljanja autorskim naknadama za druge kolektivne organizacije na temelju ugovora o zastupanju za svaku vrstu autorskog prava odvojeno.

Prijedlozi i komentari na Članak 44

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 44

Prijedlozi i komentari na Članak 45

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 45

Prijedlozi i komentari na Članak 46

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 46

Prijedlozi i komentari na Članak 47

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 47

Prijedlozi i komentari na Članak 48

Prijedlozi:

1. Član 48. – Opća pravila o raspodjeli naknada U nacrtu je predviđeno: „(8) Opšti obračun raspodjelu naknada mora utvrditi u statutu kolektivne organizacije određeno nadležno tijelo te ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.“ AMUS predlaže: „(8) U pravilima opštog obračuna raspodjele naknada mora biti utvrđeno nadležno tijelo kolektivne organizacije koje će vršiti obračun raspodjelu naknada i da će istu ocijeniti ovlašteni revizor. Ili Kolektivna organizacija mora u statutu kolektivne organizacije utvrditi opšta pravila obračuna raspodjele naknada, identifikovati nadležno tijelo za obračun raspodjele naknada i urediti da će obračun raspodjele naknada ocijeniti ovlašteni revizor.“

Komentari:

1. Sentenca u nacrtu nije razumljiva. Nije jasno da li se obaveza mora utvrditi u opštim pravilima obračuna raspodjele naknada ili se uspostavlja obaveza kolektivne organizacije identifikovanja nadležnog tijela i izvršavanja revizije ili se radi o trećoj eventualnosti. Prijedlog izmjena je zasnovan na nagađanjima a zakonodavca molimo da preformuliše sentencu u skladu sa svojom izvornom intencijom.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 48

Prihvata se. Stav (8) se mijenja i glasi: Opšti obračun raspodjele naknada mora ispitati i ocijeniti ovlašteni revizor.

Prijedlozi i komentari na Članak 49

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 49

Prijedlozi i komentari na Članak 50

Prijedlozi:

- 1. (1) Visina i način izračunavanja naknada koje pojedini korisnik mora da plati kolektivnoj organizaciji za korištenje autorskog djela iz njenog repertoara određuje se tarifom. Visina naknade mora biti primjerena vrsti i načinu korištenja autorskog djela. (2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom. (3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ne smije prelaziti primjerenu vrijednost koja se utvrđuje na sljedeći način: a) isključuje najvišu tarifu od pet tarifa koje se primjenjuju u zemljama regiona (Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija) za istu kategoriju autorskih prava, istu vrstu autorskog djela i istu vrstu njihove upotrebe, b) predstavlja prosjek ostale četiri tarife iz zemalja regiona za istu kategoriju autorskih prava, istu vrstu autorskog djela i istu vrstu njihove upotrebe uz primjenu korekcijskog faktora na tako utvrđenu prosječnu vrijednost tarife s obzirom na obim repertoara koji predstavlja i omjer prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku u preostale četiri zemlje regiona i u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije primjerene vrijednosti kako je to predviđeno stavom (3) ovog člana, smatra se ništavom. Obrazloženje: Smatramo da se tarifa treba određivati na načine kako je već predviđeno trenutno važećom Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (član 23. stav 2.), odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost. U tom smislu, smatramo nepotrebним reguliranje iscrpnog postupka utvrđivanja privremene tarife, jer nije svršishodno prolaziti taj postupak samo da bi se utvrdila samo privremena tarifa, zbog čega se predlaže brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi. Također, nije prihvatljivo uvođenje privremene tarife, o čemu se zakonodavac ranije izjasnio. U tom smislu podsjećamo da je u javnoj raspravi pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine razmatran prijedlog Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji je članom 26 regulirao pitanje privremene tarife kolektivne organizacije, te da je na 80. sjednici Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine održanoj 30.06.2010. godine i na 48. sjednici Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine održanoj 13.07.2010. godine prijedlog privremene tarife u potpunosti brisan i nikada nije usvojen. Stoga, zakonodavac se već izjasnio usvajanjem amandmana kojima se briše prijedlog uređivanja pitanja privremene tarife kojim bi se kolektivnoj organizaciji dopustilo jednostrano određivanje privremene tarife. Pored navedenog, privremena tarifa nije predviđena u Hrvatskoj, kao ni u većini drugih država članica Evropske unije. Osim toga, predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i sorodnih pravč (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22).
2. Član 50. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se mijenja i glasi: (2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom ako je on, zbog naravi svoje djelatnosti, jedini koji obavlja tu djelatnost, odnosno odlukom

Vijeća za autorsko pravo. U članu 50. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se brišu stavovi (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) i (10). U članu 50. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se dodaju novi stavovi (3) i (4) koji glase: (3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ni u kojem slučaju ne smije prelaziti ekonomsku vrijednost prava, koja se izračunava na sljedeći način: a) od tarifa koje se primjenjuju u zemljama u regionu, i to: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja, isključuje se najviša tarifa koja odstupa po visini, b) utvrđuje se prosjek preostale četiri tarife zemalja u regionu, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja i c) kao faktor korekcije umanjenja ili povećanja se uzima u obzir opseg repertoara i omjer između prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku i kupovnoj moći u zemljama preostale četiri zemlje u regiji i bruto domaćeg proizvoda i kupovnoj moći po stanovniku u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije određena u skladu sa stavom (3) ovog člana je ništava. Obrazloženje Smatramo da se tarifa treba određivati na načine kako je već predviđeno trenutno važećom Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (član 23. stav 2.), odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost, a ukoliko se ne postigne taj sporazum, da se tarifa određuje uz efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo. U tom smislu, smatramo nepotrebnim reguliranje iscrpnog postupka utvrđivanja privremene tarife, jer nije svrshishodno prolaziti taj postupak samo da bi se utvrdila samo privremena tarifa, zbog čega se predlaže brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi. Također, nepotrebno je reguliranje privremene tarife i iz razloga što se, uz efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo i u istom vremenskom okviru, može doći do tarife. U prilog navedenom govori i činjenica da privremena tarifa nije predviđena u Hrvatskoj, kao i u većini drugih država članica Europske unije. Osim toga, predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i sorodnih pravica (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22)).

3. Član 50. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se mijenja i glasi: (2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom ako je on, zbog naravi svoje djelatnosti, jedini koji obavlja tu djelatnost, odnosno odlukom Vijeća za autorsko pravo. U članu 50. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se brišu stavovi (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) i (10). U članu 50. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava se dodaju novi stavovi (3) i (4) koji glase: (3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ni u kojem slučaju ne smije prelaziti ekonomsku vrijednost prava, koja se izračunava na sljedeći način: a) od tarifa koje se primjenjuju u zemljama u regionu, i to: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja, isključuje se najviša tarifa koja odstupa po visini, b) utvrđuje se prosjek preostale četiri tarife zemalja u regionu, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja i c) kao faktor korekcije umanjenja ili povećanja se uzima u obzir opseg repertoara i omjer između prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku i kupovnoj moći u zemljama preostale četiri zemlje u regiji i bruto domaćeg proizvoda i kupovnoj moći po stanovniku u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije određena u skladu sa stavom (3) ovog člana je ništava. OBRAZLOŽENJE Smatramo da se tarifa treba određivati na načine kako je već predviđeno trenutno važećom Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (član 23. stav 2.), odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost, a ukoliko se ne postigne taj sporazum, da se tarifa određuje uz efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo. U tom smislu, smatramo nepotrebним reguliranje iscrpnog postupka utvrđivanja privremene tarife, jer nije svrshishodno prolaziti taj postupak samo da bi se utvrdila samo privremena tarifa, zbog čega se predlaže brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi. Također, nepotrebno je reguliranje privremene tarife i iz

razloga što se, uz efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo i u istom vremenskom okviru, može doći do tarife. U prilog navedenom govori i činjenica da privremena tarifa nije predviđena u Hrvatskoj, kao i u većini drugih država članica Europske unije. Osim toga, predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i srodnih pravac (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22)).

4. Predlažemo da se tarife za korištenje autorskih i srodnih prava određuju u skladu s postojećim zakonskim okvirima, konkretno prema članu 23. stav 2. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, koji predviđa određivanje tarifa primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, jer se jedino to u dosadašnjoj praksi pokazalo kao efikasno rješenje. Poznato vam je da su pokušaji donošenja privremenih tarifa samo ugrozile autore i da tako nametnute tarife nikada nisu rezultirale podjelom naknada autorima, već samo iscrpnim sudskim sporovima, te finansiranjem tih sporova iz naknada koje su morale biti raspoređene autorima, a nisu. Uzimajući to u obzir, smatramo da nije potrebno uvesti postupke za određivanje privremenih tarifa, jer bi takav proces, usmjeren samo na privremeno tarifiranje, bio neproduktivan i štetan za kolektivno ostvarivanje i pregovaranje. Dodatno, uvođenje privremene tarife, je već odbijeno od strane zakonodavca, i zato bi ga trebalo izbjegavati. Ovo rješenje je već bilo predmet rasprave i odbacivanja u procesu javne rasprave pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine prilikom donošenja važećeg zakona. Također, važno je napomenuti da privremena tarifa nije praksa u zemljama iz okruženja, i ne predstavlja usklađivanje s evropskim zakonodavstvom, već legaliziranje moguće zloupotrebe dominantnog položaja od strane kolektivne organizacije koja ima zakonski monopol, što ne bi smio biti cilj zakonodavnog rješenja.
5. Predlažemo izmjenu stava (2) člana 50. kako slijedi: „(2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom ako je on, zbog prirode svoje djelatnosti, jedini koji obavlja tu djelatnost, odnosno odlukom Vijeća za autorsko pravo“. Predlažemo brisanje stavova (3), (4), (5), (6), (7), (8) i (9) člana 50. te dodavanje novih stavova (3) i (4), kako slijedi: „(3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ni u kojem slučaju ne smije prelaziti ekonomsku vrijednost prava, koja se izračunava na sljedeći način: a) od tarifa koje se primjenjuju u zemljama u regionu, i to: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja, isključuje se najviša tarifa koja odstupa po visini, b) utvrđuje se prosjek preostale četiri tarife zemalja u regionu, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja i c) kao faktor korekcije umanjenja ili povećanja se uzima u obzir opseg repertoara i omjer između prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku i kupovnoj moći u zemljama preostale četiri zemlje u regiji i bruto domaćeg proizvoda i kupovnoj moći po stanovniku u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije određena u skladu sa stavom (3) ovog člana je ništava.“ Predlažemo da u članu 50. dosadašnji stavovi (10) i (11) postanu stavovi (5) i (6). Obrazloženje: Smatramo da se tarifa treba određivati na načine kako je već predviđeno članom 23. stav 2 trenutno važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost, a ukoliko se ne postigne taj sporazum, da se tarifa određuje uz pravedno i efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo. U tom smislu, smatramo da je besmisleno regulisati postupak određivanja privremene tarife, radi čega tražimo brisanje svih stavova i odredbi kojima se reguliše pitanje privremene tarife. Naime, imajući u vidu da u slučaju nepostizanja saglanosti o tarifi između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika odluku o visini tarife, vodeći se propisanim kriterijumima, donosi Vijeće za autorsko pravo, koje je u svom odlučivanju ograničeno rokovima, smatramo da se određivanjem privremene tarife bez ikakvog smisla samo odugovlači postupak utvrđivanja iste. Sa druge strane, privremena tarifa se određuje jednostrano, što smatramo neprihvatljivim za sve korisnike autorskih i srodnih prava, jer tarifa treba i mora da bude rezultat dogovora ili, u krajnjem slučaju objektivne odluke nezavisnog i nepristrasnog tijela,

odnosno Vijeća za autorsko pravo. U prilog navedenom govori i činjenica da privremena tarifa nije ni u predviđena u Hrvatskoj, kao ni i u većini drugih država članica Europske unije. Takođe, predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i sorodnih pravac (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22)).

6. Predlažemo izmjenu i dopunu člana 50. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: „(2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom ako je on, zbog naravi svoje djelatnosti, jedini koji obavlja tu djelatnost, odnosno odlukom Vijeća za autorsko pravo. Predlažemo brisanje člana 50. stavovi (3), (4), (5), (6), (7), (8) i (9) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Predlažemo dopunu člana 50. dodavanjem novih stavova (3) i (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: (3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ni u kojem slučaju ne smije prelaziti ekonomsku vrijednost prava, koja se izračunava na sljedeći način: a) od tarifa koje se primjenjuju u zemljama u regionu, i to: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja, isključuje se najviša tarifa koja odstupa po visini, b) utvrđuje se prosjek preostale četiri tarife zemalja u regionu, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja i c) kao faktor korekcije umanjenja ili povećanja se uzima u obzir opseg repertoara i omjer između prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku i kupovnoj moći u zemljama preostale četiri zemlje u regiji i bruto domaćeg proizvoda i kupovnoj moći po stanovniku u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije određena u skladu sa stavom (3) ovog člana je ništava. Predlažemo da u članku 50. stavovi (10) i (11) postanu stavovi (5) i (6) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Obrazloženje: Smatramo da se tarifa treba određivati na načine kako je već predviđeno trenutno važećom Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava - član 23. stav 2. (Sl. glasnik BiH, broj 63 od 03.08.2010. godine), odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost, a ukoliko se ne postigne taj sporazum, da se tarifa određuje uz pravedno i efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo. U tom smislu, smatramo nepotrebним reguliranje iscrpnog postupka utvrđivanja privremene tarife, jer nije svršishodno prolaziti taj postupak samo da bi se utvrdila privremena tarifa, zbog čega se predlaže brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi. Nije prirodno niti u duhu kolektivnog pregovaranja, da se 70% sadržaja člana koji reguliše tarifu odnosi na „privremenu tarifu“ kao provizorno rješenje. Kroz niz zakonskih pretpostavki za slučaj da se reprezentativna udruga ne saglasi sa prijedlogom kolektivne organizacije, i da se na taj način izbjegne pregovaranje i uvažavanje reprezentativnih udruženja korisnika, koji su nosioci obaveze plaćanja, čime se obaveza kolektivnog ostvarivanja autorskih prava koja imaju privatni karakter, više približava poreskim obvezama, koje utvrđuje država. Također, nepotrebno je reguliranje privremene tarife i iz razloga što se, uz pravedno i efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo i u istom vremenskom okviru, može doći do tarife. U prilog navedenom govori i činjenica da privremena tarifa nije predviđena u Hrvatskoj, kao i u većini drugih država članica Europske unije. Osim toga, predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i sorodnih pravac (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22)).
7. Predlažemo izmjenu stava (2) člana 50. kako slijedi: „(2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom ako je on, zbog prirode svoje djelatnosti, jedini koji obavlja tu djelatnost, odnosno odlukom Vijeća za autorsko pravo“. Predlažemo brisanje stavova (3), (4), (5), (6), (7), (8) i (9) člana 50. te dodavanje novih stavova (3) i (4), kako slijedi: „(3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ni u kojem slučaju ne smije prelaziti ekonomsku vrijednost prava, koja se izračunava na sljedeći način: a) od tarifa koje

se primjenjuju u zemljama u regionu, i to: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja, isključuje se najviša tarifa koja odstupa po visini, b) utvrđuje se prosjek preostale četiri tarife zemalja u regionu, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja i c) kao faktor korekcije umanjenja ili povećanja se uzima u obzir opseg repertoara i omjer između prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku i kupovnoj moći u zemljama preostale četiri zemlje u regiji i bruto domaćeg proizvoda i kupovnoj moći po stanovniku u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije određena u skladu sa stavom (3) ovog člana je ništava." Predlažemo da u članu 50. dosadašnji stavovi (10) i (11) postanu stavovi (5) i (6).

8. (1) Visina i način izračunavanja naknada koje pojedini korisnik mora da plati kolektivnoj organizaciji za korištenje autorskog djela iz njenog repertoara određuje se tarifom. Visina naknade mora biti primjerena vrsti i načinu korištenja autorskog djela. (2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom. (3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ne smije prelaziti primjerenu vrijednost koja se utvrđuje na sljedeći način: a) isključuje najvišu tarifu od pet tarifa koje se primjenjuju u zemljama regiona (Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija) za istu kategoriju autorskih prava, istu vrstu autorskog djela i istu vrstu njihove upotrebe, b) predstavlja prosjek ostale četiri tarife iz zemalja regiona za istu kategoriju autorskih prava, istu vrstu autorskog djela i istu vrstu njihove upotrebe uz primjenu korekcijskog faktora na tako utvrđenu prosječnu vrijednost tarife s obzirom na obim repertoara koji predstavlja i omjer prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku u preostale četiri zemlje regiona i u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije primjerene vrijednosti kako je to predviđeno stavom (3) ovog člana, smatra se ništavom. Obrazloženje: Tarifa se treba određivati na način kako je već predviđeno trenutno važećim Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (član 23. stav 2), odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost. Imajući to u vidu, suvišno je reguliranje postupka utvrđivanja privremene tarife, jer nije svršishodno provoditi taj postupak da bi se utvrdila samo privremena tarifa, zbog čega se predlaže brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi. Osim toga, također smatramo da uopšte nije prihvatljivo uvođenje privremene tarife obzirom da nije predviđena u Hrvatskoj, kao ni u većini drugih država članica Evropske unije, te da se o navedenom pitanju zakonodavac već ranije izjasnio. Podsjećamo da je u javnoj raspravi pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine razmatran prijedlog Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava koji je članom 26 regulirao pitanje privremene tarife kolektivne organizacije, te da je na 80. sjednici Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine održanoj 30.06.2010. godine i na 48. sjednici Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine održanoj 13.07.2010. godine prijedlog privremene tarife u potpunosti brisan i nikada nije usvojen. Dakle, zakonodavac se već izjasnio usvajanjem amandmana kojima se briše prijedlog uređivanja pitanja privremene tarife kojim bi se kolektivnoj organizaciji dopustilo jednostrano određivanje privremene tarife. Predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i sorodnih pravac (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22)).
9. Smatramo da se tarifa treba određivati na načine kako je već predviđeno članom 23. stav 2 trenutno važećeg Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost, a ukoliko se ne postigne taj sporazum, da se tarifa određuje uz pravedno i efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo. U tom smislu, smatramo da je besmisleno regulisati postupak određivanja privremene tarife; radi čega tražimo brisanje svih stavova i odredbi kojima se reguliše pitanje privremene tarife. Naime, imajući u vidu da u slučaju nepostizanja saglanosti o tarifi između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja

korisnika odluku o visini tarife, vodeći se propisanim kriterijumima, donosi Vijeće za autorsko pravo, koje je u svom odlučivanju ograničeno rokovima, smatramo da se određivanjem privremene tarife bez ikakvog smisla samo odgovlači postupak utvrđivanja iste. Sa druge strane, privremena tarifa se određuje jednostrano, što smatramo neprihvatljivim za sve korisnike autorskih i srodnih prava, jer tarifa treba i mora da bude rezultat dogovora ili, u krajnjem slučaju objektivne odluke nezavisnog i nepristrasnog tijela, odnosno Vijeća za autorsko pravo. U prilog navedenom govori i činjenica da privremena tarifa nije predviđena ni u Hrvatskoj, kao ni i u većini drugih država članica Europske unije. Potupno suprotno od toga, a suprotno i smislu Zakona kao i smislu instituta tarife, u Zakonu je više prostora posvećeno načinu utvrđivanja privremene tarife nego same tarife, jer tarifa treba da bude utvrđena sporazumom strana a ne voljom jedne strane. Takođe, predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i sorodnih pravac (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22).

10. Predlažemo izmjenu i dopunu člana 50. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: (2) Tarifa se određuje kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja ili, ako to nije moguće, ugovorom sa pojedinačnim korisnikom ako je on, zbog naravi svoje djelatnosti, jedini koji obavlja tu djelatnost, odnosno odlukom Vijeća za autorsko pravo. Predlažemo brisanje člana 50. stavovi (3), (4), (5), (6), (7), (8) i (9) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Predlažemo dopunu člana 50. dodavanjem novih stavova (3) i (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: (3) Tarifa, bez obzira na koji način je određena, ni u kojem slučaju ne smije prelaziti ekonomsku vrijednost prava, koja se izračunava na sljedeći način: a) od tarifa koje se primjenjuju u zemljama u regionu, i to: Slovenija, Hrvatska, Srbija, Crna Gora i Sjeverna Makedonija, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja, isključuje se najviša tarifa koja odstupa po visini, b) utvrđuje se prosjek preostale četiri tarife zemalja u regionu, za istu vrstu autorskog prava, istu vrstu autorskih djela i istu vrstu korištenja i c) kao faktor korekcije umanjenja ili povećanja se uzima u obzir opseg repertoara i omjer između prosječnog bruto domaćeg proizvoda po stanovniku i kupovnoj moći u zemljama preostale četiri zemlje u regiji i bruto domaćeg proizvoda i kupovnoj moći po stanovniku u Bosni i Hercegovini, sve prema podacima za kalendarsku godinu koja prethodi utvrđivanju tarife. (4) Tarifa koja nije određena u skladu sa stavom (3) ovog člana je ništava. Predlažemo da u članku 50. stavovi (10) i (11) postanu stavovi (5) i (6) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
11. Predlažem da se tarife za korištenje autorskih i srodnih prava određuju u skladu s postojećim zakonskim okvirima, konkretno prema članu 23. stav 2. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, koji predviđa određivanje tarifa primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, jer se jedino to u dosadašnjoj praksi pokazalo kao efikasno rješenje. Poznato vam je da su pokušaji donošenja privremenih tarifa samo ugrozile autore i da tako nametnute tarife nikada nisu rezultirale podjelom naknada autorima, već samo iscrpnim sudskim sporovima, te finansiranjem tih sporova iz naknada koje su morale biti raspoređene autorima, a nisu. Uzimajući to u obzir, smatramo da nije potrebno uvesti postupke za određivanje privremenih tarifa, jer bi takav proces, usmjeren samo na privremeno tarifiranje, bio neproduktivan i štetan za kolektivno ostvarivanje i pregovaranje. Dodatno, uvođenje privremene tarife, je već odbijeno od strane zakonodavca, i zato bi ga trebalo izbjegavati. Ovo rješenje je već bilo predmet rasprave i odbacivanja u procesu javne rasprave pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine prilikom donošenja važećeg zakona. Također, važno je napomenuti da privremena tarifa nije praksa u zemljama iz okruženja, i ne predstavlja usklađivanje s evropskim zakonodavstvom, već legaliziranje moguće zloupotrebe dominantnog položaja od strane kolektivne organizacije koja ima zakonski monopol, što ne bi smio biti cilj zakonodavnog rješenja.
12. Određivanje tarifa Zalažemo se da način određivanja tarife bude reguliran kako to predviđa dosadašnji zakon, i to primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika. U dosadašnjoj praksi ovaj način se pokazao kao

jedino efikasno rješenje. Član 50 Predlažemo da se tarife za korištenje autorskih i srodnih prava određuju u skladu s postojećim zakonskim okvirima, konkretno prema članu 23. stav 2. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, koji predviđa određivanje tarifa primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, jer se jedino to u dosadašnjoj praksi pokazalo kao efikasno rješenje. Poznato vam je da su pokušaji donošenja privremenih tarifa samo ugrozile autore i da tako nametnute tarife nikada nisu rezultirale podjelom naknada autorima, već samo iscrpnim sudskim sporovima, te finansiranjem tih sporova iz naknada koje su morale biti raspoređene autorima, a nisu. Uzimajući to u obzir, smatramo da nije potrebno uvesti postupke za određivanje privremenih tarifa, jer bi takav proces, usmjeren samo na privremeno tarifiranje, bio neproduktivan i štetan za kolektivno ostvarivanje i pregovaranje. Dodatno, uvođenje privremene tarife, je već odbijeno od strane zakonodavca, i zato bi ga trebalo izbjegavati. Ovo rješenje je već bilo predmet rasprave i odbacivanja u procesu javne rasprave pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine prilikom donošenja važećeg zakona. Također, važno je napomenuti da privremena tarifa nije praksa u zemljama iz okruženja, i ne predstavlja usklađivanje s evropskim zakonodavstvom, već legaliziranje moguće zloupotrebe dominantnog položaja od strane kolektivne organizacije koja ima zakonski monopol, što ne bi smio biti cilj zakonodavnog rješenja.

Komentari:

1. Predlažem da se tarife za korištenje autorskih i srodnih prava određuju u skladu s postojećim zakonskim okvirima, konkretno prema članu 23. stav 2. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, koji predviđa određivanje tarifa primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, jer se jedino to u dosadašnjoj praksi pokazalo kao efikasno rješenje. Poznato vam je da su pokušaji donošenja privremenih tarifa samo ugrozile autore i da tako nametnute tarife nikada nisu rezultirale podjelom naknada autorima, već samo iscrpnim sudskim sporovima, te finansiranjem tih sporova iz naknada koje su morale biti raspoređene autorima, a nisu. Uzimajući to u obzir, smatram da nije potrebno uvesti postupke za određivanje privremenih tarifa, jer bi takav proces, usmjeren samo na privremeno tarifiranje, bio neproduktivan i štetan za kolektivno ostvarivanje i pregovaranje. Dodatno, uvođenje privremene tarife, je već odbijeno od strane zakonodavca, i zato bi ga trebalo izbjegavati. Ovo rješenje je već bilo predmet rasprave i odbacivanja u procesu javne rasprave pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine prilikom donošenja važećeg zakona. Također, važno je napomenuti da privremena tarifa nije praksa u zemljama iz okruženja, i ne predstavlja usklađivanje s evropskim zakonodavstvom, već legaliziranje moguće zloupotrebe dominantnog položaja od strane kolektivne organizacije koja ima zakonski monopol, što ne bi smio biti cilj zakonodavnog rješenja.
2. Smatramo da se tarifa treba određivati na načine kako je već predviđeno trenutno važećom Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava - član 23. stav 2. (Sl. glasnik BiH, broj 63 od 03.08.2010. godine), odnosno da se tarifa određuje prvenstveno sporazumom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika, ili korisnika koji jedini obavlja određenu djelatnost, a ukoliko se ne postigne taj sporazum, da se tarifa određuje uz pravedno i efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo. U tom smislu, smatramo nepotrebni reguliranje iscrpnog postupka utvrđivanja privremene tarife, jer nije svršishodno prolaziti taj postupak samo da bi se utvrdila privremena tarifa, zbog čega se predlaže brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi. Također, nepotrebno je reguliranje privremene tarife i iz razloga što se, uz pravedno i efikasno posredovanje Vijeća za autorsko pravo i u istom vremenskom okviru, može doći do tarife. U prilog navedenom govori i činjenica da privremena tarifa nije predviđena u Hrvatskoj, kao i u većini drugih država članica Europske unije. Osim toga, predlažemo i ograničavanje visine tarife u skladu sa prosjekom tarifa iz zemalja u okruženju, kako je iznad navedeno, a prema analognim parametrima iz člana 45. stav 4. slovenskog Zakona o kolektivnom upravljanju autorskog i srodnih prava (Zakon o kolektivnom upravljanju avtorske i srodnih pravica (Uradni list RS, št. 63/16 in 130/22)). Nije prirodno niti u duhu kolektivnog pregovaranja, da se 70%

sadržaja člana koji reguliše tarifu odnosi na „privremenu tarifu“ kao provizorno rješenje. Kroz niz zakonskih pretpostavki za slučaj da se reprezentativna udruga ne saglasi sa prijedlogom kolektivne organizacije, i da se na taj način izbjegne pregovaranje i uvažavanje reprezentativnih udruženja korisnika, koji su nosioci obaveze plaćanja, čime se obaveza kolektivnog ostvarivanja autorskih prava koja imaju privatni karakter, više približava poreskim obavezama, koje utvrđuje država.

3. Predlažemo da se tarife za korištenje autorskih i srodnih prava određuju u skladu s postojećim zakonskim okvirima, konkretno prema članu 23. stav 2. Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, koji predviđa određivanje tarifa primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, jer se jedino to u dosadašnjoj praksi pokazalo kao efikasno rješenje. Poznato vam je da su pokušaji donošenja privremenih tarifa samo ugrozile autore i da tako nametnute tarife nikada nisu rezultirale podjelom naknada autorima, već samo iscrpnim sudskim sporovima, te finansiranjem tih sporova iz naknada koje su morale biti raspoređene autorima, a nisu. Uzimajući to u obzir, smatramo da nije potrebno uvesti postupke za određivanje privremenih tarifa, jer bi takav proces, usmjeren samo na privremeno tarificiranje, bio neproduktivan i štetan za kolektivno ostvarivanje i pregovaranje. Dodatno, uvođenje privremene tarife, je već bilo predmet rasprave i odbacivanja u procesu javne rasprave pred Parlamentarnom skupštinom Bosne i Hercegovine prilikom donošenja važećeg zakona. Također, važno je napomenuti da privremena tarifa nije praksa u zemljama iz okruženja, i ne predstavlja usklađivanje s evropskim zakonodavstvom, već legaliziranje moguće zloupotrebe dominantnog položaja od strane kolektivne organizacije koja ima zakonski monopol, što ne bi smio biti cilj zakonodavnog rješenja.
4. Određivanje tarifa Zalažemo se da način određivanja tarife bude reguliran kako to predviđa dosadašnji zakon, i to primarno kroz dogovor između kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika. U dosadašnjoj praksi ovaj način se pokazao kao jedino efikasno rješenje. Privremene tarife Novim prijedlogom zakona, predlaže se uvođenje privremenih tarifa, do trenutka usvajanja dogovorenne tarife između kolektivnih organizacija i emitera. Tako nametnute tarife nikada nisu rezultirale podjelom naknada autorima, već samo iscrpnim sudskim sporovima. Važno je napomenuti da privremena tarifa nije praksa u zemljama iz okruženja, i ne predstavlja usklađivanje s evropskim zakonodavstvom, već legaliziranje moguće zloupotrebe dominantnog položaja od strane kolektivne organizacije koja ima zakonski monopol, što ne bi smio biti cilj zakonodavnog rješenja

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 50

Ne prihvata se. Obrazloženje: Primarni način određivanja tarife je putem pregovora, a ako to nije moguće, uvodi se institut „privremene tarife“ kao mehanizam za rješavanje problema određivanja visine naknade dok ne dođe do sklapanja kolektivnog ugovora ili odluke Vijeća za autorsko pravo. Cilj je da se u tom periodu izbjegne neovlašteno (besplatno) korištenje autorskih djela. Institut privremene tarife postoji i u Hrvatskoj, Sloveniji i Srbiji.

Prijedlozi i komentari na Članak 51

Prijedlozi:

1. Predlažemo da se doda stav (3) koji glasi: (3) Izuzetak od kriterija za utvrđivanje reprezentativnosti udruženja korisnika iz stava (1) i stava (2) ovog člana predstavljaju kategorije korisnika za koje se prema službenim evidencijama organa uprave Bosne i Hercegovine može utvrditi broj potrošača koji koristi usluge tih korisnika (npr. CATV/IPTV/DTH operateri). U tom slučaju, reprezentativnost udruženja korisnika utvrđuje se prema broju potrošača koje predstavljaju korisnici. Predlažemo brisanje tačke e) stava (5) ovog člana. Obrazloženje: Predlažemo izmjenu kod određivanja reprezentativnosti udruženja korisnika za koje se prema službenim evidencijama organa uprave Bosne i Hercegovine može utvrditi broj potrošača. Naime, prema trenutno predloženom rješenju, moguće je da bi, primjerice, najveći CATV/IPTV operateri poput Telemach, BH Telecom,

Mtel, HT Eronet, mogli ostati van reprezentativnog udruženja korisnika, odnosno da bi reprezentativnost bila dodijeljena onom udruženju korisnika koje okuplja veći broj korisnika, bez obzira što je broj njihovih potrošača i tržišni udio, neuporedivo manji. Novo zakonsko rješenje ne smije omogućiti dalje zloupotrebe i oštećenje najvećih korisnika koji suštinski predstavljaju industriju i koji okupljaju najveći broj potrošača.

2. Predlažemo brisanje dijela odredbe stava (2) ovog člana tako da isti glasi: (2) Korisnici autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije dužni su zaključiti ugovore s kolektivnom organizacijom u skladu s važećim kolektivnim ugovorom. Predlažemo brisanje stava (5) ovog člana. Obrazloženje: Predloženo rješenje predstavlja suprotnost načelu pravne sigurnosti.
3. Predlažemo brisanje stava (2) člana 51. Predlažemo izmjenu i dopunu stava (7) člana 51. na način da se riječi: "dokazati svoju reprezentativnost" zamjenjuju riječima: "dostaviti popis svojih članova". Obrazloženje: Smatramo da je stavom (1) predmetnog člana jasno propisano ko se smatra reprezentativnim udruženjem korisnika, te da je to udruženje korisnika koje na teritoriji Bosne i Hercegovine predstavlja većinu korisnika u oblasti određene djelatnosti, odnosno ono kome je reprezentativnost priznata na osnovu drugih propisa. Radi navedenog, mišljenja smo da je stav (2) nepotreban, jer će se u slučaju spora o reprezentativnosti primjeniti kriterijumi propisani stavom (1). U pogledu stava (7) predlažemo konkretizaciju apstraktne obaveze "dokazati svoju reprezentativnost", na način da se konkretno propiše obaveza "dostaviti popis svojih članova", iz kojeg popisa se jednostavno može utvrditi je li određeni subjekt predstavlja reprezentativno udruženje korisnika.
4. Predlažemo izmjenu i dopunu člana 51. stav (7) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, na način da se riječi: "dokazati svoju reprezentativnost" zamjenjuju riječima: "dostaviti popis svojih članova". Obrazloženje: Predlažemo konkretizaciju apstraktne obaveze "dokazati svoju reprezentativnost", na način da se konkretno propiše obaveza "dostaviti popis svojih članova", iz kojeg popisa se jednostavno može utvrditi je li određeni subjekt predstavlja reprezentativno udruženje korisnika, obzirom da je reprezentativnost utvrđivati prvenstveno na osnovu broja korisnika koje udruženje predstavlja.
5. Predlažemo da se doda stav (3) koji glasi: (3) Izuzetak od kriterija za utvrđivanje reprezentativnosti udruženja korisnika iz stava (1) i stava (2) ovog člana predstavljaju kategorije korisnika za koje se prema službenim evidencijama organa uprave Bosne i Hercegovine može utvrditi broj potrošača koji koristi usluge tih korisnika (npr. CATV/IPTV/DTH operateri). U tom slučaju, reprezentativnost udruženja korisnika utvrđuje se prema broju potrošača koje predstavljaju korisnici. Predlažemo brisanje tačke e) stava (5) ovog člana. Obrazloženje: Predlaže se izmjena u dijelu određivanja reprezentativnosti udruženja korisnika za koje se prema službenim evidencijama organa uprave Bosne i Hercegovine može utvrditi broj potrošača. Prema trenutno predloženom rješenju, moguće je da bi najveći CATV/IPTV operateri poput Telemach, BH Telecom, Mtel, HT Eronet, mogli ostati van reprezentativnog udruženja korisnika, odnosno da bi reprezentativnost bila dodijeljena onom udruženju korisnika koje okuplja veći broj korisnika, bez obzira što je broj njihovih potrošača i tržišni udio, neuporedivo manji. Novo zakonsko rješenje ne smije omogućiti dalje zloupotrebe i oštećenje najvećih korisnika koji suštinski predstavljaju industriju i koji okupljaju najveći broj potrošača.
6. Predlažemo brisanje dijela odredbe stava (2) ovog člana tako da isti glasi: (2) Korisnici autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije dužni su zaključiti ugovore s kolektivnom organizacijom u skladu s važećim kolektivnim ugovorom. Predlažemo brisanje stava (5) ovog člana. Obrazloženje: Predloženo rješenje predstavlja suprotnost načelu pravne sigurnosti.
7. Predlažemo brisanje stava (2) člana 51. Predlažemo izmjenu i dopunu stava (7) člana 51. na način da se riječi: "dokazati svoju reprezentativnost" zamjenjuju riječima: "dostaviti popis svojih članova". Obrazloženje: Smatramo da je stavom (1) predmetnog člana jasno propisano ko se smatra reprezentativnim udruženjem korisnika, te da je to udruženje korisnika koje na teritoriji Bosne i Hercegovine predstavlja većinu korisnika u oblasti određene djelatnosti, odnosno ono kome je reprezentativnost priznata na osnovu drugih propisa. Radi navedenog, mišljenja smo da je stav (2) nepotreban, jer će se u slučaju spora

- o reprezentativnosti primjeniti kriterijumi propisani stavom (1). U pogledu stava (7) predlažemo konkretizaciju apstraktne obaveze "dokazati svoju reprezentativnost", na način da se konkretno propiše obaveza "dostaviti popis svojih članova", iz kojeg popisa se jednostavno može utvrditi je li određeni subjekt predstavlja reprezentativno udruženje korisnika.
8. Predlažemo izmjenu i dopunu člana 51. stav (7) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, na način da se riječi: "dokazati svoju reprezentativnost" zamjenjuju riječima: "dostaviti popis svojih članova".

Komentari:

1. Predlažemo konkretizaciju apstraktne obaveze "dokazati svoju reprezentativnost", na način da se konkretno propiše obaveza "dostaviti popis svojih članova", iz kojeg popisa se jednostavno može utvrditi je li određeni subjekt predstavlja reprezentativno udruženje korisnika, obzirom da je reprezentativnost utvrđivati prvenstveno na osnovu broja korisnika koje udruženje predstavlja.

Žbirni odgovor i obrazloženje na Članak 51

Ne prihvata se. Obrazloženje: Popis članova udruženja ne mora biti jedini niti isključivi kriterij za utvrđivanje reprezentativnosti.

Prijedlozi i komentari na Članak 52

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu člana 52. stav (2) na način da se brišu riječi: "Do zaključenja važećeg kolektivnog ugovora korisnici imaju obavezu zaključiti ugovor sa kolektivnom organizacijom u skladu sa privremenom tarifom.". Predlažemo izmjenu člana 52. stav (3) na način da se brišu riječi: "prethodnom tarifom u slučaju iz stava (8) člana 48. ovog zakona i privremenom tarifom." Predlažemo brisanje člana 52. stav (5). Obrazloženje: U komentaru na član 50. Nacrta Zakona smo predložili brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi, pa se zbog toga predlaže i brisanje referenci na privremenu tarifu u članu 52 stav (2) i (3) Nacrta Zakona. Nadalje, predlažemo brisanje člana 52 stav (5) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz razloga pravne sigurnosti i poštovanja osnovnih načela ugovornog prava, prema kojima prestankom svakog ugovora, pa i kolektivnog ugovora, prestaje njegova primjena, odnosno suprotno je načelu pravne sigurnosti propisivanje da se odredbe kolektivnog ugovora primjenjuju pro futuro, odnosno nakon prestanka tog kolektivnog ugovora.
2. Predlažemo izmjenu člana 52. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, na način da se brišu riječi: "Do zaključenja važećeg kolektivnog ugovora korisnici imaju obavezu zaključiti ugovor sa kolektivnom organizacijom u skladu sa privremenom tarifom.". Predlažemo izmjenu člana 52. stav (3) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, na način da se brišu riječi: "prethodnom tarifom u slučaju iz stava (8) člana 48. ovog zakona i privremenom tarifom.". Predlažemo brisanje člana 52. stav (5) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Obrazloženje: U komentaru na član 50. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava smo predložili brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi, pa se zbog toga predlaže i brisanje referenci na privremenu tarifu u članu 52 stav (2) i (3) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Nadalje, predlažemo brisanje člana 52 stav (5) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz razloga pravne sigurnosti i poštovanja osnovnih načela ugovornog prava, prema kojima prestankom svakog ugovora, pa i kolektivnog ugovora, prestaje njegova primjena, odnosno suprotno je načelu pravne sigurnosti regulacija da se odredbe kolektivnog ugovora primjenjuju pro futuro i na period nakon prestanka tog kolektivnog ugovora.
3. Predlažemo izmjenu člana 52. stav (2) na način da se brišu riječi: "Do zaključenja važećeg kolektivnog ugovora korisnici imaju obavezu zaključiti ugovor sa kolektivnom organizacijom

u skladu sa privremenom tarifom.". Predlažemo izmjenu člana 52. stav (3) na način da se brišu riječi: "prethodnom tarifom u slučaju iz stava (8) člana 48. ovog zakona i privremenom tarifom." Predlažemo brisanje člana 52. stav (5).

4. Predlažemo izmjenu člana 52. stav (2) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, na način da se brišu riječi: "Do zaključenja važećeg kolektivnog ugovora korisnici imaju obavezu zaključiti ugovor sa kolektivnom organizacijom u skladu sa privremenom tarifom.". Predlažemo izmjenu člana 52. stav (3) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, na način da se brišu riječi: "prethodnom tarifom u slučaju iz stava (8) člana 48. ovog zakona i privremenom tarifom.". Predlažemo brisanje člana 52. stav (5) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.

Komentari:

- * 1. U komentaru na član 50. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava smo predložili brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi, pa se zbog toga predlaže i brisanje referenci na privremenu tarifu u članu 52 stav (2) i (3) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Nadalje, predlažemo brisanje člana 52 stav (5) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava iz razloga pravne sigurnosti i poštivanja osnovnih načela ugovornog prava, prema kojima prestankom svakog ugovora, pa i kolektivnog ugovora, prestaje njegova primjena, odnosno suprotno je načelu pravne sigurnosti regulacija da se odredbe kolektivnog ugovora primjenjuju pro futuro i na period nakon prestanka tog kolektivnog ugovora.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 52

Ne prihvata se. Obrazloženje: Privremena tarifa se uvodi kao mehanizam za rješavanje problema određivanja visine naknade dok ne dođe do sklapanja kolektivnog ugovora ili odluke Vijeća za autorsko pravo. Cilj je da se u tom periodu izbjegne neovlašteno (besplatno) korištenje autorskih djela.

Prijedlozi i komentari na Članak 53

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 53

Prijedlozi i komentari na Članak 54

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu stava (2) ovog člana tako da isti glasi: (2) U odsustvu važeće tarife, odgovarajuće pravo je preneseno ako korisnik plati na račun kolektivne organizacije ili na poseban račun kod suda ili notara iznos koji bi naplatila kolektivna organizacija prema posljednjoj važećoj tarifi. Obrazloženje: Predlažemo zadržavanje postojeće zakonske mogućnosti plaćanja na račun kolektivne organizacije ili deponiranja naknade kod suda ili notara, kako je to predviđeno trenutno važećim Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (član 26. stav 2.), kao zaštitnog mehanizma za korisnike u slučaju postojanja bilo kakvih sporova sa kolektivnim organizacijama, a u korist nositelja prava, kako bi naknada ipak bila osigurana kod treće nepristrane strane (sud ili notar). Dodatno, predlažemo i dopunu za slučaj odsustva važeće tarife, prema kojem bi se smatralo da je odgovarajuće pravo smatrano prenesenim po uplati prema posljednjoj važećoj tarifi koja je jasna, poznata i usvojena u skladu sa odredbama zakona.

2. Predlažemo izmjenu stava (1) člana 54. kako slijedi: „(1) Korisnik autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije može bilo kada tažiti zaključenje ugovora o neisključivom prenosu prava za korištenje tih djela, prema važećem kolektivnom ugovoru.“ Obrazloženje: Predložne izmjene su u skladu sa komentarom na član 50. kojim smo predložili brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi, pa se zbog toga predlaže i brisanje referenci na privremenu tarifu ovom članu. Takođe riječ „mora“ je potrebno zamijeniti riječju „može“, jer se ova obaveza ne može nametnuti korisniku, imajući u vidu da su samim zakonom propisani i drugi načini regulisanja prava.
3. Predlažemo izmjenu člana 54. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 54. (Obaveza sklapanja ugovora) (1) Korisnik autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije može bilo kada tažiti zaključenje ugovora o neisključivom prijenosu prava za korištenje tih djela, prema važećem kolektivnom ugovoru. (2) Ako ugovor o neisključivom prijenosu prava za korištenje predmeta zaštite nije zaključen, smatra se da je odgovarajuće pravo preneseno ako korisnik plati na računu kolektivne organizacije ili deponira na poseban račun kod suda ili notara iznos koji bi naplatila kolektiva organizacija prema važećoj tarifi ili, ukoliko važeća tarifa ne postoji, akontaciju u iznosu koji se određuje prema uobičajenim visinama naknada za pojedinu vrstu dijela, prema opsegu i trajanju iskorištanja djela i prema drugim okolnostima slučaja. Obrazloženje: U komentaru na član 50. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava smo predložili brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi, pa se zbog toga predlaže i brisanje referenci na privremenu tarifu u članu 54 stav (1) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Predlažemo zadržavanje postojeće zakonske mogućnosti plaćanja na račun kolektivne organizacije ili deponiranja naknade kod suda ili notara, kako je to predviđeno trenutno važećim Zakonom o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava - član 26. stav 2. (Sl. glasnik BiH, broj 63 od 03.08.2010. godine), kao zaštitnog mehanizma za korisnike u slučaju postojanja bilo kakvih sporova sa kolektivnim organizacijama, a u korist nositelja prava, kako bi naknada ipak bila osigurana kod treće nepristrane strane (sud ili notar). Dodatno, predlažemo i dopunu te odredbe analogno zakonskim rješenjima iz člana 81. stav. 2. trenutno važećeg Zakona o autorskom i srodnim pravima (Sl. glasnik BiH, broj 63 od 03.08.2010. godine), da se u slučaju nepostojanja važeće tarife, naknada deponira u uobičajenim iznosima naknada.
4. Predlažemo izmjenu stava (2) ovog člana tako da isti glasi: (2) U odsustvu važeće tarife, odgovarajuće pravo je preneseno ako korisnik plati na račun kolektivne organizacije ili na poseban račun kod suda ili notara iznos koji bi naplatila kolektivna organizacija prema posljednjoj važećoj tarifi. Obrazloženje: Prijedlog je da se zadrži trenutno zakonsko rješenje kojim se daje mogućnost plaćanja na račun kolektivne organizacije ili deponiranja naknade kod suda ili notara, kako je propisano u važećem Zakonu o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (član 26. stav 2), kao zaštitnog mehanizma za korisnike u slučaju mogućih sporova s kolektivnim organizacijama, ovaj mehanizam bi, u korist nositelja prava, osigurao da se naknada ipak pohrani kod treće nepristrane strane. Osim toga, predlaže se i dopuna za situaciju nedostatka važeće tarife, prema kojoj bi se smatralo da je odgovarajuće pravo preneseno nakon uplate prema posljednjoj važećoj tarifi koja je jasna, poznata i usvojena u skladu s odredbama zakona.
5. Predlažemo izmjenu stava (1) člana 54. kako slijedi: „(1) Korisnik autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije može bilo kada tažiti zaključenje ugovora o neisključivom prenosu prava za korištenje tih djela, prema važećem kolektivnom ugovoru.“
6. Predlažemo izmjenu stava (1) člana 54. (1) Korisnik autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije može bilo kada tažiti zaključenje ugovora o neisključivom prijenosu prava za korištenje tih djela, prema važećem kolektivnom ugovoru.

Komentari:

1. Predložne izmjene su u skladu sa komentarom na član 50. kojim smo predložili brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi, pa se zbog toga predlaže i brisanje referenci na privremenu tarifu ovom članu. Takođe riječ „mora“ je potrebno zamijeniti riječju „može“, jer

se ova obaveza ne može nametnuti korisniku, imajući u vidu da su samim zakonom propisani i drugi načini regulisanja prava.

2. U komentaru na član 50. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava smo predložili brisanje svih odredbi o privremenoj tarifi, pa se zbog toga predlaže i brisanje referenci na privremenu tarifu u članu 54 stav (1) Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 54

Komentar/prijedlog se djelimično prihvata, riječ mora" mijenja se sa riječi „može“.

Prijedlozi i komentari na Članak 55

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 55

Prijedlozi i komentari na Članak 56

Prijedlozi:

1. Predlažemo izmjenu člana stav (4) člana 56. kako slijedi: „(4) Organizacije za radiodifuzno emitovanje dužne su jednom mjesечно nadležnoj kolektivnoj organizaciji slati tačnu evidenciju svih emitovanih autorskih djela s repertoara kolektivne organizacije koje sadržavaju podatke precizirane kolektivnim ugovorom“. Obrazloženje: Zahtijevamo brisanje obaveze operatora reemisije iz člana 30. Zakona o autorskem i srodnim pravima da jednom mjesечно dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju svih emitovanih autorskih dijela s repertoara kolektivne organizacije za sve organizacije za radiodifuzno emitovanje koje nemaju sjedište u Bosni i Hercegovini, odnosno za sve njihove programe (cca. 200 -300, pa i više), jer se, zbog velikog broja programa i velikog broja emitovanih autorskih djela na tim programima, za koja djela ne postoji jedinstveni međunarodni način označavanja i prepoznavanja, takva obaveza objektivno ne može ispuniti ili se može smo približno ispuniti uz enormno velike troškove koji ne opravdavaju cilj koji bi se želio postići ovakvom odredbom.
2. Predlažemo izmjenu člana 56. stav (4) Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 56. (Obaveza korisnika da izvještava kolektivnu organizaciju) ... (4) Organizacije za radiodifuzno emitiranje dužni su jednom mjesечно nadležnoj kolektivnoj organizaciji slati tačnu evidenciju svih emitiranih autorskih djela s repertoara kolektivne organizacije koje sadržavaju podatke precizirane kolektivnim ugovorom. ... Obrazloženje: Predlažemo brisanje obveze iz člana 56. stav (4) Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava da operatora reemisije iz člana 30. Zakona o autorskem i srodnim pravima jednom mjesечно dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju svih emitiranih autorskih dijela s repertoara kolektivne organizacije za sve organizacije za radiodifuzno emitiranje koje nemaju sjedište u Bosni i Hercegovini, odnosno za sve njihove programe (cca. 200 -300, pa i više), jer se, zbog velikog broja programa i velikog broja emitiranih autorskih djela na tim programima, za koja djela ne postoji jedinstveni međunarodni način označavanja i prepoznavanja, takva obaveza objektivno ne može ispuniti; ili se može smo približno ispuniti uz enormno velike troškove koji ne opravdavaju cilj koji bi se želio postići ovakvom odredbom.
3. Predlažemo izmjenu člana stav (4) člana 56. kako slijedi: „(4) Organizacije za radiodifuzno emitovanje dužne su jednom mjesечно nadležnoj kolektivnoj organizaciji slati tačnu evidenciju svih emitovanih autorskih djela s repertoara kolektivne organizacije koje sadržavaju podatke precizirane kolektivnim ugovorom“.

- Predlažemo izmjenu člana 56. stav (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 56. (Obaveza korisnika da izvještava kolektivnu organizaciju) ... (4) Organizacije za radiodifuzno emitiranje dužni su jednom mjesечно nadležnoj kolektivnoj organizaciji slati tačnu evidenciju svih emitiranih autorskih djela s repertoara kolektivne organizacije koje sadržavaju podatke precizirane kolektivnim ugovorom.

Komentari:

- Zahtijevamo brisanje obaveze operatora reemisije iz člana 30. Zakona o autorskom i srodnim pravima da jednom mjesечно dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju svih emitovanih autorskih dijela s repertoara kolektivne organizacije za sve organizacije za radiodifuzno emitovanje koje nemaju sjedište u Bosni i Hercegovini, odnosno za sve njihove programe (cca. 200 -300, pa i više), jer se, zbog velikog broja programa i velikog broja emitovanih autorskih djela na tim programima, za koja djela ne postoji jedinstveni međunarodni način označavanja i prepoznavanja, takva obaveza objektivno ne može ispuniti ili se može samo približno ispuniti uz enormno velike troškove koji ne opravdavaju cilj koji bi se želio postići ovakvom odredbom.
- Predlažemo brisanje obaveze operatera reemisije iz člana 56. stav (4) Nacrta da jednom mjesечно dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju svih emitiranih autorskih dijela s repertoara kolektivne organizacije za sve organizacije za radiodifuzno emitiranje koje nemaju sjedište u Bosni i Hercegovini, odnosno za sve njihove programe (cca. 200 -300, pa i više), jer se, zbog velikog broja programa i velikog broja emitiranih autorskih djela na tim programima, za koja djela ne postoji jedinstveni međunarodni način označavanja i prepoznavanja, takva obaveza objektivno ne može ispuniti; ili se može samo približno ispuniti uz enormno velike troškove koji ne opravdavaju cilj koji bi se želio postići ovakvom odredbom. Osim toga, na ovaj način bi se u potpunosti obaveza praćenja korištenja autorskih djela radi raspodjele naknada, prebacila sa kolektivnih organizacija čiji je to posao, na operatore, koji po prirodi djelatnosti ne treba da prate sadržaj emitovanog sadržaja, jer ga oni samo distribuiraju. Pri tome članom 80. Nacrta zakona je zaprijećena kazna za operatore ukoliko propuste dostaviti navedene podatke u iznosu do 10.000 KM, što nije opravданo niti je korektno da se operatori kažnjavaju za posao koji treba da obavlja kolektivna organizacija, jer za to zadržava i dio prikupljenih naknada.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 56

Prihvata se. U stavu (4) se brišu riječi „operateri reemisije“.

Prijedlozi i komentari na Članak 57

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 57

Prijedlozi i komentari na Članak 58

Prijedlozi:

- (1) Vijeće za autorsko pravo (u dalnjem tekstu: Vijeće) je stručno, nezavisno i nepristrano tijelo koje je na području ostvarivanja autorskog prava ovlašteno odrediti tarifu u slučaju neuspješnih pregovora između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika. (2) Ako su stranke u vezi s nekim od pitanja iz stava (1) ovog člana zaključile arbitražni sporazum ili ugovorile nadležnost arbitraže, takav ugovor ili ugovorna odredba

- su ništavi. Obrazloženje: Proširenje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo, kako je preloženo članom 58. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava značajno ulazi u sudske nadležnosti, jer su redovni sudovi u BiH nadležni odlučivati o spornim pitanjima u vezi korištenja autorskih djela, spornim pitanjima u vezi ostvarivanja autorskog i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi svih ugovora, pa i kolektivnih ugovora, zbog čega se predlaže ograničavanje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo samo na posredovanje u određivanju tarife, a kako je i predviđeno članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 789/2918. Naime, odredbom člana 11. Direktive 93/83/EEZ je predviđeno: • da u slučaju kada nije sklopljen nikakav ugovor u odnosu na davanje odobrenja za kablovsko reemitiranje radiodifuzijskog emitiranja, države članice moraju osigurati da se svaka stranka može pozvati na pomoć jednog ili više posrednika, • da je zadatak posrednika pružanje pomoći u pregovorima i davanju prijedloga strankama, • da se podrazumijeva da sve stranke prihvataju prijedlog posrednika ako nijedna od njih ne uloži prigovor u roku od tri mjeseca, • da se posrednici određuju tako da se njihova neovisnost i nepristranost mogu staviti izvan svake sunnje. Nadalje, odredbom člana 6. Direktive (EU) 789/2918 je predviđeno: • da države članice osiguravaju da postoji mogućnost da se zatraži pomoć jednog ili više posrednika, kako je predviđeno u članu 11. Direktive 93/83/EEZ, u slučaju da se ne sklopi sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitiranja ili između operatera usluge reemitiranja i organizacije za radiodifuziju u pogledu davanja odobrenja za reemitiranje programa. Dakle, iz navedenih odredbi Direktiva je jasno da bi uloga Vijeća za autorsko pravo trebala biti posrednička, uz mogućnost davanja savjeta strankama koji su u određenim slučajevima obavezujući i da članovi Vijeća moraju biti neovisni i nepristrani.
- 2. Predloženo širenje ovlasti Vijeća za autorska prava, kako je predviđeno članom 58. Nacrtu zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, značajno prelazi u domen sudske vlasti, jer su redovni sudovi u Bosni i Hercegovini nadležni za odlučivanje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela, pitanjima ostvarivanja autorskog i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi sa svim ugovorima. Nadležnosti Vijeća za autorska prava trebaju biti isključivo usklađene sa članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 2018/789.
 - 3. Predlažemo izmjenu člana 58. kako slijedi: (1) Vijeće za autorsko pravo (u dalnjem tekstu: Vijeće) je stručno, nezavisno i nepristrano tijelo koje je na području ostvarivanja autorskog prava ovlašteno odrediti tarifu u slučaju neuspješnih pregovora između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika. (2) Ako su stranke u vezi s nekim od pitanja iz stava (1) ovog člana zaključile arbitražni sporazum ili ugovorile nadležnost arbitraže, takav ugovor ili ugovorna odredba su ništavi. Obrazloženje: Proširenje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo, kako je predloženo članom 58. značajno ulazi u sudske nadležnosti, jer su redovni sudovi u BiH nadležni da odlučuju o spornim pitanjima u vezi korištenja autorskih djela, spornim pitanjima u vezi ostvarivanja autorskog i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi svih ugovora, pa i kolektivnih ugovora, zbog čega je potrebno ograničiti nadležnosti Vijeća za autorsko pravo samo na posredovanje u određivanju tarife, a kako je i predviđeno članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 789/2918. Naime, odredbom člana 11. Direktive 93/83/EEZ je predviđeno: da u slučaju kada nije sklopljen nikakav ugovor u odnosu na davanje odobrenja za kablovsko reemitovanje radiodifuznog emitovanja, države članice moraju osigurati da se svaka stranka može pozvati na pomoć jednog ili više posrednika; da je zadatak posrednika pružanje pomoći u pregovorima i davanju prijedloga strankama; da se podrazumijeva da sve stranke prihvataju prijedlog posrednika ako nijedna od njih ne uloži prigovor u roku od tri mjeseca; da se posrednici određuju tako da se njihova nezavisnost i nepristranost mogu staviti izvan svake sumnje. Nadalje, odredbom člana 6. Direktive (EU) 789/2918 je predviđeno: da države članice osiguravaju da postoji mogućnost da se zatraži pomoć jednog ili više posrednika, kako je predviđeno u članu 11. Direktive 93/83/EEZ, u slučaju da se ne sklopi sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitovanja ili između operatera usluge reemitovanja i organizacije za radiodifuziju u pogledu davanja odobrenja za reemitovanje programa. Dakle, iz navedenih odredbi Direktiva je jasno da bi uloga Vijeća za autorsko pravo trebala biti posrednička, uz

mogućnost davanja savjeta strankama koji su u određenim slučajevima obavezujući i da članovi Vijeća moraju biti nezavisni i nepristrani.

4. Predlažemo izmjenu člana 58. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 58. (Vijeće za autorsko pravo) (1) Vijeće za autorsko pravo (u dalnjem tekstu: Vijeće) je stručno, nezavisno i nepristrano tijelo koje je na području ostvarivanja autorskog prava ovlašteno odrediti tarifu u slučaju neuspješnih pregovora između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika. (2) Ako su stranke u vezi s nekim od pitanja iz stava (1) ovog člana zaključile arbitražni sporazum ili ugovorile nadležnost arbitraže, takav ugovor ili ugovorna odredba su ništavi. Obrazloženje: Proširenje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo, kako je preloženo članom 58. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava značajno ulazi u sudsku nadležnost, jer su redovni sudovi u BiH nadležni odlučivati o spornim pitanjima u vezi korištenja autorskih djela, spornim pitanjima u vezi ostvarivanja autorskog i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi svih ugovora, pa i kolektivnih ugovora, zbog čega se predlaže ograničavanje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo samo na posredovanje u određivanju tarife, a kako je i predviđeno članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 789/2918. Naime, odredbom člana 11. Direktive 93/83/EEZ je predviđeno: da u slučaju kada nije sklopljen nikakav ugovor u odnosu na davanje odobrenja za kabelsko reemitiranje radiodifuzijskog emitiranja, države članice moraju osigurati da se svaka stranka može pozvati na pomoć jednog ili više posrednika; da je zadatak posrednika pružanje pomoći u pregovorima i davanju prijedloga strankama; da se podrazumijeva da sve stranke prihvataju prijedlog posrednika ako nijedna od njih ne uloži prigovor u roku od tri mjeseca; da se posrednici određuju tako da se njihova neovisnost i nepristranost mogu staviti izvan svake sumnje. Nadalje, odredbom člana 6. Direktive (EU) 789/2918 je predviđeno: da države članice osiguravaju da postoji mogućnost da se zatraži pomoć jednog ili više posrednika, kako je predviđeno u članu 11. Direktive 93/83/EEZ, u slučaju da se ne sklopi sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitiranja ili između operatera usluge reemitiranja i organizacije za radiodifuziju u pogledu davanja odobrenja za reemitiranje programa. Dakle, iz navedenih odredbi Direktiva je jasno da bi uloga Vijeća za autorsko pravo trebala biti posrednička, uz mogućnost davanja savjeta strankama koji su u određenim slučajevima obvezujući i da članovi Vijeća moraju biti neovisni i nepristrani.
5. Prijedlog dopune ovog člana: U stavu (1) ovog člana dodati tačku e) koja glasi: e) odlučivati o žalbama i vanrednim pravnim lijekovima protiv odluka Instituta iz oblasti kolektivnog ostvarivanja autorskih i srodnih prava. Dodati stav (5) koji glasi: (5) U slučaju da Vijeće za autorsko pravo nije konstituisano u skladu sa ovim Zakonom iz bilo kojih razloga, stranke se za pitanja iz nadležnosti ovog Vijeća mogu obratiti tužbom za utvrđenje суду u parničnom postupku. Za rješavanje ovih sporova nadležan je Sud BiH. Obrazloženje: Kao što je općepoznato, u prethodnom mandatu Vijeće nije imenovano 14 godina i u nedostatku predložene odredbe narušava se ustavom zagarantovano pravo na pristup sudu, te se stranke ostavljaju bez ikakve pravne zaštite. Shodno tome, usvajanje ovog člana bez predloženih dopuna dovelo bi do pravne nesigurnosti i izložilo državu potencijalnim tužbama za naknadu štete.
6. Predlažemo izmjenu člana 58. kako slijedi: (1) Vijeće za autorsko pravo (u dalnjem tekstu: Vijeće) je stručno, nezavisno i nepristrano tijelo koje je na području ostvarivanja autorskog prava ovlašteno odrediti tarifu u slučaju neuspješnih pregovora između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika. (2) Ako su stranke u vezi s nekim od pitanja iz stava (1) ovog člana zaključile arbitražni sporazum ili ugovorile nadležnost arbitraže, takav ugovor ili ugovorna odredba su ništavi.
7. Dopuna člana 58 .stav (1) na način da se doda tačka e) odlučuje o žalbama protiv odluka Instituta i vanrednim pravnim lijekovima. Predlažemo brisanje stava (4).
8. Predloženo širenje ovlasti Vijeća za autorska prava, kako je predviđeno članom 58. Nacrtu zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, značajno prelazi u domen sudske vlasti, jer su redovni sudovi u Bosni i Hercegovini nadležni za odlučivanje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela, pitanjima ostvarivanja autorskih i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi sa svim ugovorima. Nadležnosti Vijeća

za autorska prava trebaju biti isključivo usklađene sa članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 2018/789.

9. Član 58 Predloženo širenje ovlasti Vijeća za autorska prava, kako je predviđeno članom 58. Nacrtu zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, značajno prelazi u domen sudske vlasti, jer su redovni sudovi u Bosni i Hercegovini nadležni za odlučivanje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela, pitanjima ostvarivanja autorskih i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi sa svim ugovorima. Nadležnosti Vijeća za autorska prava trebaju biti isključivo usklađene sa članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 2018/789.

Komentari:

1. Predloženo širenje ovlasti Vijeća za autorska prava, kako je predviđeno članom 58. Nacrtu zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, značajno prelazi u domen sudske vlasti, jer su redovni sudovi u Bosni i Hercegovini nadležni za odlučivanje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela, pitanjima ostvarivanja autorskih i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi sa svim ugovorima. Nadležnosti Vijeća za autorska prava trebaju biti isključivo usklađene sa članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 2018/789.
2. Proširenje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo, kako je predloženo članom 58. značajno ulazi u sudske nadležnosti, jer su redovni sudovi u BiH nadležni da odlučuju o spornim pitanjima u vezi korištenja autorskih djela, spornim pitanjima u vezi ostvarivanja autorskog i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi svih ugovora, pa i kolektivnih ugovora, zbog čega je potrebno ograničiti nadležnosti Vijeća za autorsko pravo samo na posredovanje u određivanju tarife, a kako je i predviđeno članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 789/2918. Naime, odredbom člana 11. Direktive 93/83/EEZ je predviđeno: da u slučaju kada nije sklopljen nikakav ugovor u odnosu na davanje odobrenja za kablovsko reemitovanje radiodifuznog emitovanja, države članice moraju osigurati da se svaka stranka može pozvati na pomoć jednog ili više posrednika; da je zadatak posrednika pružanje pomoći u pregovorima i davanju prijedloga strankama; da se podrazumijeva da sve stranke prihvataju prijedlog posrednika ako nijedna od njih ne uloži prigovor u roku od tri mjeseca; da se posrednici određuju tako da se njihova nezavisnost i nepristranost mogu staviti izvan svake sumnje. Nadalje, odredbom člana 6. Direktive (EU) 789/2918 je predviđeno: da države članice osiguravaju da postoji mogućnost da se zatraži pomoć jednog ili više posrednika, kako je predviđeno u članu 11. Direktive 93/83/EEZ, u slučaju da se ne sklopi sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitovanja ili između operatera usluge reemitovanja i organizacije za radiodifuziju u pogledu davanja odobrenja za reemitovanje programa. Dakle, iz navedenih odredbi Direktiva je jasno da bi uloga Vijeća za autorsko pravo trebala biti posrednička, uz mogućnost davanja savjeta strankama koji su u određenim slučajevima obavezujući i da članovi Vijeća moraju biti nezavisni i nepristrani.
3. Predlažemo da se Vijeću za autorsko pravo dodijeli uloga drugostepenog organa u postupcima protiv odluka Instituta kako bi se izbjegli dugotrajni upravni sporovi pred Sudom BiH kao trenutno rješenje. Sadržaj odredbe stava (4) predlaže se za brisanje jer je nezakonit. Nadležnosti Konkurenčijskog vijeća utvrđene su Zakonom o konkurenciji i ne mogu se derogirati drugim propisima.
4. Predloženo širenje ovlasti Vijeća za autorska prava, kako je predviđeno članom 58. Nacrtu zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskih i srodnih prava, značajno prelazi u domen sudske vlasti, jer su redovni sudovi u Bosni i Hercegovini nadležni za odlučivanje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela, pitanjima ostvarivanja autorskih i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi sa svim ugovorima. Nadležnosti Vijeća za autorska prava trebaju biti isključivo usklađene sa članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 2018/789.
5. Širenje ovlasti Vijeća za autorska prava, značajno prelazi u domen sudske vlasti, što nije prihvatljivo jer su samo sudovi Bosne i Hercegovine nadležni za odlučivanje o spornim pitanjima vezanim za korištenje autorskih djela,

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 58

Prijedlozi koji se odnose na proširenu nadležnost Vijeća za autorsko pravo se prihvataju i u stavu (1) tačka a) brišu se rječi "odlučivanje o sporovima između kolektivnih organizacija sa sjedištem ili poslovnim sjedištem u BiH koja izdaju multiteritorijalna odrobrenja prama članu 68.ovog zakona i nosiocima prava, korisnicima i drugim kolektivnim organizacijama." Prijedlog 7 se ne prihvata. Obrazloženje: O zakonitosti pojedinačnih konačnih upravnih akata donesenih na osnovu zakona pri vršenju javnih funkcija institucija Bosne i Hercegovine kojim se rješava o pravima i obavezama građana i pravnih lica odlučuje Sud Bosne i Hercegovine.

Prijedlozi i komentari na Članak 59

Prijedlozi:

1. (1) Vijeće čini pet čanova. (2) Za člana Vijeća može se imenovati lice koje ispunjava sljedeće uslove: a) da je državljanin Bosne i Hercegovine, b) da ima VSS, tehničkog ili društvenog smjera, c) da ima znanje iz oblasti autorskog prava i d) da ima najmanje pet godina radnog iskustva na poslovima iz oblasti autorskog prava. (3) Za člana Vijeća ne može biti imenovano lice koje je član bilo kojeg organa kolektivne organizacije ili član rukovodstva korisnika, kao niti zvaničnici na zakonodavnim ili izvršnim funkcijama na svakom nivou vlasti ili članovi tijela političkih stranaka. (4) Na članove Vijeća se analogno primjenjuju odredbe o razlozima za izuzeće službene osobe iz zakona kojim se regulira upravni postupak na razini Bosne i Hercegovine. (5) U slučaju postojanja razloga za izuzeće iz prethodnog stava ovog člana, pokreće se procedura imenovanja zamjenskog člana Vijeća, prema proceduri za imenovanje iz člana 61. ovog Zakona, koji će zamijeniti člana Vijeća u postupku u kojem postoji razlog za izuzeće.
2. Predlažemo izmjenu člana 59. kako slijedi: „(1) Vijeće čini pet člana. (2) Članovi Vijeća moraju imati visoku stručnu spremu i najmanje pet godina radnog iskustva u struci. (3) Članovi Vijeća moraju imati odgovarajuće znanje iz oblasti autorskog i srodnih prava, odnosno moraju biti istaknuti stručnjaci koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu stručno, nezavisno i nepristrano obavljati poslove iz nadležnosti Vijeća. (4) Za članove Vijeća ne može biti imenovano lice, koje je član bilo kojeg organa kolektivne organizacije ili član rukovodstva reprezentativnog udruženja korisnika, kao niti zvaničnici na zakonodavnim ili izvršnim funkcijama na svakom nivou vlasti ili članovi tijela političkih stranaka. (5) Na članove Vijeća se analogno primjenjuju odredbe o razlozima za izuzeće službene osobe iz zakona kojim se regulira upravni postupak na nivou Bosne i Hercegovine. (6) U slučaju postojanja razloga za izuzeće iz prethodnog stava ovog člana, pokreće se procedura imenovanja zamjenskog člana Vijeća, prema proceduri za imenovanje iz člana 60. ovog Zakona, koji će zamijeniti člana Vijeća u postupku u kojem postoji razlog za izuzeće.“ Obrazloženje: Članovi Vijeća za autorsko pravo moraju biti nezavisni i nepristrani, na način da ne smiju biti direktno ili indirektno povezani sa učesnicima postupaka pred Vijećem, zbog čega predlažemo dopunske odredbe o njihovom izuzeću i proceduru izbora zamjenskog člana.
3. Predlažemo izmjenu člana 59. Nacrti Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 59. (Sastav Vijeća) (1) Vijeće čini pet člana. (2) Članovi Vijeća moraju imati visoku stručnu spremu i najmanje pet godina radnog iskustva u struci. (3) Članovi Vijeća moraju imati odgovarajuće znanje iz oblasti autorskog i srodnih prava, odnosno moraju biti istaknuti stručnjaci koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu stručno, neovisno i nepristrano obavljati poslove iz nadležnosti Vijeća. (4) Za članove Vijeća ne može biti imenovano lice, koje je član bilo kojeg organa kolektivne organizacije ili član rukovodstva reprezentativnog udruženja korisnika, kao niti zvaničnici na zakonodavnim ili izvršnim funkcijama na svakom nivou vlasti ili članovi tijela političkih stranaka. (5) Na članove Vijeća se analogno primjenjuju odredbe o razlozima za izuzeće službene osobe iz zakona kojim se regulira upravni postupak na razini Bosne i Hercegovine. (6) U slučaju postojanja razloga za izuzeće iz prethodnog stava ovog člana, pokreće se procedura imenovanja zamjenskog člana Vijeća, prema proceduri za imenovanje iz člana 60. ovog

Zakona, koji će zamijeniti člana Vijeća u postupku u kojem postoji razlog za izuzeće. Obrazloženje: Članovi Vijeća za autorsko pravo moraju biti neovisni i nepristrani, na način da ne smiju biti direktno ili indirektno povezani sa sudionicima postupaka pred Vijećem, zbog čega predlažemo dopunske odredbe o njihovom izuzeću i proceduru izbora zamjenskog člana.

4. (1) Vijeće čini pet članova. (2) Za člana Vijeća može se imenovati lice koje ispunjava sljedeće uslove: a) da je državljanin Bosne i Hercegovine, b) da ima VSS, tehničkog ili društvenog smjera, c) da ima znanje iz oblasti autorskog prava i d) da ima najmanje pet godina radnog iskustva na poslovima iz oblasti autorskog prava. (3) Za člana Vijeća ne može biti imenovano lice koje je član bilo kojeg organa kolektivne organizacije ili član rukovodstva korisnika, kao niti zvaničnici na zakonodavnim ili izvršnim funkcijama na svakom nivou vlasti ili članovi tijela političkih stranaka. (4) Na članove Vijeća se analogno primjenjuju odredbe o razlozima za izuzeće službene osobe iz zakona kojim se regulira upravni postupak na razini Bosne i Hercegovine. (5) U slučaju postojanja razloga za izuzeće iz prethodnog stava ovog člana, pokreće se procedura imenovanja zamjenskog člana Vijeća, prema proceduri za imenovanje iz člana 61. ovog Zakona, koji će zamijeniti člana Vijeća u postupku u kojem postoji razlog za izuzeće.
5. Predlažemo izmjenu člana 59. kako slijedi: „(1) Vijeće čini pet člana. (2) Članovi Vijeća moraju imati visoku stručnu spremu i najmanje pet godina radnog iskustva u struci. (3) Članovi Vijeća moraju imati odgovarajuće znanje iz oblasti autorskog i srodnih prava, odnosno moraju biti istaknuti stručnjaci koji svojim dosadašnjim dostignućima i poznavanjem problema vezanih za područje primjene autorskog i srodnih prava mogu stručno, nezavisno i nepristrano obavljati poslove iz nadležnosti Vijeća. (4) Za članove Vijeća ne može biti imenovano lice, koje je član bilo kojeg organa kolektivne organizacije ili član rukovodstva reprezentativnog udruženja korisnika, kao niti zvaničnici na zakonodavnim ili izvršnim funkcijama na svakom nivou vlasti ili članovi tijela političkih stranaka. (5) Na članove Vijeća se analogno primjenjuju odredbe o razlozima za izuzeće službene osobe iz zakona kojim se reguliše upravni postupak na nivou Bosne i Hercegovine. (6) U slučaju postojanja razloga za izuzeće iz prethodnog stava ovog člana, pokreće se procedura imenovanja zamjenskog člana Vijeća, prema proceduri za imenovanje iz člana 60. ovog Zakona, koji će zamijeniti člana Vijeća u postupku u kojem postoji razlog za izuzeće.“

Komentari:

1. Članovi Vijeća za autorsko pravo moraju biti nezavisni i nepristrani, na način da ne smiju biti direktno ili indirektno povezani sa učesnicima postupaka pred Vijećem, zbog čega predlažemo dopunske odredbe o njihovom izuzeću i proceduru izbora zamjenskog člana.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 59

Ne prihvata se. Obrazloženje: Kandidati za članove Vijeća koje predlažu kolektivne organizacije i udruženja korisnika nisu njihovi zastupnici u Vijeću, nego bi, uprkos takvom predlaganju, morali da budu nezavisni i nepristrasni. Takav zahtjev automatski diskvalificuje svakog ko bi bio u radnom odnosu u kolektivnoj organizaciji ili udruženju korisnika, odnosno u bilo kojem pojedinom korisniku, pošto ne može biti nikakve sumnje da bi tu postojao sukob interesa. Osim toga, prilikom predlaganja i imenovanja Vijeća potrebno je izbjegavati i lica kod kojih postoe neke druge okolnosti koje bi mogle da stvaraju sumnju u njihovu nezavisnost i nepristranost.

Prijedlozi i komentari na Članak 60

Prijedlozi:

1. (1) Članove Vijeća imenuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. (2) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, na prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osniva ad hoc komisiju za provođenje postupka imenovanja Vijeća koju čini

isti broj predstavnika vladinog i nevladinog sektora, koja objavljuje javni konkurs i nakon provedene procedure utvrđuje listu od deset najuspješnijih kandidata i dostavlja je Vijeću ministara Bosne i Hercegovine. Sekretar ad hoc komisije za provođenje postupka imenovanja Vijeća dužan je, odmah po isteku roka za dostavljanje prijava po objavljenom javnom konkursu, dostaviti Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sve pristigle prijave. (3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema liste iz stava 2. ovog člana, dostavlja Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine prijedlog za imenovanje pet članova Vijeća. (4) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga iz stava 3. ovog člana, imenuje pet članova Vijeća. (5) U slučaju da ad hoc komisija za provođenje postupka imenovanja Vijeća ne dostavi listu od deset najuspješnijih kandidata iz stava 2. ovog člana ili u slučaju da Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne dostavi prijedlog iz stava 3. ovog člana, tada Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine imenuje članove Vijeća sa liste prijavljenih kandidata po objavljenom javnom konkursu iz stava 2. ovog člana. (6) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine može samostalno imenovati članove Vijeća sa liste prijavljenih kandidata po objavljenom javnom konkursu iz stava 2. ovog člana i u situacijama kada dostavljeni prijedlog za imenovanje članova Vijeća iz stava 3. ovog člana nije u skladu sa uslovima iz člana 60. Zakona. (7) Ako Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odbije imenovanje jednog ili više kandidata, zaključkom obavještava Vijeće ministara Bosne i Hercegovine o razlozima neimenovanja i traži da im se, u roku od 30 dana od dana prijema zaključka, dostavi novi prijedlog. (8) Ako Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne postupi po traženju iz stava 7. ovog člana ili se ne prihvati novi prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odmah pokreće postupak s ciljem raspisivanja novog javnog konkursa za imenovanje članova Vijeća. (9) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, prilikom utvrđivanja prijedloga imenovanja, te Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, prilikom imenovanja članova Vijeća, dužni su voditi računa o nacionalnoj i spolnoj zastupljenosti kandidata za imenovanje članova Vijeća. (10) Članovi Vijeća, iz reda imenovanih članova Vijeća, biraju predsjednika Vijeća na svojoj konstituirajućoj sjednici, koju saziva predsjednik prethodnog saziva Vijeća. (11) Mandat predsjednika i članova Vijeća iznosi pet godina. Nakon isteka mandata, u roku od 15 dana od dana isteka mandata, pokreće se novi postupak imenovanja Vijeća, prema odredbama ovog člana. Predsjednik i članovi Vijeća kojima je mandat istekao mogu biti ponovo imenovani. (12) Predsjednik ili član Vijeća mogu biti razriješeni svoje funkcije ako: a) ne obavljaju svoju funkciju na stručan, nezavisan ili nepristran način, b) postanu trajno nesposobni da obavljaju svoju funkciju, c) iz drugih opravdanih razloga sami zatraže da budu razriješeni. (13) O razriješenju odlučuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na vlastitu inicijativu ili po prijedlogu Instituta za intelektualno vlasništvo BiH, kolektivne organizacije ili reprezentativnog udruženja korisnika.

2. Vijeće za autorsko pravo bi trebalo biti nezavisno tijelo, slobodno od svih utjecaja, a ne pod kontrolom direktora Instituta, za intelektualno vlasništvo, koja osoba ga prema trenutnom nacrtu imenuje, bez ograničenja broja mandata. Zbog toga se predlaže da način imenovanja Vijeća za autorsko pravo, bude sličan načinu kako se imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH (imenovanje vrši Parlamentarna skupština BiH) ili da se zadrži postojeći način imenovanje Vijeća za autorsko pravo, jer ono mora biti nezavisno od Instituta za intelektualno vlasništvo. Dosadašnji sistem imenovanja Vijeća za autorsko pravo je bio obesmišljen isključivo zbog neaktivnosti Instituta za intelektualno vlasništvo, te bi se u tom dijelu (ako se zadrži postojeće rješenje), trebala zakonska odredba dopuniti, da ako se Vijeće za autorsko pravo ne imenuje u roku od 3 mjeseca od stupanja zakona na snagu, imenovanje će izvršiti Parlamentarna skupština BiH.
3. Predlažemo izmjenu člana 60. kako slijedi: „(1) Pet članova Vijeća imenuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. (2) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, na prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osniva ad hoc komisiju za provođenje postupka imenovanja Vijeća koju čini isti broj predstavnika vladinog i nevladinog sektora, koja objavljuje javni konkurs i nakon provedene procedure utvrđuje

listu od deset najuspješnijih kandidata i dostavlja je Vijeću ministara Bosne i Hercegovine. Sekretar ad hoc komisije za provođenje postupka imenovanja Vijeća dužan je, odmah po isteku roka za dostavljanje prijava po objavljenom javnom konkursu, dostaviti Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sve pristigle prijave. (3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema liste iz stava 2. ovog člana, dostavlja Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine prijedlog za imenovanje pet članova Vijeća. (4) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga iz stava 3. ovog člana, imenuje pet članova Vijeća. (5) U slučaju da ad hoc komisija za provođenje postupka imenovanja Vijeća ne dostavi listu od deset najuspješnijih kandidata iz stava 2. ovog člana ili u slučaju da Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne dostavi prijedlog iz stava 3. ovog člana, tada Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine imenuje članove Vijeća sa liste prijavljenih kandidata po objavljenom javnom konkursu iz stava 2. ovog člana. (6) Ako Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odbije imenovanje jednog ili više kandidata, zaključkom obaveštava Vijeće ministara Bosne i Hercegovine o razlozima neimenovanja i traži da im se, u roku od 30 dana od dana prijema zaključka, dostavi novi prijedlog. (7) Ako Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne postupi po traženju iz stava 6. ovog člana ili se ne prihvati novi prijedlog Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odmah pokreće postupak s ciljem raspisivanja novog javnog konkursa za imenovanje članova Vijeća. (8) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, prilikom utvrđivanja prijedloga imenovanja, te Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, prilikom imenovanja članova Vijeća, dužni su voditi računa o nacionalnoj i spolnoj zastupljenosti kandidata za imenovanje članova Vijeća. (9) Članovi Vijeća, iz reda imenovanih članova Vijeća, biraju predsjednika Vijeća na svojoj konstituirajućoj sjednici, koju saziva direktor Instituta za intelektualno vlasništvo BiH. (10) Mandat predsjednika i članova Vijeća iznosi pet godina. Nakon isteka mandata, u roku od 15 dana od dana isteka mandata, pokreće se novi postupak imenovanja Vijeća, prema odredbama ovog člana. Predsjednik i članovi Vijeća kojima je mandat istekao mogu biti ponovo imenovani. (11) Predsjednik ili član Vijeća mogu biti razriješeni svoje funkcije ako: a) ne obavljaju svoju funkciju na stručan, nezavisno ili nepristran način, b) postanu trajno nesposobni da obavljaju svoju funkciju, c) iz drugih opravdanih razloga sami zatraže da budu razriješeni. (12) O razriješenju odlučuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na vlastitu inicijativu ili po prijedlogu direktora Instituta za intelektualno vlasništvo BiH, kolektivne organizacije ili reprezentativnog udruženja korisnika.“ Obrazloženje: Imajući u vidu da je Vijeće definisano kao stručno, nezavisno i nepristrasno tijelo, smatramo da je član 60. neophodno korigovati, te da je neprihvatljivo predloženo zakonsko rješenje u skladu sa kojim direktor instituta imenuje članove Vijeća i to po dva člana Vijeća prema prijedlozima kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, a predsjednika Vijeća na temelju javnog poziva, objavljenog u „Službenom glasniku BiH“. S tim u vezi ukazujemo da je neosnovano očekivati da članovi Vijeća svoju funkciju obavljaju nezavisno i nepristrasno, a imajući u vidu činjenicu da će isti biti predloženi od strane kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, koje će imati uticaj na imenovane članove i što će vjerovatno dovesti do pristrasnog odlučivanja. Prednje navedeno rješenje je naročito sporno ukoliko se uzme obzir predloženo zakonsko rješenje iz stava (3) člana 62. u skladu sa kojim je „Za donošenje odluke Vijeća potrebna (je) većina prisutnih članova. U slučaju jednakog broja glasova odlučuje glas predsjednika Vijeća.“ S obzirom na nadležnosti Vijeća, te predloženi sastav članova Vijeća, osnovano je za očekivati da će u najvećem broju slučajeva prilikom donošenja odluka biti jednak broj glasova većine prisutnih članova, te da će odlučujući glas biti glas predsjednika Vijeća. Naime, članovi imenovani na prijedlog kolektivnih organizacija će zastupati njihove interese, dok će članovi imenovani na prijedlog reprezentativnih udruženja korisnika zastupati interesu udruženja, što će poslijedično dovesti do toga da će u najvećem broju slučajeva odluka biti zasnovana na stavu (glasu) predsjednika Vijeća koji je direktno imenovan od strane direktora Instituta. Iz navedenog jasno proizilazi da predloženi sastav Vijeća i način odlučivanja u praksi neće omogućiti ostvarivanje funkcije Vijeća kao stručnog, nezavisnog i nepristrasnog tijela. Radi navedenog, predlažemo sprovodenje postupka

imenovanja članova Vijeća za autorsko pravo na način kako se već imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH, a koji postupak je propisan članom 39. Zakona o komunikacijama i koji se pokazao kao funkcionalan u praksi, pa ne postoji opravdana bojazan da se na ovaj način neće moći imenovati članovi Vijeća za autorsko pravo, dok se s druge strane osigurava da imenovanje članova Vijeća za autorsko pravo ne zavisi samo o jednoj osobi – direktoru Instituta, kako je sada predviđeno članom 60., što otvara prostor za sumnju u ispravnost izbora i nepristranost ili nekompetentnost, izabranih članova Vijeća.

4. Predlažemo izmjenu člana 60. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 60. (Imenovanje Vijeća) (1) Pet članova Vijeća imenuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. (2) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, na prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osniva ad hoc komisiju za provođenje postupka imenovanja Vijeća koju čini isti broj predstavnika vladinog i nevladinog sektora, koja objavljuje javni konkurs i nakon provedene procedure utvrđuje listu od deset najuspješnijih kandidata i dostavlja je Vijeću ministara Bosne i Hercegovine. Sekretar ad hoc komisije za provođenje postupka imenovanja Vijeća dužan je, odmah po isteku roka za dostavljanje prijava po objavljenom javnom konkursu, dostaviti Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sve pristigle prijave. (3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema liste iz stava 2. ovog člana, dostavlja Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine prijedlog za imenovanje pet članova Vijeća. (4) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga iz stava 3. ovog člana, imenuje pet članova Vijeća. (5) U slučaju da ad hoc komisija za provođenje postupka imenovanja Vijeća ne dostavi listu od deset najuspješnijih kandidata iz stava 2. ovog člana ili u slučaju da Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne dostavi prijedlog iz stava 3. ovog člana, tada Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine imenuje članove Vijeća sa liste prijavljenih kandidata po objavljenom javnom konkursu iz stava 2. ovog člana. (6) Ako Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odbije imenovanje jednog ili više kandidata, zaključkom obavještava Vijeće ministara Bosne i Hercegovine o razlozima neimenovanja i traži da im se, u roku od 30 dana od dana prijema zaključka, dostavi novi prijedlog. (7) Ako Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne postupi po traženju iz stava 6. ovog člana ili se ne prihvati novi prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odmah pokreće postupak s ciljem raspisivanja novog javnog konkursa za imenovanje članova Vijeća. (8) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, prilikom utvrđivanja prijedloga imenovanja, te Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, prilikom imenovanja članova Vijeća, dužni su voditi računa o nacionalnoj i spolnoj zastupljenosti kandidata za imenovanje članova Vijeća. (9) Članovi Vijeća, iz reda imenovanih članova Vijeća, biraju predsjednika Vijeća na svojoj konstituirajućoj sjednici, koju saziva ravnatelj Instituta za intelektualno vlasništvo BiH. (10) Mandat predsjednika i članova Vijeća iznosi pet godina. Nakon isteka mandata, u roku od 15 dana od dana isteka mandata, pokreće se novi postupak imenovanja Vijeća, prema odredbama ovog člana. Predsjednik i članovi Vijeća kojima je mandat istekao mogu biti ponovo imenovani. (11) Predsjednik ili član Vijeća mogu biti razriješeni svoje funkcije ako: a) ne obavljaju svoju funkciju na stručan, nezavisan ili nepristran način, b) postanu trajno nesposobni da obavljaju svoju funkciju, c) iz drugih opravdanih razloga sami zatraže da budu razriješeni. (12) O razrješenju odlučuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na vlastitu inicijativu ili po prijedlogu ravnatelja Instituta za intelektualno vlasništvo BiH, kolektivne organizacije ili reprezentativnog udruženja korisnika. Obrazloženje: Predlažemo reguliranje postupka imenovanja članova Vijeća za autorsko pravo na način kako se već imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH, a koji postupak je propisan članom 39. Zakona o komunikacijama i koji se pokazao kao funkcionalan u praksi, pa ne postoji opravdana bojazan da se na ovaj način neće moći imenovati članovi Vijeća za autorsko pravo, dok se s druge strane osigurava da imenovanje članova Vijeća za autorsko pravo ne ovisi samo o jednoj osobi – ravnatelju Instituta, kako je sada predviđeno članom 60. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i

- srodnih prava, što otvara prostor za sumnju u ispravnost izbora i nepristranost ili nekompetentnost, izabranih članova Vijeća.
5. (1) Članove Vijeća imenuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. (2) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, na prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osniva ad hoc komisiju za provođenje postupka imenovanja Vijeća koju čini isti broj predstavnika vladinog i nevladinog sektora, koja objavljuje javni konkurs i nakon provedene procedure utvrđuje listu od deset najuspješnijih kandidata i dostavlja je Vijeću ministara Bosne i Hercegovine. Sekretar ad hoc komisije za provođenje postupka imenovanja Vijeća dužan je, odmah po isteku roka za dostavljanje prijava po objavljenom javnom konkursu, dostaviti Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sve pristigle prijave. (3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema liste iz stava 2. ovog člana, dostavlja Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine prijedlog za imenovanje pet članova Vijeća. (4) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga iz stava 3. ovog člana, imenuje pet članova Vijeća. (5) U slučaju da ad hoc komisija za provođenje postupka imenovanja Vijeća ne dostavi listu od deset najuspješnijih kandidata iz stava 2. ovog člana ili u slučaju da Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne dostavi prijedlog iz stava 3. ovog člana, tada Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine imenuje članove Vijeća sa liste prijavljenih kandidata po objavljenom javnom konkursu iz stava 2. ovog člana. (6) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine može samostalno imenovati članove Vijeća sa liste prijavljenih kandidata po objavljenom javnom konkursu iz stava 2. ovog člana i u situacijama kada dostavljeni prijedlog za imenovanje članova Vijeća iz stava 3. ovog člana nije u skladu sa uslovima iz člana 60. Zakona. (7) Ako Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odbije imenovanje jednog ili više kandidata, zaključkom obaveštava Vijeće ministara Bosne i Hercegovine o razlozima neimenovanja i traži da im se, u roku od 30 dana od dana prijema zaključka, dostavi novi prijedlog. (8) Ako Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne postupi po traženju iz stava 7. ovog člana ili se ne prihvati novi prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odmah pokreće postupak s ciljem raspisivanja novog javnog konkursa za imenovanje članova Vijeća. (9) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, prilikom utvrđivanja prijedloga imenovanja, te Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, prilikom imenovanja članova Vijeća, dužni su voditi računa o nacionalnoj i spolnoj zastupljenosti kandidata za imenovanje članova Vijeća. (10) Članovi Vijeća, iz reda imenovanih članova Vijeća, biraju predsjednika Vijeća na svojoj konstituirajućoj sjednici, koju saziva predsjednik prethodnog saziva Vijeća. (11) Mandat predsjednika i članova Vijeća iznosi pet godina. Nakon isteka manda, u roku od 15 dana od dana isteka manda, pokreće se novi postupak imenovanja Vijeća, prema odredbama ovog člana. Predsjednik i članovi Vijeća kojima je mandat istekao mogu biti ponovo imenovani. (12) Predsjednik ili član Vijeća mogu biti razriješeni svoje funkcije ako: a) ne obavljaju svoju funkciju na stručan, nezavisan ili nepristran način, b) postanu trajno nesposobni da obavljaju svoju funkciju, c) iz drugih opravdanih razloga sami zatraže da budu razriješeni. (13) O razriješenju odlučuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na vlastitu inicijativu ili po prijedlogu Instituta za intelektualno vlasništvo BiH, kolektivne organizacije ili reprezentativnog udruženja korisnika.
6. Predlažemo izmjenu člana 60. kako slijedi: „(1) Pet članova Vijeća imenuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine. (2) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona, na prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, osniva ad hoc komisiju za provođenje postupka imenovanja Vijeća koju čini isti broj predstavnika vladinog i nevladinog sektora, koja objavljuje javni konkurs i nakon provedene procedure utvrđuje listu od deset najuspješnijih kandidata i dostavlja je Vijeću ministara Bosne i Hercegovine. Sekretar ad hoc komisije za provođenje postupka imenovanja Vijeća dužan je, odmah po isteku roka za dostavljanje prijava po objavljenom javnom konkursu, dostaviti Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sve pristigle prijave. (3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema liste iz stava

2. ovog člana, dostavlja Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine prijedlog za imenovanje pet članova Vijeća. (4) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od dana prijema prijedloga iz stava 3. ovog člana, imenuje pet članova Vijeća. (5) U slučaju da ad hoc komisija za provođenje postupka imenovanja Vijeća ne dostavi listu od deset najuspješnijih kandidata iz stava 2. ovog člana ili u slučaju da Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne dostavi prijedlog iz stava 3. ovog člana, tada Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine imenuje članove Vijeća sa liste prijavljenih kandidata po objavljenom javnom konkursu iz stava 2. ovog člana. (6) Ako Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odbije imenovanje jednog ili više kandidata, zaključkom obaveštava Vijeće ministara Bosne i Hercegovine o razlozima neimenovanja i traži da im se, u roku od 30 dana od dana prijema zaključka, dostavi novi prijedlog. (7) Ako Vijeće ministara Bosne i Hercegovine ne postupi po traženju iz stava 6. ovog člana ili se ne prihvati novi prijedlog Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine odmah pokreće postupak s ciljem raspisivanja novog javnog konkursa za imenovanje članova Vijeća. (8) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, prilikom utvrđivanja prijedloga imenovanja, te Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, prilikom imenovanja članova Vijeća, dužni su voditi računa o nacionalnoj i spolnoj zastupljenosti kandidata za imenovanje članova Vijeća. (9) Članovi Vijeća, iz reda imenovanih članova Vijeća, biraju predsjednika Vijeća na svojoj konstituirajućoj sjednici, koju saziva direktor Instituta za intelektualno vlasništvo BiH. (10) Mandat predsjednika i članova Vijeća iznosi pet godina. Nakon isteka mandata, u roku od 15 dana od dana isteka mandata, pokreće se novi postupak imenovanja Vijeća, prema odredbama ovog člana. Predsjednik i članovi Vijeća kojima je mandat istekao mogu biti ponovo imenovani. (11) Predsjednik ili član Vijeća mogu biti razriješeni svoje funkcije ako: a) ne obavljaju svoju funkciju na stručan, nezavisan ili nepristran način, b) postanu trajno nesposobni da obavljaju svoju funkciju, c) iz drugih opravdanih razloga sami zatraže da budu razriješeni. (12) O razrješenju odlučuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na vlastitu inicijativu ili po prijedlogu direktora Instituta za intelektualno vlasništvo BiH, kolektivne organizacije ili reprezentativnog udruženja korisnika.“
7. Pedlažemo izmjenu člana 60. na način da isti glasi: (1) Predsjednika i članove Vijeća imenuje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u dalnjem tekstu: Vijeće ministara BiH) na prijedlog Instituta. Osim predsjednika i članova, imenuju se i zamjenik predsjednika i dva zamjenika člana Vijeća. (2) Institut priprema prijedlog iz stavka (1) ovoga članka na temelju prijedloga kandidata dobivenog od kolektivne organizacije i od reprezentativne udruge korisnika na temelju javnog poziva, objavljenog u "Službenom glasniku BiH". Kolektivna organizacija i reprezentativna udruga korisnika predlažu svaka po dva člana Vijeća i po jednoga zamjenika. Predsjednika Vijeća i njegovoga zamjenika predlaže Institut. (3) Ako kolektivna organizacija i reprezentativna udruga korisnika ne predlože svoje kandidate za članove Vijeća i njihove zamjenike u roku od tri mjeseca nakon objavljivanja javnog poziva, odnosno predlože kandidate koji ne ispunjavaju uvjete iz članka 33. stavak (2) ovoga Zakona, te članove Vijeća i zamjenike predložiti će Institut. (4) Vijeće ministara BiH može odbiti imenovanje pojedine predložene osobe ako smatra da ta osoba ne ispunjava uvjete iz članka 33. stavak (2) ovoga Zakona. (5) Zamjenici predsjednika i članova Vijeća preuzimaju aktivnu ulogu u radu Vijeća u slučaju spriječenosti predsjednika ili člana, uslijed teške bolesti ili ako su na drugi način dulje spriječeni da sudjeluju u radu Vijeća. (6) Mandat predsjednika i članova Vijeća kao i njihovih zamjenika iznosi pet godina. Nakon isteka mandata Institut ponovno provodi postupak imenovanja prema odredbama ovoga članka. Predsjednik i članovi Vijeća kao i njihovi zamjenici kojima je mandat istekao mogu biti ponovno imenovani. (7) Predsjednik ili član Vijeća mogu biti razriješeni s dužnosti ako: a) ne obnašaju dužnost na savjestan ili nepristran način, b) postanu trajno nesposobni za obnašanje dužnosti, c) iz drugih opravdanih razloga sami zatraže da budu razriješeni. (8) Prijedlog za razrješenje predsjednika i člana Vijeća daje Institut na vlastitu inicijativu ili na inicijativu kolektivne organizacije ili udruge korisnika. O prijedlogu za razrješenje odlučuje Vijeće ministara BiH. (9) Ukoliko iz bilo kojih razloga Vijeće ministara BiH na prijedlog Instituta za intelektualno vlasništvo BiH nije u zakonskim rokovima imenovalo predsjednika, zamjenika predsjednika, četiri člana i dva zamjenika članova Vijeća, Parlamentarna

skupštine Bosne i Hercegovine će, na prijedlog Zajedničke komisije ova doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine za ekonomske reforme i razvoj, imenovati vršitelje dužnosti predsjednika, zamjenika predsjednika, četiri člana i dva zamjenika članova Vijeća, čiji će mandat trajati do provođenja procedura i izbora predsjednika i članova Vijeća u skladu sa ovim zakonom. (10) Vršitelji dužnosti predsjednika, zamjenika predsjednika, četiri člana i dva zamjenika članova Vijeća, tokom trajanja svog mandata imaju iste ovlasti, prava i dužnosti kao i predsjednik, zamjenik predsjednika, četiri člana i dva zamjenika članova Vijeća

- 8. Vijeće za autorsko pravo bi trebalo biti nezavisno tijelo, slobodno od svih utjecaja, a ne pod kontrolom direktora Instituta, za intelektualno vlasništvo, koja osoba ga prema trenutnom nacrtu imenuje, bez ograničenja broja mandata. Zbog toga se predlaže da način imenovanja Vijeća za autorsko pravo, bude sličan načinu kako se imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH (imenovanje vrši Parlamentarna skupština BiH) ili da se zadrži postojeći način imenovanje Vijeća za autorsko pravo, jer ono mora biti nezavisno od Instituta za intelektualno vlasništvo. Dosadašnji sistem imenovanja Vijeća za autorsko pravo je bio obesmišljen isključivo zbog neaktivnosti Instituta za intelektualno vlasništvo, te bi se u tom dijelu (ako se zadrži postojeće rješenje), trebala zakonska odredba dopuniti, da ako se Vijeće za autorsko pravo ne imenuje u roku od 3 mjeseca od stupanja zakona na snagu, imenovanje će izvršiti Parlamentarna skupština BiH.
- 9. Član 60 Vijeće za autorsko pravo bi trebalo biti nezavisno tijelo, slobodno od svih utjecaja, a ne pod kontrolom direktora Instituta, za intelektualno vlasništvo, koja osoba ga prema trenutnom nacrtu imenuje, bez ograničenja broja mandata. Zbog toga se predlaže da način imenovanja Vijeća za autorsko pravo, bude sličan načinu kako se imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH (imenovanje vrši Parlamentarna skupština BiH) ili da se zadrži postojeći način imenovanje Vijeća za autorsko pravo, jer ono mora biti nezavisno od Instituta za intelektualno vlasništvo. Dosadašnji sistem imenovanja Vijeća za autorsko pravo je bio obesmišljen isključivo zbog neaktivnosti Instituta za intelektualno vlasništvo, te bi se u tom dijelu (ako se zadrži postojeće rješenje), trebala zakonska odredba dopuniti, da ako se Vijeće za autorsko pravo ne imenuje u roku od 3 mjeseca od stupanja zakona na snagu, imenovanje će izvršiti Parlamentarna skupština BiH.

Komentari:

1. Vijeće za autorsko pravo bi trebalo biti nezavisno tijelo, slobodno od svih utjecaja, a ne pod kontrolom direktora Instituta, za intelektualno vlasništvo, koja osoba ga prema trenutnom nacrtu imenuje, bez ograničenja broja mandata. Zbog toga predlažem da način imenovanja Vijeća za autorsko pravo, bude sličan načinu kako se imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH (imenovanje vrši Parlamentarna skupština BiH) ili da se zadrži postojeći način imenovanje Vijeća za autorsko pravo, jer ono mora biti nezavisno od Instituta za intelektualno vlasništvo. Dosadašnji sistem imenovanja Vijeća za autorsko pravo je bio obesmišljen isključivo zbog neaktivnosti Instituta za intelektualno vlasništvo, te bi se u tom dijelu (ako se zadrži postojeće rješenje), trebala zakonska odredba dopuniti, da ako se Vijeće za autorsko pravo ne imenuje u roku od 3 mjeseca od stupanja zakona na snagu, imenovanje će izvršiti Parlamentarna skupština BiH.
2. Imajući u vidu da je Vijeće definisano kao stručno, nezavisno i nepristrasno tijelo, smatramo da je član 60. neophodno korigovati, te da je neprihvatljivo predloženo zakonsko rješenje u skladu sa kojim direktor instituta imenuje članove Vijeća i to po dva člana Vijeća prema prijedlozima kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, a predsjednika Vijeća na temelju javnog poziva, objavljenog u „Službenom glasniku BiH“. S tim u vezi ukazujemo da je neosnovano očekivati da članovi Vijeća svoju funkciju obavljaju nezavisno i nepristrasno, a imajući u vidu činjenicu da će isti biti predloženi od strane kolektivnih organizacija i reprezentativnih udruženja korisnika, koje će imati uticaj na imenovane članove i što će vjerovatno dovesti do pristrasnog odlučivanja. Prednje navedeno rješenje je naročito sporno ukoliko se uzme obzir predloženo zakonsko rješenje iz stava (3) člana 62. u skladu sa kojim je „Za donošenje odluke Vijeća potrebna (je) većina prisutnih članova. U slučaju jednakog broja glasova odlučuje glas predsjednika Vijeća.“ S obzirom na

nadležnosti Vijeća, te predloženi sastav članova Vijeća, osnovano je za očekivati da će u najvećem broju slučajeva prilikom donošenja odluka biti jednak broj glasova većine prisutnih članova, te da će odlučujući glas biti glas predsjednika Vijeća. Naime, članovi imenovani na prijedlog kolektivnih organizacija će zastupati njihove interese, dok će članovi imenovani na prijedlog reprezentativnih udruženja korisnika zastupati interes udruženja, što će posljedično dovesti do toga da će u najvećem broju slučajeva odluka biti zasnovana na stavu (glasu) predsjednika Vijeća koji je direktno imenovan od strane direktora Instituta. Iz navedenog jasno proizilazi da predloženi sastav Vijeća i način odlučivanja u praksi neće omogućiti ostvarivanje funkcije Vijeća kao stručnog, nezavisnog i nepristrasnog tijela. Radi navedenog, predlažemo sprovođenje postupka imenovanja članova Vijeća za autorsko pravo na način kako se već imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH, a koji postupak je propisan članom 39. Zakona o komunikacijama i koji se pokazao kao funkcionalan u praksi, pa ne postoji opravdana bojazan da se na ovaj način neće moći imenovati članovi Vijeća za autorsko pravo, dok se s druge strane osigurava da imenovanje članova Vijeća za autorsko pravo ne zavisi samo o jednoj osobi – direktoru Instituta, kako

- je sada predviđeno, članom 60., što otvara prostor za sumnju u ispravnost izbora i nepristranost ili nekompetentnost, izabranih članova Vijeća.
- 3. Iako je postojanje Vijeća za autorsko pravo propisano Zakonom, kao i rok za imenovanje njenog prvobitnog sastava, propust da se to učini, rezultirao je činjenicom da Vijeće za autorsko pravo nikada nije profunkcioniralo ni počelo sa vršenjem svojih Zakonom propisanih nadležnosti. Stoga smatramo da postojeći Zakon već ima adekvatno rješenje za imenovanje Vijeća, samo je potrebno da se dopuni odredbama koje će spriječiti bilo koga od učesnika da se proces dovede do kraja. Naš prijedlog je u potpunosti usklađen sa pravnom stečevinom Evropske unije, te što je najvažnije, na prihvatljiv način po sve aktere rješava postojeće probleme u ovoj oblasti.
- 4. Predloženom odredbom bi se spriječilo da imenovanje članova Vijeća za autorsko pravo ovisi samo o jednoj osobi – ravnatelju Instituta, kako je sada predviđeno članom 60. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, što otvara prostor za sumnju u ispravnost izbora i nepristranost ili nekompetentnost, izabranih članova Vijeća
- 5. Vijeće za autorsko pravo bi trebalo biti nezavisno tijelo, slobodno od svih utjecaja, a ne pod kontrolom direktora Instituta, za intelektualno vlasništvo, koja osoba ga prema trenutnom nacrtu imenuje, bez ograničenja broja mandata. Zbog toga se predlaže da način imenovanja Vijeća za autorsko pravo, bude sličan načinu kako se imenuje Vijeće Regulatorne agencije za komunikacije BiH (imenovanje vrši Parlamentarna skupština BiH) ili da se zadrži postojeći način imenovanje Vijeća za autorsko pravo, jer ono mora biti nezavisno od Instituta za intelektualno vlasništvo. Dosadašnji sistem imenovanja Vijeća za autorsko pravo je bio obesmišljen isključivo zbog neaktivnosti Instituta za intelektualno vlasništvo, te bi se u tom dijelu (ako se zadrži postojeće rješenje), trebala zakonska odredba dopuniti, da ako se Vijeće za autorsko pravo ne imenuje u roku od 3 mjeseca od sticanja zakona na snagu, imenovanje će izvršiti Parlamentarna skupština BiH.
- 6. VIJEĆE ZA AUTORSKA PRAVA Vijeće za autorsko pravo bi trebalo biti nezavisno tijelo, slobodno od svih utjecaja, a ne pod kontrolom ravnatelja Instituta, za intelektualno vlasništvo. Prema trenutnom nacrtu zakona, ravnatelj Instituta imenuje, bez ograničenja broja mandata članove Vijeća (Predsjednika i zamjenika) Zbog toga se zalažemo da imenovanja Vijeća za autorsko pravo, vrši Parlamentarna skupština BiH. Na ovaj način se garantira neovisnost rada Vijeća za autorska prava, te smanjuje mogućnost zloupotrebe kroz imenovanja ili odlaganje imenovanja članova u Vijeće.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 60

Ne prihvata se. Obrazloženje: Ravnatelj Instituta bira samo predsjednika Vijeća, sa liste koje dostavljaju korisnici i kolektivne organizacije. Cilj ove odredbe je skraćena procedura i najbrži način imenovanja Vijeća za autorsko pravo.

Prijedlozi i komentari na Članak 61

Prijedlozi:

1. Predlažemo da navedeni član glasi kako slijedi: (1) Svako tko ima pravni interes može tražiti da Vijeće ocijeni da li je objavljeni kolektivni ugovor u skladu sa ZASP-om i ovim zakonom, i da li je tarifa određena tim ugovorom primjerena osim ako je Vijeće o tom istom pitanju već odlučivalo. (2) Postupak pred Vijećem pokreće se pisanim zahtjevom koji mora sadržavati naročito: a) podatke o podnosiocu zahtjeva, b) obrazloženje svih spornih pitanja, c) navode o dosadašnjem toku i rezultatima pregovora za zaključenje kolektivnog ugovora, uključujući dokaze o datumu njihovog početka, d) prijedlog tarife koju treba da odredi Vijeće, odnosno prijedlog rješenja drugog spornog pitanja o kojem treba da odluci Vijeće. (3) Vijeće dostavlja zahtjev iz stava (2) ovog člana suprotnoj stranci, odnosno u slučaju iz stava (1) ovog člana, kolektivnoj organizaciji i reprezentativnom udruženju korisnika koji su sklopili osporeni kolektivni ugovor i poziva ih da se o njemu izjasne u roku koji odredi, a koji ne može biti duži od 30 dana. (4) Svaka stranka mora navesti činjenice i pružiti dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, odnosno navodima i dokazima suprotne stranke kojima se ona protivi. Vijeće nije vezano predloženim dokazima i zahtjevima stranaka. (5) Vijeće može od stranaka bilo kada tražiti da one predlože dodatne dokaze za koje smatra da bi mogli biti korisni u postupku, a naročito može tražiti da stranke pripreme odgovarajuće izvještaje, predlože mišljenja stručnjaka ili vještaka i slično. Vijeće procjenjuje, uvažavajući sve okolnosti slučaja, značenje uzdržavanja stranke da postupi u skladu s odredbama ovog stava. (6) Postupak pred Vijećem u principu je brz i ekonomičan. Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pred Vijećem koriste se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim sredstvima i izvršenju.
2. Obrazloženje: Proširenje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo, kako je preloženo članom 58. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava značajno ulazi u sudsku nadležnost, jer su redovni sudovi u BiH nadležni odlučivati o spornim pitanjima u vezi korištenja autorskih djela, spornim pitanjima u vezi ostvarivanja autorskog i srodnih prava, kao i o svim drugim spornim pitanjima u vezi svih ugovora, pa i kolektivnih ugovora, zbog čega se predlaže ograničavanje nadležnosti Vijeća za autorsko pravo samo na posredovanje u određivanju tarife, a kako je i predviđeno članom 11. Direktive 93/83/EEZ i članom 6. Direktive (EU) 789/2918. Naime, odredbom člana 11. Direktive 93/83/EEZ je predviđeno: • da u slučaju kada nije sklopljen nikakav ugovor u odnosu na davanje odobrenja za kablovsko reemitiranje radiodifuzijskog emitiranja, države članice moraju osigurati da se svaka stranka može pozvati na pomoć jednog ili više posrednika, • da je zadatak posrednika pružanje pomoći u pregovorima i davanju prijedloga strankama, • da se podrazumijeva da sve stranke prihvataju prijedlog posrednika ako nijedna od njih ne uloži prigovor u roku od tri mjeseca, • da se posrednici određuju tako da se njihova neovisnost i nepristranost mogu staviti izvan svake sunje. Nadalje, odredbom člana 6. Direktive (EU) 789/2918 je predviđeno: • da države članice osiguravaju da postoji mogućnost da se zatraži pomoć jednog ili više posrednika, kako je predviđeno u članu 11. Direktive 93/83/EEZ, u slučaju da se ne sklopi sporazum između organizacije za kolektivno ostvarivanje prava i operatora usluge reemitiranja ili između operatera usluge reemitiranja i organizacije za radiodifuziju u pogledu davanja odobrenja za reemitiranje programa. Dakle, iz navedenih odredbi Direktiva je jasno da bi uloga Vijeća za autorsko pravo trebala biti posrednička, uz mogućnost davanja savjeta strankama koji su u određenim slučajevima obavezujući i da članovi Vijeća moraju biti neovisni i nepristrani.
3. Predlažemo izmjenu člana 61. kako slijedi: „(1) Kolektivna organizacija ili reprezentativno udruženje korisnika može pokrenuti postupak pred Vijećem ako nakon šest mjeseci od početka pregovora ne dođe do sklapanja kolektivnog ugovora. (2) Postupak pred Vijećem pokreće se pisanim zahtjevom koji mora sadržavati naročito: a) podatke o podnosiocu zahtjeva, b) navode o dosadašnjem toku i rezultatima pregovora za zaključenje kolektivnog ugovora, c) prijedlog tarife. (3) Vijeće dostavlja zahtjev iz stava (2) ovog člana suprotnoj strani, odnosno kolektivnoj organizaciji ili reprezentativnom udruženju korisnika i poziva ih da se o njemu pisano izjasne u roku koji odredi Vijeće, a koji ne može biti duži od 30 dana. (4) Svaka stranka u postupku pred Vijećem mora navesti činjenice i pružiti dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, odnosno obrazložiti svoje prigovore na navode i dokaze suprotne stranke. (5) Vijeće može od stranaka bilo kada tražiti dostavljanje dodatnih dokaza za koje smatra da bi mogli biti korisni u postupku, a naročito može tražiti da stranke pripreme odgovarajuće izvještaje, predlože mišljenja stručnjaka ili vještaka i slično. Vijeće

procjenjuje, uvažavajući sve okolnosti slučaja, značenje uzdržavanja stranke da postupi u skladu s odredbama ovog stava. (6) Podatke iz člana 50. stav 3. ovog Zakona, Vijeće pribavlja po službenoj dužnosti. (7) Postupak pred Vijećem u principu je brz i ekonomičan. (8) Za vrijeme trajanja postupka korisnici mogu platiti autorsku naknadu deponovanjem kod suda ili notara, u sladu sa članom 54. stav 2. ovog Zakona. (9) Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pred Vijećem na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim lijekovima i izvršenju.“ Obrazloženje: Predložene izmjene su u skladu sa svim dosadašnjim komentarima i sugestijama.

4. Predlažemo izmjenu člana 61. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 61. (Postupak pred Vijećem) (1) Kolektivna organizacija ili reprezentativno udruženje korisnika može pokrenuti postupak pred Vijećem ako nakon šest mjeseci od početka pregovora ne dođe do sklapanja kolektivnog ugovora. (2) Postupak pred Vijećem pokreće se pisanim zahtjevom koji mora sadržavati naročito: a) podatke o podnosiocu zahtjeva, b) navode o dosadašnjem toku i rezultatima pregovora za zaključenje kolektivnog ugovora, c) prijedlog tarife. (3) Vijeće dostavlja zahtjev iz stava (2) ovog člana suprotnoj strani, odnosno kolektivnoj organizaciji ili reprezentativnom udruženju korisnika i poziva ih da se o njemu pisano izjasne u roku koji odredi Vijeće, a koji ne može biti duži od 30 dana. (4) Svaka stranka u postupku pred Vijećem mora navesti činjenice i pružiti dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, odnosno obrazložiti svoje prigovore na navode i dokaze suprotne stranke. (5) Vijeće može od stranaka bilo kada tražiti dostavljanje dodatnih dokaza za koje smatra da bi mogli biti korisni u postupku, a naročito može tražiti da stranke pripreme odgovarajuće izvještaje, predlože mišljenja stručnjaka ili vještaka i slično. Vijeće procjenjuje, uvažavajući sve okolnosti slučaja, značenje uzdržavanja stranke da postupi u skladu s odredbama ovog stava. (6) Podatke iz člana 50. stav 3. ovog Zakona, Vijeće pribavlja po službenoj dužnosti. (7) Postupak pred Vijećem u principu je brz i ekonomičan. (8) Za vrijeme trajanja postupka korisnici mogu platiti autorsku naknadu deponiranjem kod suda ili notara, u sladu sa članom 54. stav 2. ovog Zakona. (9) Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pred Vijećem na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim lijekovima i izvršenju.
5. (1) Svako tko ima pravni interes može tražiti da Vijeće ocijeni da li je objavljeni kolektivni ugovor u skladu sa ZASP-om i ovim zakonom, i da li je tarifa određena tim ugovorom primjerena osim ako je Vijeće o tom istom pitanju već odlučivalo. (2) Postupak pred Vijećem pokreće se pisanim zahtjevom koji mora sadržavati naročito: a) podatke o podnosiocu zahtjeva, b) obrazloženje svih spornih pitanja, c) navode o dosadašnjem toku i rezultatima pregovora za zaključenje kolektivnog ugovora, uključujući dokaze o datumu njihovog početka, d) prijedlog tarife koju treba da odredi Vijeće, odnosno prijedlog rješenja drugog spornog pitanja o kojem treba da odluči Vijeće. (3) Vijeće dostavlja zahtjev iz stava (2) ovog člana suprotnoj stranci, odnosno u slučaju iz stava (1) ovog člana, kolektivnoj organizaciji i reprezentativnom udruženju korisnika koji su sklopili osporeni kolektivni ugovor i poziva ih da se o njemu izjasne u roku koji odredi, a koji ne može biti duži od 30 dana. (4) Svaka stranka mora navesti činjenice i pružiti dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, odnosno navodima i dokazima suprotne stranke kojima se ona protivi. Vijeće nije vezano predloženim dokazima i zahtjevima stranaka. (5) Vijeće može od stranaka bilo kada tražiti da one predlože dodatne dokaze za koje smatra da bi mogli biti korisni u postupku, a naročito može tražiti da stranke pripreme odgovarajuće izvještaje, predlože mišljenja stručnjaka ili vještaka i slično. Vijeće procjenjuje, uvažavajući sve okolnosti slučaja, značenje uzdržavanja stranke da postupi u skladu s odredbama ovog stava. (6) Postupak pred Vijećem u principu je brz i ekonomičan. Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pred Vijećem koriste se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim sredstvima i izvršenju. (7) U slučaju da Vijeće za autorsko pravo nije konstituisano u skladu sa ovim Zakonom iz bilo kojih razloga, stranke se za pitanja iz nadležnosti ovog Vijeća mogu obratiti tužbom za utvrđenje sudu u parničnom postupku. Za rješavanje ovih sporova nadležan je Sud BiH.
6. Predlažemo izmjenu člana 61. kako slijedi: „(1) Kolektivna organizacija ili reprezentativno udruženje korisnika može pokrenuti postupak pred Vijećem ako nakon šest mjeseci od početka pregovora ne dođe do sklapanja kolektivnog ugovora. (2) Postupak pred Vijećem

pokreće se pisanim zahtjevom koji mora sadržavati naročito: a) podatke o podnosiocu zahtjeva, b) navode o dosadašnjem toku i rezultatima pregovora za zaključenje kolektivnog ugovora, c) prijedlog tarife. (3) Vijeće dostavlja zahtjev iz stava (2) ovog člana suprotnoj strani, odnosno kolektivnoj organizaciji ili reprezentativnom udruženju korisnika i poziva ih da se o njemu pisano izjasne u roku koji odredi Vijeće, a koji ne može biti duži od 30 dana. (4) Svaka stranka u postupku pred Vijećem mora navesti činjenice i pružiti dokaze na kojima zasniva svoj zahtjev, odnosno obrazložiti svoje prigovore na navode i dokaze suprotne stranke. (5) Vijeće može od stranaka bilo kada tražiti dostavljanje dodatnih dokaza za koje smatra da bi mogli biti korisni u postupku, a naročito može tražiti da stranke pripreme odgovarajuće izvještaje, predlože mišljenja stručnjaka ili vještaka i slično. Vijeće procjenjuje, uvažavajući sve okolnosti slučaja, značenje uzdržavanja stranke da postupi u skladu s odredbama ovog stava. (6) Podatke iz člana 50. stav 3. ovog Zakona, Vijeće pribavlja po službenoj dužnosti. (7) Postupak pred Vijećem u principu je brz i ekonomičan. (8) Za vrijeme trajanja postupka korisnici mogu platiti autorsku naknadu deponovanjem kod suda ili notara, u sladu sa članom 54. stav 2. ovog Zakona. (9) Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pred Vijećem na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim lijekovima i izvršenju.“

Komentari:

1. Predložene izmjene su u skladu sa svim dosadašnjim komentarima i sugestijama.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 61

Ne prihvata se. Obrazloženje: Navedena odredba sadrži posebne procesne odredbe kojima se uređuju pokretanje i vođenje postupka pred Vijećem. Obim takvih odredbi je u prijedlogu sведен na najmanju moguću mjeru, jer cijenimo da nema potrebe opterećivati tekst ponavljanjem rješenja koje su sadržane u ZUP-u.

Prijedlozi i komentari na Članak 62

Prijedlozi:

1. Predlažemo da navedeni član glasi kako slijedi: (1) Vijeće odlučuje u roku od 90 dana od dana primitka pisanih zahtjeva kojim se pokreće postupak pred Vijećem. (2) Vijeće može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje odluke za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku prije isteka inicijalnog roka od 90 dana. (3) Za donošenje odluke Vijeća potrebna je većina svih članova Vijeća. (4) Konačna odluka Vijeća je sastavni dio kolektivnog ugovora, odnosno zamjenjuje kolektivni ugovor ako se njom osporeni kolektivni ugovor mijenja ili poništava, ili ako kolektivni ugovor nije bio zaključen. (5) Konačna odluka Vijeća objavljuje se u "Službenom glasniku BiH" i na internet stranici Instituta.
2. Predlažemo izmjenu člana 62. kako slijedi: „(1) Vijeće odlučuje u roku od 90 dana od dana prijema pisanih zahtjeva kojim se pokreće postupak pred Vijećem. (2) Vijeće može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje odluke za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku prije isteka inicijalnog roka od 90 dana. (3) Za donošenje odluke Vijeća potrebna je većina svih članova Vijeća. (4) Konačna odluka Vijeća se objavljuje u "Službenom glasniku BiH" i stupa na snagu u roku od 15 dana od dana objave, nakon čega se primjenjuje na sve istovrsne korisnike autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije. (5) Konačna odluka Vijeća traje dvije godine od dana objave u "Službenom glasniku BiH." Obrazloženje: Predložena izmjena je u skladu sa svim dosadašnjim komentarima i sugestijama.
3. Predlažemo izmjenu člana 62. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 62. (Odluka Vijeća) (1) Vijeće odlučuje u roku od 90 dana od dana primitka pisanih zahtjeva kojim se pokreće postupak pred Vijećem. (2) Vijeće može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje odluke za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku prije isteka inicijalnog roka od 90 dana. (3)

Za donošenje odluke Vijeća potrebna je većina svih članova Vijeća. (4) Konačna odluka Vijeća se objavljuje u "Službenom glasniku BiH" i stupa na snagu u roku od 15 dana od dana objave, nakon čega se primjenjuje na sve istovrsne korisnike autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije. (5) Konačna odluka Vijeća traje dvije godine od dana objave u "Službenom glasniku BiH".

4. Predlažemo da navedeni član glasi kako slijedi: (1) Vijeće odlučuje u roku od 90 dana od dana primitka pisanog zahtjeva kojim se pokreće postupak pred Vijećem. (2) Vijeće može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje odluke za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku prije isteka inicijalnog roka od 90 dana. (3) Za donošenje odluke Vijeća potrebna je većina svih članova Vijeća. (4) Konačna odluka Vijeća je sastavni dio kolektivnog ugovora, odnosno zamjenjuje kolektivni ugovor ako se njom osporeni kolektivni ugovor mijenja ili poništava, ili ako kolektivni ugovor nije bio zaključen. (5) Konačna odluka Vijeća objavljuje se u "Službenom glasniku BiH" i na internet stranici Instituta.
5. Predlažemo izmjenu člana 62. kako slijedi: „(1) Vijeće odlučuje u roku od 90 dana od dana prijema pisanog zahtjeva kojim se pokreće postupak pred Vijećem. (2) Vijeće može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje odluke za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku prije isteka inicijalnog roka od 90 dana. (3) Za donošenje odluke Vijeća potrebna je većina svih članova Vijeća. (4) Konačna odluka Vijeća se objavljuje u "Službenom glasniku BiH" i stupa na snagu u roku od 15 dana od dana objave, nakon čega se primjenjuje na sve istovrsne korisnike autorskih djela iz repertoara kolektivne organizacije. (5) Konačna odluka Vijeća traje dvije godine od dana objave u "Službenom glasniku BiH."“
6. Predlažemo dopunu člana sa rokovima za donošenje odluka na način da se dodaju novi stavovi koji glase: Vijeće odlučuje u roku od 90 dana od dana primitka pisanog zahtjeva kojim se pokreće postupak pred Vijećem. Vijeće može, zbog opravdanih razloga, produžiti rok za donošenje odluke za još najviše 30 dana, o čemu je dužno obavijestiti stranke u postupku prije isteka inicijalnog roka od 90 dana

Komentari:

1. Predložene izmjene su u skladu sa svim dosadašnjim komentarima i sugestijama.
2. Član. 62. ne definiše rokove za donošenje odluka od strane Vijeća, što je neophodno radi pravne sigurnosti. Naime, mora postojati rok čijim protekom će se otvoriti mogućnost za preispitivanje odluka Vijeća, a također i Vijeće mora imati vremenski okvir unutar kojeg je obavezan donijeti svoje odluke.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 62

Ne prihvata se. Obrazloženje: Članom 61. stav (7) je propisano da je postupak pred Vijećem brz i ekonomičan. Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, u postupku pred Vijećem koriste se na odgovarajući način odredbe zakona kojim se uređuje upravni postupak, osim odredbi o pravnim sredstvima i izvršenju.

Prijedlozi i komentari na Članak 63

Prijedlozi:

1. Predlažemo da navedeni član glasi kako slijedi: (1) Troškovi postupka pred Vijećem su troškovi stranaka i troškovi Vijeća. (2) Svaka stranka sama snosi svoje troškove postupka pred Vijećem. (3) Troškovi Vijeća utvrđuju se prema tarifi koju donosi Institut. (4) U Tarifi Vijeća utvrđuju se i: a) nagrada članova Vijeća, b) putni i druge razumni troškovi člana Vijeća, c) troškovi nastali izvođenjem dokaza, d) administrativni troškovi. (5) Stranka koja je pokrenula postupak pred Vijećem mora u roku koji odredi Institut rješenjem, a koji ne smije biti kraći od 8 dana, predujmiti sredstva prema Tarifi Vijeća, inače će se odbaciti zahtjev za pokretanje postupka. (6) Troškove utvrđene tarifom Vijeća snose stranke postupka u pravilu u jednakim dijelovima i naplaćuju se na temelju rješenja Instituta i

unaprijed, a najkasnije pred donošenjem odluka Vijeća. Smatra se da je stranka povukla sve svoje izjave i izjašnjenja u postupku pred Vijećem, ukoliko stranka nije platila troškova postupka u skladu sa rješenjem Instituta. (7) Visina nagrade za rad članova Vijeća utvrđuje se pravilnikom o naknadama članovima Vijeća, kojeg donosi Institut.

2. Predlažemo da navedeni član glasi kako slijedi: (1) Troškovi postupka pred Vijećem su troškovi stranaka i troškovi Vijeća. (2) Svaka stranka sama snosi svoje troškove postupka pred Vijećem. (3) Troškovi Vijeća utvrđuju se prema tarifi koju donosi Institut. (4) U Tarifi Vijeća utvrđuju se i: a) nagrada članova Vijeća, b) putni i druge razumno troškovi člana Vijeća, c) troškovi nastali izvođenjem dokaza, d) administrativni troškovi. (5) Stranka koja je pokrenula postupak pred Vijećem mora u roku koji odredi Institut rješenjem, a koji ne smije biti kraći od 8 dana, predujmiti sredstva prema Tarifi Vijeća, inače će se odbaciti zahtjev za pokretanje postupka. (6) Troškove utvrđene tarifom Vijeća snose stranke postupka u pravilu u jednakim dijelovima i naplaćuju se na temelju rješenja Instituta i unaprijed, a najkasnije pred donošenjem odluka Vijeća. Smatra se da je stranka povukla sve svoje izjave i izjašnjenja u postupku pred Vijećem, ukoliko stranka nije platila troškova postupka u skladu sa rješenjem Instituta. (7) Visina nagrade za rad članova Vijeća utvrđuje se pravilnikom o naknadama članovima Vijeća, kojeg donosi Institut.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 63

Ne prihvata se. Obrazloženje: Predloženim izmjenama se ništa suštinski ne mijenja u odnosu na član 63. nacrtu ZKOASP.

Prijedlozi i komentari na Članak 64

Prijedlozi:

1. Predlažemo da ovaj član glasi kako slijedi: (1) Protiv odluke Vijeća se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od primitka odluke. (2) Pokretanjem upravnog spora iz prethodnog stava odlaže se primjena odluke Vijeća.
2. Predlažemo izmjenu člana 64. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 64. (Sudska zaštita protiv odluke Vijeća) (1) Protiv odluke Vijeća se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, u roku od 60 dana od primitka odluke. (2) Pokretanjem upravnog spora iz prethodnog stava odlaže se stupanje na snagu i primjena odluke Vijeća. (3) U upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine odlučuje vijeće sastavljeno od troje sudaca.
3. Predlažemo da ovaj član glasi kako slijedi: (1) Protiv odluke Vijeća se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od primitka odluke. (2) Pokretanjem upravnog spora iz prethodnog stava odlaže se primjena odluke Vijeća.
4. Predlažemo izmjenu člana 64. na način da isti glasi: (1) Protiv odluke Vijeća se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine, u roku od 30 dana od primitka odluke. (2) Pokretanjem upravnog spora iz prethodnog stava odlaže se stupanje na snagu i primjena odluke Vijeća. (3) U upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine odlučuje vijeće sastavljeno od troje sudaca.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 64

Ne prihvata se. Obrazloženje: U skladu sa Zakonom o upravnim sporovima BiH, spor se pokreće u roku od 60 dana od dana prijeme rješenja. Pitanje odlaganja izvršenja konačnog upravnog akta nije potrebno regulisati ZKOASP, jer je isto regulisano Zakonom o upravnim sporovima BiH.

Članom 12. navedenog zakona je propisano da tužba za pokretanje upravnog spora ne odgađa izvršenje pobijanog konačnog upravnog akta, ako Sud drugačije ne odluči. Članom 18. istog zakona je propisano da tužba, po pravilu, ne spriječava izvršenje konačnog upravnog akta protiv koga je podnesena, ako zakonom nije drukčije određeno. Po zahtjevu tužioca, nadležna institucija za sprovođenje izvršenja pobijanog konačnog upravnog akta, odgodiće izvršenje do konačne sudske odluke, ako bi izvršenje nanjelo tužiocu štetu koja bi se teško mogla popraviti, a odgađanje nije protivno javnom interesu niti bi se njime nanjela veća nenadoknadiva šteta protivnoj stranci. Uz zahtjev za odgađanje mora se priložiti dokaz o podnesenoj tužbi. Po svakom zahtjevu nadležna institucija mora donijeti rješenje najkasnije u roku od tri dana od prijema zahtjeva za odgodu izvršenja.

Prijedlozi i komentari na Članak 65

Prijedlozi:

1. Predlažemo da ovaj član glasi kako slijedi: (1) Sjedište Vijeća je u sjedištu Instituta. Institut daje Vijeću svu potrebnu administrativno-tehničku pomoć koja je potrebna za osiguranje učinkovitog i nesmetanog rada Vijeća i snosi troškove takve pomoći.
2. Predlažemo izmjenu člana 65. kako slijedi: „(1) Sjedište Vijeća je u sjedištu Instituta. Institut daje Vijeću svu potrebnu administrativno- tehničku pomoć koja je potrebna za osiguranje učinkovitog i nesmetanog rada Vijeća i snosi troškove takve pomoći. (2) Institut prima na svoj račun sva sredstva koja plaćaju stranke u svrhu pokrivanja troškova za rad Vijeća na osnovu člana 37. stav (3) ovoga Zakona i obavlja sve računovodstvene poslove u vezi s isplatom nagrada i naknadom troškova članovima Vijeća.“ Obrazloženje: U pogledu finansiranja rada Vijeća za autorsko pravo, predlažemo zadržavanje postojećeg pravnog okvira, na način da sve računovodstvene poslove i naplatu troškova postupka za Vijeće za autorsko pravo obavlja Institut za intelektualno vlasništvo BiH, na isti način kako to radi npr. Sud BiH – otvaranjem depozitnog računa Instituta kod poslovne banke u BiH. Sintagma „djelovanje sudskog depozita kod notara“ predstavlja nonsens, te se plaćanjem troškova Vijeća za autorsko pravo preko notara nepotrebno stvaraju dodatni troškovi notara.
3. Predlažemo izmjenu člana 65. Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 65. (Sporedni poslovi i administrativna pomoć) (1) Sjedište Vijeća je u sjedištu Instituta. Institut daje Vijeću svu potrebnu administrativno- tehničku pomoć koja je potrebna za osiguranje učinkovitog i nesmetanog rada Vijeća i snosi troškove takve pomoći. (2) Institut prima na svoj račun sva sredstva koja plaćaju stranke u svrhu pokrivanja troškova za rad Vijeća na temelju članka 37. stavak (3) ovoga Zakona i obavlja sve računovodstvene poslove u vezi s isplatom nagrada i naknadom troškova članovima Vijeća. Obrazloženje: U pogledu financiranja rada Vijeća za autorsko pravo, predlažemo zadržavanje postojećeg pravnog okvira, na način da sve računovodstvene poslove i naplatu troškova postupka za Vijeće za autorsko pravo obavlja Institut za intelektualno vlasništvo BiH, na isti način kako to radi npr. Sud BiH – otvaranjem depozitnog računa Instituta kod poslovne banke u BiH. Sintagma „djelovanje sudskog depozita kod notara“ predstavlja nonsens, te se plaćanjem troškova Vijeća za autorsko pravo preko notara nepotrebno stvaraju dodatni troškovi notara.
4. Predlažemo da ovaj član glasi kako slijedi: (1) Sjedište Vijeća je u sjedištu Instituta. Institut daje Vijeću svu potrebnu administrativno-tehničku pomoć koja je potrebna za osiguranje učinkovitog i nesmetanog rada Vijeća i snosi troškove takve pomoći. (2) Ukoliko iz bilo kojih razloga Institut ne pruži Vijeću potrebnu administrativno-tehničku pomoć koja je potrebna za osiguranje učinkovitog i nesmetanog rada Vijeća, tada Vijeće može zaključiti sporazum o administrativno-tehničkoj pomoći sa ovlaštenim trećim licem u cijlu osiguranja učinkovitog i nesmetanog rada Vijeća. (3) U slučaju pružanja administrativno-tehničke pomoći od strane ovlaštenog trećeg lica kako je to predviđeno u stavu (2) ovog člana, tada će sva sredstva koja plaćaju stranke u svrhu pokrivanja troškova za rad Vijeća na temelju člana 63 ovog Zakona primati treće lice i obavljati sve računovodstvene poslove u vezi sa isplatom nagrada i naknadom troškova članovima Vijeća.
5. Predlažemo izmjenu člana 65. kako slijedi: „(1) Sjedište Vijeća je u sjedištu Instituta. Institut daje Vijeću svu potrebnu administrativno- tehničku pomoć koja je potrebna za osiguranje učinkovitog i nesmetanog rada Vijeća i snosi troškove takve pomoći. (2) Institut prima na svoj račun sva sredstva koja plaćaju stranke u svrhu pokrivanja troškova za rad Vijeća na

osnovu člana 37. stav (3) ovoga Zakona i obavlja sve računovodstvene poslove u vezi s isplatom nagrada i naknadom troškova članovima Vijeća."

Komentari:

1. U pogledu finansiranja rada Vijeća za autorsko pravo, predlažemo zadržavanje postojećeg pravnog okvira, na način da sve računovodstvene poslove i naplatu troškova postupka za Vijeće za autorsko pravo obavlja Institut za intelektualno vlasništvo BiH, na isti način kako to radi npr. Sud BiH – otvaranjem depozitnog računa Instituta kod poslovne banke u BiH. Sintagma „djelovanje sudskog depozita kod notara“ predstavlja nonsens, te se plaćanjem troškova Vijeća za autorsko pravo preko notara nepotrebno stvaraju dodatni troškovi notara.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 65

Ne prihvata se. Obrazloženje: Institut nema kadrovske kapacitete za pružanje administrativno-tehničke pomoći za rad Vijeća za autorsko pravo. Institut ne može vršiti naplatu troškova postupka jer nema svoj račun. Sve transakcije se vrše preko JRT Ministarstva pravde BIH. Institut nema planirana budžetska sredstava za isplatu sredstava za pružanje pomoći u radu Vijeća.

Prijedlozi i komentari na Članak 66

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 66

Prijedlozi i komentari na Članak 67

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 67

Prijedlozi i komentari na Članak 68

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 68

Prijedlozi i komentari na Članak 69

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 69

Prijedlozi i komentari na Članak 70
Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 70

Prijedlozi i komentari na Članak 71
Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 71

Prijedlozi i komentari na Članak 72
Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 72

Prijedlozi i komentari na Članak 73
Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 73

Prijedlozi i komentari na Članak 74
Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 74

Prijedlozi i komentari na Članak 75
Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 75

Prijedlozi i komentari na Članak 76

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 76

Prijedlozi i komentari na Članak 77

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 77

Prijedlozi i komentari na Članak 78

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 78

Prijedlozi i komentari na Članak 79

Prijedlozi:

1. U nacrtu je predviđeno: „(1) Novčanom kaznom od 1.000 do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj kolektivna organizacija ako: a) se na skupštini ne sastavlja zapisnik ili se zapisnik ne objavi na internet stranici kolektivne organizacije u roku (član 17. stav (4) ovog zakona), b) član upravnog odbora i nadzornog odbora svake godine na skupštini ne podnese pisanu pojedinačnu izjavu o sukobu interesa ili takva izjava o sukobu interesa ne sadrži sve podatke (član 21. ovog zakona), c) ne ažurira podatke u evidencijama (član 33. stav (9) ovog zakona), d) ne izvještava nosioca prava i druge kolektivne organizacije najmanje godišnje (član 36. st. (1) i (2) ovog zakona), e) javno ne objavljuje podatke ili ih ne ažurira (član 37. ovog zakona), f) ne sastavi u roku godišnji izvještaj (član 8. stav (5) ovog zakona), g) ne objavi u cijelosti i u roku godišnji izvještaj o transparentnosti, uključujući revizorski izvještaj (član 39. stav (4) ovog zakona), h) ne poštuje posebne slučajeve raspodjele naknade (član 44. ovog zakona). (2) Novčanom kaznom od 500 do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana i odgovorna osoba kolektivne organizacije. (3) Novčanom kaznom od 1.000 do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj kolektivna organizacija ako: a) ne postupa prema zahtjevima Instituta (član 25. stav (1) ovog zakona), b) ne dostavlja u roku dokumentaciju Institutu (član 26. ovog zakona), c) ne vodi evidenciju (član 33. st. (5) i (7) ovog zakona), d) naplaćene autorske naknade i prihode koje ostvaruje ulaganjem naplaćenih autorskih naknada ne vodi odvojeno (član 43. stav (1) tač. a) ovog zakona), e) ne raspodjeljuje naknade u roku (čl. 47., 48. i 49. ovog zakona). (4) Novčanom kaznom od 1.000 do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (3) ovog člana i odgovorna osoba kolektivne organizacije. (5) Prekršajni postupak na osnovu odredbi ovog člana je žuran.“ AMUS predlaže da se član ukloni. Asocijacija kompozitora – muzičkih stvaralaca je kategorički protivi uvođenju prekršaja kao sancije za izvjesne propuste kolektivnih organizacija.

Komentari:

1. Asocijacija kompozitora – muzičkih stvaralaca je kategorički protiv uvođenju prekršaja kao sancije za izvjesne propuste kolektivnih organizacija. Već su predviđeni mehanizmi ispravljanja nedostataka u djelovanju kolektivnih organizacija u nacrtu. Institut za intelektualno vlasništvo BiH, tako, između ostalog, može naložiti opoziv članova upravnog odbora a, naravno, može i tražiti otklanjanje učinjenih nedostataka pod prijetnjom gubitka dozvole. Nije jasno, shodno koja dodatna svrha bi se postigla normirajući prekršajnu odgovornost za djelovanja koja se već mogu sankcionisati i sanirati na druge načine. Usvajanjem ovakve odredbe bi došlo do povrede načela ne bis in idem a jer kolektivna organizacija bi bila dvostruko sankcionisana kako potencijalno gubitkom dozvole od Instituta tako i novčano. Kako nacrt predviđa da kolektivne organizacije djeluju na neprofitnoj osnovi, izvjesno je da novac koji bi morao biti plaćen zbog prekršaja će izravno izaći iz džepova autora odnosno nosioca srodnih prava. Alternativno, uslijed odredbe čl. 20 nacrta, kolektivna organizacija će moći iznos novca plaćen zbog prekršaja tražiti od članova upravnog ili nadzornog odbora, a što će imati dodatnu destimulativnu ulogu, zajedno sa drugim spornim odredbama nacrta, na potencijalne kandidate za članstvo u ovim organima. Većina autora nisu stručnjaci u pravu i shodno neće osjećati se pozvanim da učestvuju u upravljanju svojom organizacijom iz straha da će morati platiti, za autora, velike iznose novca uslijed greški koje naprave usput. Iz navedenih ali i brojnih drugih razloga tražimo da se izbriše iz nacrta član 79 u cijelosti.

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 79

Ne prihvata se. Obrazloženje: Sukladno članu 36. Direktive 2014/26/EU, nadležna tijela imaju nekoliko zadaća, odnosno, države članice trebaju implementirati direktivu na određen način. Tako je u stavu 1. spomenutog člana predviđeno da države članice osiguraju da nadležna tijela imenovana u tu svrhu nadziru usklađenost organizacija za kolektivno ostvarivanje prava s poslovnim nastanom na njihovom državnom području s odredbama nacionalnog zakona. U stavu 2. predviđeno je da države članice osiguraju postupke za obavlještanje nadležnih tijela imenovanih u tu svrhu o aktivnostima ili okolnostima koje, po mišljenju članova kolektivne organizacije, nositelja prava, korisnika, drugih kolektivnih organizacija i drugih zainteresiranih strana, predstavljaju povredu odredbi nacionalnog zakona. Za ovaj član nacrta zakona najznačajniji je stav 3., u kojem je predviđeno da države članice osiguraju da nadležna tijela imenovana u tu svrhu imaju ovlast nametnuti odgovarajuće kazne ili poduzeti odgovarajuće mjere u slučaju neusklađenosti s odredbama nacionalnog zakona donesenog u okviru provedbe direktive. Te kazne i mjere moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće. Nacrt zakona u članu 79. posljedično predviđa novčane kazne za prekršaje kolektivnih organizacija kako bi se u zakonodavstvo Bosne i Hercegovine preuzele odredbe člana 36. spomenute direktive.

Prijedlozi i komentari na Članak 80

Prijedlozi:

1. Predlažemo brisanje člana 80. stav (1) tačka d) i tačka g) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Obrazloženje: Kako je u komentaru na člana 56. stav (4) predloženo brisanje obaveze operatorima retransmisije da jednom mjesечно dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju svih emitovanih autorskih dijela s repertoara kolektivne organizacije za sve organizacije za radiodifuzno emitovanje koje nemaju sjedište u Bosni i Hercegovini, kao obaveze koja se objektivno ne može ispuniti, predlažemo i brisanje odgovarajućeg prekršajnog djela u tom smislu. Također, predlažemo i brisanje prekršajnog djela korištenjem djela bez ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom u slučaju kolektivnog ostvarivanja prava prema ovom zakonu, iz razloga što se pod određenim uslovima mogu koristiti djela i bez zaključenog ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom, kao što je deponovanje naknade kod suda ili notara.
2. Predlažemo brisanje člana 80. stav (1) tačka d) i tačka g) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava. Obrazloženje: Kako je u komentaru na člana 56. stav (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava predloženo

brisanje obaveze operatorima retransmisiye da jednom mjesечно dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju svih emitiranih autorskih dijela s repertoara kolektivne organizacije za sve organizacije za radiodifuzno emitiranje koje nemaju sjedište u Bosni i Hercegovini, kao obaveze koja se objektivno ne može ispuniti, predlažemo i brisanje odgovarajućeg prekršajnog djela u tom smislu. Također, predlažemo i brisanje prekršajnog djela korištenjem djela bez ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom u slučaju kolektivnog ostvarivanja prava prema ovom zakonu, iz razloga što se pod određenim uvjetima mogu koristiti djela i bez zaključenog ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom, kao što je deponiranje naknade kod suda ili notara.

3. Predlažemo brisanje člana 80. stav (1) tačka d) i tačka g) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
4. Predlažemo brisanje člana 80. stav (1) tačka d) i tačka g) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava.
5. Član 80. – Prekršaj pravnih i fizičkih lica i preduzetnika U nacrtu je predviđeno: „(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice, a novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj preduzetnik ako: a) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku popis korištenih autorskih djela (član 56. st. (1) i (3) ovog zakona), b) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku podatke o vrsti i broju prodatih ili uvezenih uređaja za zvučno i vizuelno snimanje, uređaja za fotokopiranje, praznih nosača zvuka i slike i podataka o prodatim fotokopijama, a koji su potrebni za izračunavanje dugovanog iznosa naknade za privatnu i drugu vlastitu upotrebu djela, prema odredbama ZASP-a (član 57. st. (1) i (2) ovog zakona), c) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade od davanja originala ili primjeraka djela na poslugu (član 56. stav (3) ovog zakona), d) organizacije za radiodifuzno emitiranje i operator reemisije jednom mjesечно nadležnoj kolektivnoj organizaciji ne šalju evidencije (član 56. stav (4) ovog zakona), e) fizička ili pravna lica prema članu 35. stav (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, u roku ne dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji podatke potrebne za izračun pripadajuće naknade (član 56. stav (5) ovog zakona), f) fizička ili pravna lica prema članu 37. stav (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, ne izvještavaju u roku kolektivne organizacije o podacima o vrsti i broju prodanih ili uvezenih uređaja i nosača iz člana 36. stav (2) Zakona o autorskom i srodnim pravima, te naprava za fotokopiranje prema članu 36. stav (3) tač. 1 Zakona o autorskom i srodnim pravima, (član 56. stav (6) ovog zakona) g) koristi djelo bez ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom u slučaju kolektivnog ostvarivanja prava prema ovom zakonu. (2) Novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu i kod preduzetnika. (3) Novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana fizičko lice. (4) Stavovi (1), (2) i (3) ovog člana primjenjuju se i u slučaju da je popis djela, odnosno da su podaci netačni. (5) Prekršajni postupak na osnovu odredbi ovog člana je žuran.“ AMUS predlaže: (1) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 200.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice, a novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj preduzetnik ako koristi djelo bez ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom u slučaju kolektivnog ostvarivanja prava prema ovom zakonu. (2) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu i kod preduzetnika. (3) Novčanom kaznom u iznosu od 3.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (1) ovog člana fizičko lice. (4) Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice, a novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj preduzetnik ako: a) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku popis korištenih autorskih djela (član 56. st. (1) i (3) ovog zakona), b) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku podatke o vrsti i broju prodatih ili uvezenih uređaja za zvučno i vizuelno snimanje, uređaja za fotokopiranje, praznih nosača zvuka i slike i podataka o prodatim fotokopijama, a koji su potrebni za izračunavanje dugovanog iznosa naknade za privatnu i drugu vlastitu upotrebu djela, prema odredbama ZASP-a (član 57. st. (1) i (2) ovog zakona), c) odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji ne pošalje u roku podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade od davanja originala ili primjeraka djela na poslugu (član

56. stav (3) ovog zakona), d) organizacije za radiodifuzno emitiranje i operator reemisije jednom mjesечно nadležnoj kolektivnoj organizaciji ne šalju evidencije (član 56. stav (4) ovog zakona), e) fizička ili pravna lica prema članu 35. stav (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, u roku ne dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji podatke potrebne za izračun pripadajuće naknade (član 56. stav (5) ovog zakona), f) fizička ili pravna lica prema članu 37. stav (1) Zakona o autorskem i srodnim pravima, ne izvještavaju u roku kolektivne organizacije o podacima o vrsti i broju prodanih ili uvezenih uređaja i nosača iz člana 36. stav (2) Zakona o autorskem i srodnim pravima, te naprava za fotokopiranje prema članu 36. stav (3) tač. 1 Zakona o autorskem i srodnim pravima, (član 56. stav (6) ovog zakona) (5) Novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (4) ovog člana i odgovorno lice u pravnom licu i kod preduzetnika. (6) Novčanom kaznom u iznosu od 500 KM do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj iz stava (4) ovog člana fizičko lice. (4) Stavovi (4), (5) i (6) ovog člana primjenjuju se i u slučaju da je popis djela, odnosno da su podaci netačni. (5) Prekršajni postupak na osnovu odredbi ovog člana je žuran.“

• • •

Komentari:

1. Kako je u komentaru na člana 56. stav (4) Nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava predloženo brisanje obaveze operatorima retransmisije da jednom mjesечно dostavljaju nadležnoj kolektivnoj organizaciji tačnu evidenciju svih emitiranih autorskih dijela s repertoara kolektivne organizacije za sve organizacije za radiodifuzno emitiranje koje nemaju sjedište u Bosni i Hercegovini, kao obaveze koja se objektivno ne može ispuniti, predlažemo i brisanje odgovarajućeg prekršajnog djela u tom smislu. Također, predlažemo i brisanje prekršajnog djela korištenjem djela bez ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom u slučaju kolektivnog ostvarivanja prava prema ovom zakonu, iz razloga što se pod određenim uvjetima mogu koristiti djela i bez zaključenog ugovora sa nadležnom kolektivnom organizacijom, kao što je deponiranje naknade kod suda ili notara
2. Korištenje autorskog djela bez dozvole ili sticanja prava kada je dozvola ili sticanje prava potrebno predstavlja povredu autorskog prava, a što je civilni delikt, prekršaj sukladno odredbi čl. 170 et al Zakona o autorskem i srodnim pravima i krivično djelo sukladno odredbama čl. 242 i 243 et al Krivičnog zakona BiH. Kao što je predviđeno u čl. 9 st. 4 Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava (Sl. glasnik BiH br. 63/10) ali i u čl. 3 str. 4 nacrta, ako se prava ostvaruju kolektivno, nosilac prava ne može ostvarivati ta prava individualno. Kao rezultat, da bi korisnik dobio dozvolu ili stekao pravo da koristi djelo u slučaju kolektivnog ostvarivanja to lice mora zaključiti ugovor sa kolektivnom organizacijom. Odredbom čl. 5 str. 1 tačka a nacrta je izričito predviđeno da korisnik stiče pravo na korištenje djela sklapanjem ugovora sa kolektivnom organizacijom. Drugi načini sticanja prava ili dobijanja dozvole, osim u kontekstu čl. 8 nacrta i kada nosilac prava može dozvoliti nekomercijalno korištenje djela iz odredbe čl. 32 st. 4 nacrta nisu predviđeni. Korisnik koji koristi djelo bez ugovora sa kolektivnom organizacijom, u slučaju kolektivnog ostvarivanja prava, prima facie i ex lege čini povredu autorskog prava jer nije izvršio prenos prava. Zakonodavac je već predvidio da povreda autorskog prava može biti prekršaj u odredbi čl. 170 et al Zakona o autorskem i srodnim pravima i za to zaprijetio novčanim kaznama u relevantnom dijapazonu. U nacrtu su predviđene značajno manji mogući iznosi novčanih kazni za čin povrede autorskog prava. Kao rezultat možemo imati absurdnu situaciju da ukoliko određeno lice koristi fotografsko autorsko djelo, povodom kojeg autorska prava u ovo vrijeme se kolektivno ne ostvaruju u BiH, to lice može biti sankcionisano za taj prekršaj povrede autorskog prava novčanom kaznom do 200.000 KM, a u isto vrijeme ukoliko korisnik koristi muzičko autorsko djelo bez dozvole i prenosa prava može biti sankcionisan sa maksimalno do 10.000 KM. Smatramo da je ovakvo normiranje prekršaja korištenja djela bez zaključenja ugovora neprihvatljivo i tražimo da se moguće novčane kazne usaglase sa pozitivnim odredbama u čl. 170 et al Zakona o autorskem i srodnim pravima. Posebno podcrtavamo absurd da ukoliko kolektivna organizacija propusti da javno objavi bilo koji od brojnih podataka koje mora objaviti sukladno odredbama nacrtu

ili ukoliko pojedini član upravnog ili nadzornog odbora propusti da podnese pisanu izjavu o sukobu interesa kolektivna organizacija bi se mogla sankcionisati sa novčanom kaznom od 15.000 KM, dok u isto vrijeme korisnik koji godinama koristi muzička djela bez sticanja prava i, shodno, bez plaćanja naknada, se može sankcionisati sa maksimalno do 10.000 KM!

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 80

Ne prihvata se. Obrazloženje: Visine kazne su propisane važećim ZKOASP.

Prijedlozi i komentari na Članak 81

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 81

Prijedlozi i komentari na Članak 82

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 82

Prijedlozi i komentari na Članak 83

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 83

Prijedlozi i komentari na Članak 84

Prijedlozi:

1. Predlažemo brisanje člana 84.
2. Predlažemo izmjenu i dopunu člana 84. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava, kako slijedi: Član 84. (Imenovanje Vijeća) (1) Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, treba da započne postupak imenovanja Vijeća za autorsko pravo u roku od mjesec dana od dana stupanja na snagu ovog zakona. (2) Rokovi po ovom zakonu, koji se odnose na Vijeće, počinju teći nakon imenovanja Vijeća. Obrazloženje: Kako smo u komentaru na član 60. Nacrtu Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava predložili da Vijeće za autorsko pravo imenuje Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, ovom izmjenom se Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine određuje rok za početak postupka imenovanja Vijeća za autorsko pravo.
3. Predlažemo brisanje člana 84.
4. Stav (2) mijenja se i glasi: (2) Vijeće ministara BiH imenovat će predsjednika i članove Vijeća najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Stav (3) se briše.

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 84

Ne prihvata se. Obrazloženje: Vijeće za autorsko pravo imenuju ravnatelj Instituta. Cilj ove odredbe je skraćena procudera i najbrži način imenovanja Vijeća za autorsko pravo.

Prijedlozi i komentari na Članak 85

Prijedlozi:

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 85

• • • •

Prijedlozi i komentari na Članak 86

Prijedlozi:

• • • •

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 86

Prijedlozi i komentari na Članak 87

Prijedlozi:

• • • •

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 87

Prijedlozi i komentari na Članak 88

Prijedlozi:

• • • •

Komentari:

Zbirni odgovor i obrazloženje na Članak 88

Prikupljeni prijedlozi i komentari na priloge iz online konsultacija

Novi prijedlozi

Naziv:

Prijedlozi izmjena nacrta Zakona o kolektivnom ostvarivanju autorskog i srodnih prava

Tekst:

Član 7. – Obavezno kolektivno ostvarivanje prava U nacrtu je predviđeno: „Ostvarivanje autorskog prava mora se provoditi samo na kolektivan način i samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje) u slučaju:... b) reproduciranja za privatnu i drugu vlastitu upotrebu te fotokopiranje i digitalno reproduciranje pisanih djela, osim kompjuterskih programa, preko obima iz člana 46. Zakona o autorskom i srodnim pravima, ...“ Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: „Ostvarivanje autorskog prava mora se provoditi samo na kolektivan način i samo putem kolektivne organizacije (obavezno kolektivno ostvarivanje) u slučaju:... b) reproduciranja za privatnu i drugu vlastitu upotrebu te fotokopiranje i digitalno reproduciranje pisanih djela, osim kompjuterskih programa, prema članu 36. Zakona o autorskom i srodnim pravima preko obima iz člana 46. Zakona o autorskom i srodnim pravima, ...“ Obrazloženje: Predložena norma prevazilazi granice uređene odredbom čl. 36. pozitivnog Zakona o autorskom i srodnim pravima (Sl. glasnik BiH br. 63/10) kojim se uređuje pravo na naknadu privatnu i drugu vlastitu upotrebu. Niti pozitivnim ZASP-om, niti jednom odredbom nacrta Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o autorskom i srodnim pravima se ne uređuje obaveza plaćanja naknade za digitalno reproduciranje pisanih djela, pa predlažemo da se ovaj dio predložene odredbe briše. S druge strane drugi dio predložene odredbe je u jasnoj suprotnosti sa odredbom čl. 36 pozitivnog ZASP-a. Naknada po ovoj osnovi se ima plaćati uslijed činjenice da je zakonodavac u čl. 46. pozitivnog ZASP sadržinski ograničio subjektivno pravo autora tako što je dozvolio korištenje za privatnu i drugu vlastitu upotrebu u granicama čl. 46. pozitivnog ZASP. Shodno, normiranje kolektivnog ostvarivanja prava povodom reproduciranja za privatnu i drugu vlastitu upotrebu „preko obima člana 46.“ ZASP-a je prima facie suprotno odredbi čl. 36. ZASP-a kao pravnoj osnovi za ovako djelovanje. Shodno smatramo da je došlo do greške i predlažemo da se, radi pravne sigurnosti indicira kao što je slučaj sa tačkom a) nacrta i drugim tačkam, osnova prava koje se kolektivno ostvaruje, što, još jednom, u ovom slučaju je čl. 36. ZASP-a. Član 44. – Posebni slučajevi raspodjele naknada U nacrtu je predviđeno: „(5) Iznimno o st. (1), (2), (3) i (4) ovog člana, subjekti iz svakog od ovih stavova mogu u pisanom ugovoru ugovoriti drugaćiju omjeru od omjera prema ovom članu. „ Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: Udruženje nema konkretan prijedlog već ukazuje na nedostatak norme. Obrazloženje: Nije jasno ko će biti aktivno legitimisan da postupi po ovoj odredbi. Tko su subjekti koji mogu donjeti odluku u ime izvođača svih vrsta izvedbi ili autora svih vrsta autorskih djela da će drugačije ugovoriti omjer od onoga koji je utvrdio zakonodavac. Smatramo da ovako formulisana norma će proizvesti brojne probleme u primjeni i dovesti, potencijalno, do zloupotrebe i tada da novac članova RUK „Tehnološka revolucija“ ne bude raspoređen sukladno balansu interesa koje uredi zakonodavac. Član 53. – Naknada za privatnu i drugu vlastitu upotrebu U nacrtu je uređeno: „(1) Naknada za reproduciranje za privatnu i drugu vlastitu upotrebu utvrđuje se kolektivnim ugovorom između nadležne kolektivne organizacije i reprezentativnim udruženjima korisnika.“ Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: „(1) Naknada za reproduciranje za privatnu i drugu vlastitu upotrebu utvrđuje se kolektivnim ugovorom između nadležne kolektivne organizacije i reprezentativnim udruženjima reprezentativnog udruženja korisnika.“ Obrazloženje: Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ se načelno slaže sa ponuđenom odredbom u nacrtu. Predlažemo da se koristi singular prilikom formulacije da će se iznos naknade utvrditi kolektivnim ugovorom između nadležne kolektivne organizacije (singular) i jednog reprezentativnog udruženja korisnika, pa shodno potreba za singularom i u ovom slučaju. Korištenje ponuđene formulacije može dovesti do pogrešnog zaključka, i shodno do pravne nesigurnosti, da jedna kolektivna organizacija može zaključiti više kolektivnih ugovora po istoj osnovi sa više reprezentativnih udruženja korisnika. Posjećanja radi u našoj državi u ovo vrijeme dvije različite kolektivne organizacije ubiru naknade po osnovi čl. 36 st. 2 i čl. 36 st. 3 ZASP-a pa nema razloga za korištenje gramatičke množine u normi. Kao što će proizaći iz drugih komentara RUK „Tehnološka revolucija“ smatra da je potrebno urediti i obavezu Vijeća ministara BiH da redovno ažurira odluku iz čl. 38. pozitivnog ZASP-a te smatramo da Vijeće ministara BiH prilikom donošenja te odluke treba uzeti u obzir odredbu čl. 53. st. 2 nacrta, a što ćemo predložiti u drugoj relevantnoj odredbi nacrta. Član 56. – Obaveza korisnika da izvještava kolektivnu organizaciju U nacrtu je uređeno: „(6) Fizička ili pravna lica prema članu 37. stava (1) Zakona o autorskom i srodnim pravima, dužni su dva puta godišnje obavijestiti kolektivnu organizaciju o podacima vrste i broja prodatih ili uvezenih uređaja i nosača iz člana 36. stava (2) Zakona o autorskom i srodnim pravima, te uređaja za fotokopiranje prema članu 36. stav (3) tač. 1 Zakona o autorskom i srodnim

pravima. Prikupljene podatke kolektivna organizacija može upotrijebiti samo u svrhu za koju su dati, te se ne smiju davati na uvid neovlaštenim licama.“ Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: „(6) Fizička ili pravna lica prema članu 37. stava (1) i stava (2) Zakona o autorskom i srodnim pravima, dužni su dva puta godišnje obavijestiti kolektivnu organizaciju o podacima vrste i broja prodatih ili uvezenih uređaja i nosača iz člana 36. stava (2) Zakona o autorskom i srodnim pravima, te uređaja za fotokopiranje prema članu 36. stav (3) tač. 1 Zakona o autorskom i srodnim pravima. Prikupljene podatke kolektivna organizacija može upotrijebiti samo u svrhu za koju su dati, te se ne smiju davati na uvid neovlaštenim licama.“ Obrazloženje: Čl. 37 st. 1 ZASP-a se odnosi na proizvođače uređaja za zvučno i vizuelno snimanje, proizvođače uređaja za fotokopiranje i proizvođače praznih nosača zvuka, slike ili teksta. Sljedeći stav istog člana ustanovljava da se odredba stava 1 odnosi i na uvoznike ovih uređaja ako se relevantni uređaji uvoze. U BiH u ovo vrijeme i u doglednoj budućnosti nema proizvođača ovih vrsta uređaja. Shodno smatramo da je potrebno i svrshishodno uvrstiti i lica iz st. 2 člana 37 ZASP-a. Druga predložena promjena bi rješila nedoumicu koja se nalazi u odredbi čl. 37. pozitivnog ZASP-a a koja nije adresirana izmjenama i dopunama a odnosi se na pitanje da li se naknada plaća pri uvozu ili pri prodaji budući da se radi o dva različita trenutka. Smatramo da je jedini primjerak i mjerodavan trenutak za plaćanje naknade trenutak prodaje uređaja budući da ne postoji bilo kakva garancija da će uvezeni uređaj biti prodan pa shodno nebi bilo smisleno niti pravično da se plaća naknada za korištenje autorskih djela za privatnu i drugu vlastitu upotrebu povodom uređaja koji, uslijed činjenice da nisu prodani niti se mogu koristiti za tu upotrebu. Član 57. – Obavezna lica koja plaćaju naknadu na osnovu drugih prava autora U nacrtu je predloženo: „(1) Proizvođači uređaja za zvučno i vizuelno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje, proizvođači praznih nosača zvuka, slike ili teksta, odnosno uvoznici takvih uređaja i nosača, dužni su da krajem svakog mjeseca saopće u pisanoj formi odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke o broju i vrsti prodatih, odnosno uvezenih uređaja i nosača, koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade. (2) Fizička ili pravna lica koja uz naplatu obavljaju usluge fotokopiranja dužna su da krajem svakog mjeseca saopće, u pisanoj formi, odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke o broju izrađenih fotokopija za prodaju koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade, osim ako je posebnim ugovorom između kolektivne organizacije i takvih lica dogovoren drugačiji rok. (3) Prodavači, kupci ili posrednici koji se profesionalno bave prometom originalnih djela likovne umjetnosti, obavezni su da saopšte u pisanim oblicima odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade od prodaje originalnih likovnih djela (pravo slijedenja; utvrđeno odredbama zakona kojim se uređuju autorsko pravo i srodnna prava), u roku od 30 dana od takve prodaje. (4) Fizička ili pravna lica koja se bave davanjem na korištenje takvih originala ili primjeraka djela, a koja prema odredbama zakona kojim se uređuje autorsko i srodnna prava plaćaju naknadu autoru, dužna su da saopšte, u pisanoj formi, odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade u roku od 15 dana od primanja njenog zahtjeva.“ Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: (1) Fizička ili pravna lica koja uz naplatu obavljaju usluge fotokopiranja dužna su da krajem svakog mjeseca saopće, u pisanoj formi, odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke o broju izrađenih fotokopija za prodaju koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade, osim ako je posebnim ugovorom između kolektivne organizacije i takvih lica dogovoren drugačiji rok. (2) Fizička ili pravna lica koja se bave davanjem na korištenje takvih originala ili primjeraka djela, a koja prema odredbama zakona kojim se uređuje autorsko i srodnna prava plaćaju naknadu autoru, dužna su da saopšte, u pisanoj formi, odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade u roku od 15 dana od primanja njenog zahtjeva.“ Obrazloženje: Odredba predloženog čl. 57 st. 1 nacrtu je u čistoj i otvorenoj suprotnosti sa odredbom predloženog čl. 56 st. 6 nacrtu budući da uređuju ista pitanja na drugačije načine. Evidentno je da se radi o grešci, pa postoji potreba da se ista ispravi. Naime proizvođači uređaja za zvučno i vizuelno snimanje su lica koja sukladno odredbi čl. 37. st. 1 pozitivnog ZASP-a imaju obavezu plaćanja naknade po osnovi čl. 36. pozitivnog ZASP-a. Odredba predloženog čl. 56. st. 6 nacrtu se izravno odnosi na ta lica. Čak i ukoliko se uklone ova lica iz kvalifikacije to bi rezultiralo značajno različitim obavezama za lica koja su proizvođači od lica koja su uvoznici kvalifikovanih uređaja a što bi bilo očito nepravedno i shodno neprihvatljivo. Kao rezultat predlažemo brisanje odredbe prijedloga čl. 57. st. 1 nacrtu. Na predloženi čl. 57. st. 3 nacrtu se odnosi isti komentar u kontekstu predloženog čl. 56. st. 5 nacrtu. ALTERNATIVNO Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: „(1) Proizvođači uređaja za zvučno i vizuelno snimanje, proizvođači uređaja za fotokopiranje, proizvođači praznih nosača

zvuka, slike ili teksta, odnosno uvoznici takvih uređaja i nosača, dužni su da krajem svakog mjeseca saopće u pisanoj formi odgovarajućoj kolektivnoj organizaciji podatke o broju i vrsti prodatih, odnosno uvezenih uređaja i nosača, koji su potrebni za izračunavanje dugovane naknade, osim ako je kolektivnim ugovorom između kolektivne organizacije i reprezentativnog udruženja korisnika dogovoren drugačiji rok. Prikupljene podatke kolektivna organizacija može upotrijebiti samo u svrhu za koju su dati, te se ne smiju davati na uvid neovlaštenim licima.“ Obrazloženje: Ukoliko se zakonodavac opredjeli da obriše odredbu prijedloga čl. 56 st. 6 nacrtu predlažemo da se prijedlog čl. 57. st. 1 nacrtu promjeni tako što će se predviđeti mogućnost da se kolektivna organizacija dogovori o drugačijem roku za izvještavanje od ovako dispozitivno uređenog roka, a po uzoru na odredbu prijedloga čl. 57. st. 2 nacrtu. Smatramo svrshishodnom i poželjnom odredbu da se prikupljeni podaci ne smiju davati neovlaštenim licima jer se radi o poslovno osjetljivim podacima o vrstii, broju i drugim karakteristikama uvezenih tehnoloških uređaja. Smatramo da bi zakonodavac trebao normirati odavanje takvih podataka kao prekršaj a što ćemo predložiti u relevantnoj odredbi. Predlažemo, kao što smo drugdje podrobnije obrazložili da se riješi pravna nedoumica i nedorečenost i kao rezultat izvor pravne nesigurnosti i jasno uredi da nosioci obaveze po osnovi čl. 36. i 37. pozitivnog ZASP-a imaju obavezu izvještavanja samo povodom kvalifikovanih uređaja koji su prodani a ne uveženi, budući da uvoz ne garantuje prodaju i shodno uvoznik se stavlja u položaj gdje ne mora ostvariti vrijednost proizvoda ali mora platiti naknadu za proizvod u pitanju, koji možda nikada neće biti prodan. Član 79. – Prekršaj kolektivne organizacije U nacrtu je predviđeno: „(1) Novčanom kaznom od 1.000 do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj kolektivna organizacija ako: a) se na skupštini ne sastavlja zapisnik ili se zapisnik ne objavi na internet stranici kolektivne organizacije u roku (član 17. stav (4) ovog zakona), b) član upravnog odbora i nadzornog odbora svake godine na skupštini ne podnese pisano pojedinačnu izjavu o sukobu interesa ili takva izjava o sukobu interesa ne sadrži sve podatke (član 21. ovog zakona), c) ne ažurira podatke u evidencijama (član 33. stav (9) ovog zakona), d) ne izvještava nosioca prava i druge kolektivne organizacije najmanje godišnje (član 36. st. (1) i (2) ovog zakona), e) javno ne objavljuje podatke ili ih ne ažurira (član 37. ovog zakona), f) ne sastavi u roku godišnji izvještaj (član 8. stav (5) ovog zakona), g) ne objavi u cijelosti i u roku godišnji izvještaj o transparentnosti, uključujući revizorski izvještaj (član 39. stav (4) ovog zakona), h) ne poštuje posebne slučajeve raspodjele naknade (član 44. ovog zakona).“ Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: „(1) Novčanom kaznom od 1.000 do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj kolektivna organizacija ako: a) se na skupštini ne sastavlja zapisnik ili se zapisnik ne objavi na internet stranici kolektivne organizacije u roku (član 17. stav (4) ovog zakona), b) član upravnog odbora i nadzornog odbora svake godine na skupštini ne podnese pisano pojedinačnu izjavu o sukobu interesa ili takva izjava o sukobu interesa ne sadrži sve podatke (član 21. ovog zakona), c) ne ažurira podatke u evidencijama (član 33. stav (9) ovog zakona), d) ne izvještava nosioca prava i druge kolektivne organizacije najmanje godišnje (član 36. st. (1) i (2) ovog zakona), e) javno ne objavljuje podatke ili ih ne ažurira (član 37. ovog zakona), f) ne sastavi u roku godišnji izvještaj (član 8. stav (5) ovog zakona), g) ne objavi u cijelosti i u roku godišnji izvještaj o transparentnosti, uključujući revizorski izvještaj (član 39. stav (4) ovog zakona), h) ne poštuje posebne slučajeve raspodjele naknade (član 44. ovog zakona), i) daje na uvid neovlaštenim licima prikupljene podatke broju i vrsti kvalifikovanih uređaja i nosača po osnovi odredbe člana 36. Zakona o autorskom i srodnim pravima (čl. 56 st. 6 ILI ALTERNATIVNO čl. 57. st. 1 ovog Zakona).“ Obrazloženje: Zakonodavac zabranjuje da relevantna kolektivna organizacija prikupljene podatke po osnovi odredbi iz čl. 36. i 37. pozitivnog ZASP-a daje na uvid neovlaštenim licima. Radi se o veoma osjetljivim podacima koji mogu imati karakteristiku poslovne tajne. Smatramo da bi bilo smisленo predviđeti da takvo društveno i posebno poslovno štetno djelovanje će predstavljati prekršaj kolektivne organizacije. Član 85. – Provedbeni propisi U nacrtu je predviđeno: „(1) Institut je nadležan je za donošenje propisa za provođenje ovog zakona. (2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Institut dužni su donijeti propise predviđene ovim zakonom u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.“ Reprezentativno udruženje korisnika „Tehnološka revolucija“ predlaže: „(1) Institut je nadležan je za donošenje propisa za provođenje ovog zakona. (2) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Institut dužni su donijeti propise predviđene ovim zakonom u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona. (3) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je dužno odluku iz člana 38. Zakona o autorskom i srodnim pravima o iznosu pojedinih naknada za reproduciranje za privatnu i drugu vlastitu upotrebu revidirati svake četiri godine ili prije ukoliko se ukaže potreba za tim ili po obrazloženom zahtjevu kolektivne organizacije ili po obrazloženom zahtjevu

reprezentativnog udruženja. Ovu dužnost Vijeće ministara Bosne i Hercegovine će imati bez obzira da li je naknada za reproduciranje za privatnu ili drugu vlastitu upotrebu utvrđena kolektivnim ugovorom sukladno odredbi člana 53 st. 1 ovog Zakona. U donošenju odluke Vijeće ministara ima obavezu uzeti u obzir kriterije iz člana 53. st. 1 ovog Zakona." Obrazloženje: Od usvajanja prvobitne odluke je prošlo blizu 13 godina. U tom vremenskom intervalu Vijeće ministara Bosne i Hercegovine nije niti jednom revidiralo odluku u pitanju. No, u istom tom vremenskom intervalu neumoljivi marš tehnološkog napredka nije mirovao, već suprotno, je napredovao. Kao rezultat odluka je vremenom psotala krajne zastarjela. Činjenica je da gigabajt memorije 2010. godine se ne može porebiti sa gigabajtom memorije 2024. godine. Ne postoji znaci sustajanja ovog razvoja tehnologije. Napredak tehnologije je doveo do tolikog stepena zastarjelosti i nesvrshodnosti odluke Vijeće ministara BiH da postojeća i shodno pozitivna odluka je postala štetna kako za uvoznike tehnoloških uređaja tako i za krajne korisnike i shodno za tehnološki razvoj naše države. Uzimajući u obzir očitu indiferenciju i, efektivno, apatiju Vijeće ministara BiH povodom odluke o iznosu naknada koje se imaju platiti po osnovi čl. 36. i 37. pozitivnog ZASP-a smatramo primjerenim da se mora normirati obaveza Vijeće ministara BiH da periodično ili po potrebi revidira tu odluku. Odabrali smo ovaj vremenski interval da bude kompatibilan sa političkim mandatima ali nam je prihvatljiv i kraći ali ne duži vremenski interval. Smatramo da, usled razvoja tehnologije je moguće da se pojave nepredviđene okolnosti koje iziskuju promjenu odluke pa smo predviđeli mehanizam preispitivanja odluke po potrebi koju utvrđuje VMBiH ali i po osnovi obrazloženih prijedloga KO i RUK-ova. Smatramo da VM BiH treba revidirati odluku i ukoliko postoji kolektivni ugovor a kako bi se izbjegla mogućnost manipulacije pregovorima ili malverzacija bilo koje vrste sa iznosima naknada od strane ili kolektivnih organizacija ili reprezentativnih udruženja korisnika te kako bi se otklonila i mogućnost dodatne neaktivnosti VM BiH usled nominalnog postojanja kolektivnog ugovora u spornim i nejasnim situacijama pravne nesigurnosti. Budući da kolektivna organizacija i reprezentativno udruženje korisnika mora uzeti u obzir faktore iz prijedloga čl. 53 st. 2 nacrtu, smatramo da i Vijeće ministara BiH bi trebalo uzeti u obzir te faktore.

